

Sosyalizm İçin

ISSN 1300-3585

Kızıl Bayrak

Haftalık Sosyalist Siyasal Gazete

M.Kodu: 192837

Sayı: 2008/22 • 30 Mayıs 2008 • 50 YKr

İÇİNDEKİLER

Sınıfın hareketliliğinde yoğunlaşma ve sertleşme eğilimi	3
AKP'nin kirli hesaplara dayalı Diyarbakır çıkarması.....	4-5
Gerici iç çatışma yeni boyutlar kazanıyor!.....	6
Meclisteki yasa değişiklikleri göstermelik haklar karşılığında uzlaşmacı sendikacılığı kurumsallaştırıyor... ..	7
Bir yeni 15-16 Haziran için eksik olan ne? Ve nerede DİSK?	
Yüksel Akkaya	8
Saldırıları püskürtmek için talepleri ve mücadeleyi ortaklaştırmalıyız!.....	9
1 Haziran mitingi üzerine - U. Taner ..	10
DTP "tahrikçi", linççi faşistler "masum" ilan edildi!.....	11
Tuzla'daki provokatif eyleme karşı TİB-DER'den açıklama:	12
Tersaneler havzasında provokasyon girişimleri ve yeni dönem.	13
Tersanelerdeki iş cinayetlerine tepkilerden... ..	14
Selah Tersanesi ancak 6 gün kapalı kalabildi.....	15
<i>Komünist kamu emekçilerine çağrı:</i>	
Parti'yi kamu emekçileri içinde güçlendirmek için ileri!	16-18
İşçi ve emekçi hareketinden.. ..	19-21
Devletin şiddet, baskı ve terörü gençliğin devrimci coşkusu boğamayacak! ...	22
Faşist saldırı protesto edildi... ..	23
ODTÜ'de boykot yayılıyor!.....	24
Kapitalizm öldürüyor!	25
Dünyadan.....	26-27
Mayıs şehitleri anmalarından... ..	28
Sincan Kadın Hapishanesi'nden mektup.....	29
Bir utanç belgesi: "Türkiye'de Kürt sorununa barışçıl çözüm çağrısı"	
M. Can Yüce	30
Mücadele postası	31

Sosyalizm İçin

Kızıl Bayrak

Haftalık Sosyalist Siyasal Gazete

Sayı: 2008/22 ● 30 Mayıs 2008

Fiyatı: 50 Ykr

Sahibi ve Y. İşl. Md.: Gülcan CEYRAN EKİNCİ

EKSEN Basım Yayın Ltd. Şti.

Yayın türü: Süreli Yaygın

Yönetim Adresi:

Eksen Yayıncılık Mollaşeref Mh. Turgut Özal Cd.

(Millet Cd.) No: 50/10 İstanbul Tel: 0 (212) 621 74 52

Fax: 0 (212) 534 95 90

e-mail: info@kizilbayrak.net

Web: http://www.kizilbayrak.de

http://www.kizilbayrak.org

http://www.kizilbayrak.net

Baskı: Gün Matbaacılık

Beşyol Mah. Telsizler Mevkii Akasya Sk. No. 23/A

İSTANBUL / Tel: 0 (212) 426 63 30

Kızıl Bayrak'tan

Bir yandan düzen içi kriz derinleşerek yeni bir boyuta sıçrarken, öte yandan sermaye sınıfının hizmetindeki AKP hükümeti işçi ve emekçilere yönelik sosyal yıkım saldırılarına kesintisiz olarak devam ediyor.

SSGSS Yasası'nı ve "İstihdam Paketi"ni meclisten geçirerek yasalastıran sermaye hükümeti, şimdi de Sendikalar ile Toplu İş Sözleşmesi, Grev ve Lokavt kanunlarında yapılan değişikliklerle yeni adımlar atıyor. Özellikle Sendikalar Kanunu'ndaki görünürdeki bir takım "iyileştirme"ler yanıltıcı olmamalı. Zira sermaye sınıfı ve onun hizmetindeki AKP hükümeti işçi sınıfının örgütlü gücünün açığa çıkmasını ve kendi sınıf çıkarları temelinde sermaye sınıfının karşısına dikilmesini hiçbir biçimde istemez. Bu kendi sefil sınıf çıkarlarına aykırı bir durum olur. O halde bu yasalarda yapılan "iyileştirmelerle" amaçlanan nedir?

Açık ki, sermaye sınıfının önünde sınıfın iş güvencesini ve kıdem tazminatı hakkını gaspetmeye yönelik hesaplar, şimdilik bazı "taviz"leri zorunlu kılmaktadır. Zaten yapılan bir dizi yasal düzenleme ile işçi sınıfının ve emekçilerin kısıntı düzeyindeki haklarını gaspeden ve sermaye sınıfını kimi "yük"lerden kurtaran saldırılar, belli bazı adımlar atmak zorunda bırakmıştır. Bu adımlar sonraki saldırıların önünü düzlemeye yönelik bir amaç da gütmektedir. Özellikle Sendikalar Kanunu'nda yapılan değişiklikler ile tümüyle devlet denetiminde sendikal konfederasyonlar yaratılmak hedeflenmektedir. Böylece işçi sınıfının sendikal örgütlenme zeminleri kontrol altına alınacak ve mücadele dinamikleri boğularak etkisiz hale getirilecektir.

15-16 Haziran'ın 38. yıldönümünde sermaye sınıfı bir kez daha işçi sınıfının sendikal örgütlenme hakkına saldırmaktadır. 15-16 Haziran 1970 tarihinde işçi sınıfı iki günlük militan ve kitlesele bir başkaldırısıyla sendikal örgütlenme hakkına yönelmiş bir saldırıyı geri püskürtmüştü. Ancak bugün için başta DİSK olmak üzere kimi ilerici sendikalar bu saldırıyı sessiz-sedasız karşılamaktadır. İşçi sınıfı bir kez daha kendi kaderi ile başbaşa bırakılmıştır. Gelinek yerde sendikalar işçi sınıfının mücadele ve örgütlenme mevzileri olmaktan çıkarılmıştır. Sendikalara çöreklenen sendika

bürokrasisi temizlenmeden işçi sınıfının kendi çıkarlarını ve kaderini belirleyebilmesi mümkün olmayacaktır.

Sınıf devrimcileri, 15-16 Haziran büyük işçi direnişinin yıldönümünün kutlandığı bugünlerde, sınıfı örgütlenme ve devrimcileştirme çabasını daha planlı ve hedefli olarak ilerletebilmelidirler. Bu çaba en başta sınıfın iradesinin ve inisiyatifinin açığa çıkacağı bir taban çalışmasından geçmektedir. Sınıf kitlelerini örgütlemekteki her başarı, bu çabanın başarısıyla çok doğrudan bağlantılı olacaktır.

* * *

Tuzla tersanelerinde yeni bir dönemin içine girmiş bulunuyoruz. Bu yeni dönemin en belirleyici yanlarından biri, tersane patronlarının ve onların hizmetindeki sermaye devletinin tersane işçilerinin hak alma mücadelesine ve örgütlenme iradesine yönelik başlattıkları provokatif saldırılardır. Bu saldırılar önümüzdeki günlerde daha sistemli ve örgütlü bir nitelik kazanacaktır. Bir takım veriler şimdiden buna işaret etmekte. Tersanelerde dişe diş ve ölümüne bir mücadele yürüten tüm ilerici ve devrimci güçleri hedefleyen bu saldırılara karşı sınıf dayanışmasını ve eylem birliğini örgütlemek güncel bir görev olarak önümüzde durmaktadır.

* * *

Liselilerin Sesi'nin Mayıs 2008 tarihli 23. Sayısı çıktı. Okurlarımız *Liselilerin Sesi*'nin son sayısını Eksen Yayıncılık bürolarından ve kitapçılardan temin edebilirler.

Liselileri Sesi dergisinin Mayıs 2008 tarihli son sayısı bu dönemin son sayısı olarak çıktı. Derginin bir sonraki sayısı önümüzdeki dönemin başında çıkacaktır.

H. Fırat
Tasfiyeci sürecin son aşaması:
Parlamentarizm

H. Fırat
Seçimler
ve sol hareket

Kitapçı ve bayiiilerde...

EKSEN YAYINCILIK

EKSEN YAYINCILIK

Sınıfın hareketliliğinde yoğunlaşma ve sertleşme eğilimi

1 Mayıs'tan sonra sınıf hareketinin hangi gündemlerle hangi biçimde gelişeceği sorusu yanıtlanmayı bekliyor. Elbette bu sorunun yanıtı pratikte, sınıf mücadelesinin somut seyri ve dinamiklerine bakılarak yanıtlanacaktır. Halihazırda da, böyle bakıldığında ciddi bir takım işaretler görülmektedir. Taksim kararlılığının damgasını vurduğu 2008 1 Mayısı öncesindeki hareketliliğin dinamikleri bugün de göze çarpmaktadır.

Bahar dönemine damgasını vuran SSGSS hareketliliği yasanın geçmesiyle birlikte durulmuş görünmektedir. Fakat, dozajı bakımından SSGSS ile aynı düzeyde olan, dahası sınıf kitleleri için acısı SSGSS'den çok daha yakıcı olan kıdem tazimatlarının gaspı bir gündem olarak önümüzde duruyor. AKP hükümetinin önümüzdeki günlerde gündeme getirmeyi planladığı bu saldırı, bugün değilse de yakın dönemde sınıf hareketinin ivme kazandıracak nitelikte. Türk-İş bürokratlarının dahi kıdem tazimatlarının gaspının "grev" nedeni olduğunu söylediği, mücadeleciler sendikal odakların ise tartışılmasının dahi kabul edilmeyeceğini duyurdukları bu saldırı yasanın karşı bugünden sınıfın geniş bölüklerini uyarmak ve mücadeleye hazırlamak büyük önem taşıyor. Zira bu tür bir hazırlık, saldırı gündeme geldiğinde ve olası sendikal ihanetler karşısında sınıfın en önemli güvencesi olacaktır. Tabanda sağlanmış ileri bilinç ve örgütlenme düzeyi, bağımsız hareket edebilmenin, dolayısıyla sendikal bürokrasiyi sarsıp etkisizleştirmenin dayanağı olacaktır.

Bununla birlikte akılda tutmak gerekir ki, SSGSS sürecinin de gösterdiği üzere bu türden kapsamlı saldırıları göğüsleyebilmenin yegane yolu kazanma hedefine bağlanmış bir genel grevden geçmektedir. İşçi sınıfının sermayeye karşı üretimden gelen gücünü etkili biçimde kullanımının adı olan grevle birlikte, düzenin hayat damarları tutulacak, dolayısıyla vurucu bir kuvvet sergilenecektir.

1 Mayıs öncesindeki sınıf hareketliliğinin bir diğer temel ayağını ise, bilindiği üzere tersaneler oluşturuyordu. Peşpeşe gelen seri iş cinayetlerinin yarattığı büyük öfke dalgası, yoğun bir mücadele süreciyle karşılanmıştı. 27 Şubat'ta yapılan eylemle mücadele ileri bir düzey kazanmıştı. Fakat güçlü bir taban çalışmasına ve örgütlenmesine dayanmadığı, sürükleyici bir inisiyatif ile de birleştirilemediği ölçüde, bu eylemin arkası gelemedi, etkisi de kısa süreli oldu.

Bununla birlikte 1 Mayıs sonrasında seri cinayetlerin devam etmesi, tersaneleri yeniden gündemin baş sırasına oturtmuş bulunuyor. Hükümetin, medyanın ve GİSBİR'in elbirliği halinde açık bir sınıf tutumuyla yaptığı saldırı hamlesi, iyi planlanmış ve iyi organize edilmiş bir grevle yanıtlanmalıdır. Ancak böyle bir grev gücünü salt kamuoyunda oluşan kısmi uçucu ve geçici havadan değil, fakat temelde kendi öz gücünden, taban desteği ve örgütlenmesinden alabilmelidir. Bu ise sıkı, soluklu, etkili ve birleşik bir taban çalışması ve örgütlenmesi demektir. Halen sendikayı tutan mezhepçi kafa ile onun eklentilerinin soruna böyle bakamaması, grev gibi etkili bir girişimi geçici havadan etki devşirmeye indirilmesi ve böylece

dejenere etmesi, tersanelerdeki mücadelenin en büyük handikapıdır. Komünist tersane işçileri dışındaki çevreler bu handikapa gözlerini kapayarak büyük bir sorumsuzluğa ortak oluyorlar ve böylece önemli bir mücadele dinamiğinin sakatlanmasına çanak tutuyorlar. Oysa giderek işçi sınıfı hareketinin ortak sorunu haline gelmekte olan tersanelerde doğru devrimci bir çizgide geliştirilecek bir çalışma, örgütlenme ve eylem süreci, mücadeleyi sınıfın öteki kesimlerine yaymak bakımından da büyük bir olanaktır.

Sınıf hareketindeki yeni dönemin bir diğer mücadele dinamiği ise, TİS sürecindeki işyeri ve sektörlerdir. Halihazırda grev aşamasına gelmiş bulunan cam işkolundaki TİS ile birlikte önümüzdeki günlerde metal grup TİS'leri gündeme gelecektir. Özellikle, Hava-İş ve Telekom grev süreçleriyle birlikte TİS'lerin artık greve daha yakın olduklarını, çünkü işçi bölüklerinin grevle sonuç alabileceklerine olan inançlarının arttığını biliyoruz. Ayrıca belirtmek gerekir ki, bu sektörlerde sorunlar bir hayli birikmiş, sosyal haklar ve ücretler dibe vurmuştur. Bundan dolayı, özgüveni artmış olan ve Telekom ve Hava-İş deneyimlerinden öğrenen işçi bölüklerinin grev silahını kullanmakta son derece istekli ve kararlı olacaklarını düşünebiliriz. Fakat her dönem olduğu gibi bugün de TİS'lerin seyri taban inisiyatiflerinin örgütlenmesine ve işçilerin sürece aktif olarak katılmalarına bağlıdır. Bu başarıldığı ölçüde, bugün bile gözlemlenebilecek olan grev isteği, grev kararlılığına ve nihayet greve taşınabilir.

Öte taraftan sınıf hareketinin yakın döneminin en önemli olgularından biri, özellikle sendikalaşma eğiliminin ortaya çıkardığı yaygın mevzi direnişler ve grevlerdir. Bir kısmı, bahar döneminde kazanımlarla sonuçlanan bu direnişlerin bir kısmı

hala da devam ediyor. Ayrıca, yenileri de bu tabloya ekleniyor. Mevzi direnişler şahsında bu dönem görülen en dikkat çekici yan, geçmişte "ezilme korkusu" olarak tarif edilen özgüven zayıflığının bu dönem, genel sınıf hareketliliği yanında özellikle de kazanımlarla biten direnişler nedeniyle bir ölçüde giderilmiş olmasıdır. Bu, sınıf hareketinin öncülerinin ve direnişe geçen sınıf bölükleri açısından önemli bir dayanaktır. Bu imkanlara dayanarak mevzi direnişleri çoğaltmak ve birleşik mücadele doğrultusunda buluşturmak hedefiyle hareket edilmelidir.

Bugün sınıf hareketinin gelişme seyri ve dinamiklerinden çıkarılacak en önemli sonuç, 1 Mayıs öncesindeki hareketliliğin devam edeceği ve mücadele biçimi olarak grevlerin öne çıkacağı bir sürece girdiğimiz biçimindedir. Bu durum, sınıf mücadelesinin sertleşeceği ve çok yönlü ve kapsamlı görevlerin bizleri beklediğini göstermektedir. Dönemi kazanmak için, şimdiden hazırlıklarımızı bu bilinçle yapmalı, sınıf çalışmasındaki zayıflıklarımızı gidermeli, güç ve olanaklarımızı mücadelenin ihtiyaçlarını karşılamak için seferber etmeliyiz. Eğer, başarılı olursak sınıf hareketinin birleşik-bağımsız ve siyasal bir sınıf hareketi yolunda çok önemli bir eşiği aşmış olacağız.

AKP'nin kirlî hesaplara dayalı Diyarbakır çıkarması...

İnkâr ve imha çizgisinin izleyicileri “çözüm” gücü olamaz!

Kürt sorununda aynı inkârcı ve imhacı yaklaşıma sahip olan sömürgeci sermaye düzeninin partileri olan CHP ve AKP, yerel seçimlerin yaklaşması nedeniyle Kürdistan'ı yeniden hatırladılar. Adı geçen partiler, Kürdistan'da yaşanan ekonomik sorunlar üzerinden - sanki bu sorunun kaynağı sermaye düzeni ve onun partileri değilmiş gibi- kendilerini büyük bir ikiyüzlülükle “sorun çözücü” olarak sunuyorlar. Tayyip Erdoğan, “12 milyar dolarlık açılım”ı Diyarbakır'da duyururken, CHP de Haziran ayının ilk haftasında Urfa'da “Tarım ve Çiftçi Kurultayı” yapacak.

Erdoğan, kalabalık bir heyetle sınıriçi ve sınırotesi operasyonların yoğunlaştığı, devlet terörünün ayyuka çıktığı, başgösteren kuraklıkla birlikte Kürt halkının büyük zararlar yaşadığı bir dönemde 27 Mayıs'ta Diyarbakır'a gitti. Sömürgeci sermaye devletinin Kürt sorununda sınırotesi hava ve kara hareketiyle iflasının tescillenmesi ve bunun bir sonucu olarak diğer düzen partilerinin yanısıra AKP'nin de Kürdistan'da yıpranma sürecine girmesi amerikancı dinci partiyi telaşlandırmış görünüyor. Genelkurmay'ın sık sık Kürt politikasında sonuç almak için “askeri yöntemler yetmez, ekonomik ve kültürel önlemler de almak gerekir” yaklaşımından da hareketle, Recep Tayyip Erdoğan Diyarbakır'a giderek ‘GAP Paketi’ adı altında yeni bir ekonomik vaad paketi açıkladı.

Amaç, devletten kopan Kürtler'i yeniden devlete bağlamak, bunu da büyük bölümü aldatmaca olan bir ekonomik paketin belli kırıntılarıyla kotarmak! Kendi ulusal kimlik bilincine büyük bedeller ürünü bir mücadele ile ulaşan Kürtler'i bir parmak balla kandırma çabası, yıllardır tekrarlanan bu içi boşalmış oyun, gündemdeki yeni söylem ve yeni “paket”in de özünü esasını oluşturuyor.

Polis kuşatması ve terörü eşliğinde götürülen hizmet!

Erdoğan'ın Diyarbakır gezisinde yol güzergahı boyunca polisin aldığı yoğun güvenlik önlemleri özellikle dikkat çekiciydi. Diyarbakır Emniyet Müdürlüğü'ndeki tüm izinler kaldırılırken, Dağkapı, Bağlar ve Huzurevleri bölgeleri adeta kuşatıldı. Cadde ve sokaklar polis ekiplerinden geçilemez haldeydi. Erdoğan'ın bulunduğu konvoya yönelik olası bir domatesli ve yumurtalı saldırıya karşı şüpheli görülen 90 kişi gözaltına alındı. Güvenlik önlemleri kapsamında Bağlar ve Şehitlik mahallelerinde 13 eve yapılan baskında, 5'i öğrenci olmak üzere 15 kişi gözaltına alındı.

Diyarbakır halkı bir kez daha polis terörü ile kuşatılırken aynı saatlerde Erdoğan, konuşma yapacağı spor salonu önünde yaklaşık 300 AKP'li tarafından karşılandı. Spor salonunda yapılan toplantıya bakanların yanısıra, AKP'nin 75 Kürt milletvekili, SİAD temsilcileri, Kürt illerinin valileri ve AKP'li belediye başkanları da katıldı.

“Çözüm” yeni GAP paketi, kaynak işsizlik fonu!

Erdoğan'ın daha önce 22 Mart'ta yapılacağı açıklanan Diyarbakır gezisi Newroz'a denk geldiği

gereğesiyle ertelenmişti. Ardından yeni tarih 6 Nisan olarak açıklandı ama gezi yine ertelendi. Gezi için son tarih olarak 27 Mayıs saptandı ve buna “büyük bir çözüm paketi”nin eşlik edeceği açıklandı. Nihayet gerçekleşen geziye sözü edilen “büyük çözüm paketi”nin “GAP”ın bitirilmesine ve ekonomik yatırımlara ilişkin olduğu anlaşıldı. Düşünülen sözde çözümün faturası da işçi sınıfına çıkarılmış durumda. Zira yapılan açıklamaya göre GAP'ın tamamlanması için gerekli kaynak işsizlik fonu ile karşılanacak.

Kabineden çok sayıda bakanla Diyarbakır'a adeta çıkartma yapan Başbakan Erdoğan, Ziya Gökalp Spor Salonu'na topladığı Kürt sermaye temsilcileri ve AKP'lilere bir konuşma yaparak, beklenen paketin ayrıntılarını açıkladı. 1 katrilyon TL ek ödenek ile GAP yatırımlarının toplam kamu yatırımları içindeki payını yüzde 12 seviyesine yükselteceklerini ifade eden Erdoğan, eylem planının kaynağının temin edildiğini, takviminin belirlendiğini belirtti. Erdoğan, Diyarbakır'da GAP bünyesindeki sulama kanallarından bahsederek ayrıca yerel seçim için kampanya startını da vermiş oldu.

Erdoğan'ın “GAP Eylem Planı”nın dikkat çekici yönü, en çok da Kürt ve Türk burjuvazisine yönelik açılımlar oldu. Bölgede tarım, enerji ve finans sektöründe ciddi bir teşvik planı başlayacaklarını söyleyen Erdoğan, İstanbul'da kurulacak bir kalkınma ajansının da bu projeyi destekleyeceğini belirtti.

“Kürt sorunu yok!”, inkâr ve imhaya devam!

Kürt halkının siyasal taleplerine değinmeyen, Kürt sorununu es geçen Erdoğan, sadece bir TRT kanalının Kürtçe yayını yapmak için tahsis edileceğini söyledi. Bu yayının içeriğinin sermaye devletinin resmi ideolojisinin oluşturacağı ise bugünden bellidir. Erdoğan konuşmasında, “Biz tek devlet, tek bayrak, tek vatan, tek millet dedik ve böyle yola çıktık” diyerek

Kürt halkına yönelik imha, inkâr ve asimilasyon politikalarına olan bağlılığını yineledi. Böylece Erdoğan, Diyarbakır gezisiyle Kürt halkının özgürlük özlülerinin kısıyına köşesine bile yaklaşmayı hedeflemediğini göstermiş oldu. Belli ki bu son girişim de öncekiler gibi, düzen içi manevralar ve Kürtler'i düzene bağlama eksenindedir. Böylece Kürt sorununun çözümüne yönelik yeni paket balonu daha şişirilmeden sönmüş durumda.

AKP Hükümetinin 6 yıllık Kürt politikasının özü özeti, “Kürt sorunu vardır, yoktur, hiç olmadı” sözlerinden ibarettir. Erdoğan başbakanlığının ilk yılında bir Rusya gezisi sırasında Kürt sorunu için “düşünmezseniz sorun yoktur” diyerek açılışı yaptı. Ancak Ağustos 2005'te Diyarbakır'da söylediği, “İlla ad koyalım diyorsanız Kürt sorunu bu milletin bir parçasının değil, hepsinin sorunudur. Benim de sorunumdur” sözleri Kürt halkını umutlandırdı. İki ay sonra Ekim 2005'te Siirt'te bu kez “Doğu sorunu” ifadesini kullandı ve “Kürt sorunu değil, sorunlu Kürtler” olduğunu söyledi ve sözlerini şöyle sürdürdü: “Ülkemde birçok sorun vardır. Bu sorunlar içinde Doğu sorunu vardır, Güneydoğu sorunu vardır, Kürt vatandaşlarımızın kendine ait sorunları vardır ama unutmayın ki aynı şekilde farklı etnik oluşumlara ait vatandaşlarımızın da kendine ait sorunları vardır. Bu sorunlar bizim birliğimizi, dirliğimizi tehdit eder hale getirilmemelidir...” Bu süreçten sonra Erdoğan'ın her açıklamasında şovenizmin dozajı daha da arttı. Aralık 2006'da ise New York'ta yabancı gazetecilerin sorusu üzerine “Türkiye'de Kürtler'in hak sorunu yoktur” dedi.

İmha operasyonlarına eşlik eden “şefkat paketi”!

Kürt sorununa inkârcı ve imhacı bir konumda yaklaşmaktan geri durmayarak generallerle aynı çizgide duran ve sınır içi ve ötesi operasyonları

“teröre karşı mücadelede ne kadar başarılı olduklarının” kanıtı olarak gösteren AKP hükümeti, buna rağmen arsız bir biçimde Kürtler’i “şevkat paketiyle” kucaklamaktan sözdebiliyor. Dinsel kimliği kullanarak bölgede etkinliğini güçlendirmeye çalışan hükümet, devletin olanaklarını kullanarak sermaye akışı sağlayarak Kürt burjuvazisini de palazlandırmaya çalışıyor. Yılların bayatlamış söylemini kullanarak Kürt sorununu ekonomik geri kalmışlık sorununa indirgen AKP hükümeti, göstermelik yatırımlar ve “şevkat paket”leriyle Kürt halkını yedekleyebileceğini umuyor.

Erdoğan, 12 milyar dolarlık GAP paketi ile bölgenin çehresini değiştirmekten söz ediyor. Bugüne kadar büyük sanayi merkezlerinin enerji ihtiyacını karşılamak için kullanılan GAP’ın (ülkenin hidroelektrik enerji üretiminin yüzde 48.5’ini GAP sağlarken, Kürt illerinin elektrik tüketimi sadece yüzde 6.8’dir) sulama yönünden daha da geliştirileceği söyleniyor. Ama bunun topraksız Kürt yoksul köylüsüne ne sağlayacağı, hangi refahı nasıl getireceği belli değil. Belli olan, toprak sorunu çözülmediği sürece yapılacak sulama barajlarının yine yalnızca büyük toprak sahiplerinin ve tarım kapitalistlerinin işine yarayacağıdır. Olduğu kadarıyla “şevkat paket”leri de onlar için açılıyor zaten.

Sorunun çözümü düzenin aşılması ile olanaklıdır..

Mevcut durum bir kez daha sermaye iktidarının Kürt sorununun kapsamı ve güçlü dinamikleri karşısında açık iflasını belgelemektedir. Kürt sorununu kırıntılar temelinde çözmek mümkün olmadığı gibi gelinen aşamada yatıştırmak da artık o kadar kolay değildir. Bu, sorunun hem ulusal muhtevastan, hem bölgesel mahiyeti ve dinamiklerinden, hem de mücadele dinamiklerinin güçlü bir sosyal-sınıfsal temele dayalı olmasından dolayı böyledir. Kürt halkı, birinci olarak, kırıntı düzeyindeki adımların kofluğunu ve özlemlerine merhem olmadığını yaşayarak görmüş; ikinci olarak da, sosyal ve ekonomik açıdan yaşadığı durumdan dolayı kurulu düzenle bağları oldukça zayıflamıştır.

Bu durum karşısında sermaye iktidarı, Kürt sorununda tam anlamıyla bir açmaza düşmüştür. Sorunu kırıntılarla yatıştırma imkanları büyük ölçüde ortadan kalkmıştır. Bu alanın dışına çıkmak siyasal anlamda bir takım hakların verilmesini gerektirir. Türk burjuvazisinin böyle bir çözüm üretmesi ise olanaklı görünmüyor. Olaylar döne döne bunu kanıtlıyor. Kürtler’in siyasal eşitlik istemlerinin kabulü, burjuva sınıf düzeninin cumhuriyetle birlikte yarattığı siyasal, kültürel ve ideolojik yapının, buna dayalı dengelerin tümünden çökmesi demektir. Düzenin egemenleri bunu göze alamayacaklarını, böyle bir çözüme yanaşmayacaklarını göstermiş bulunuyorlar.

Sömürgeci sermaye düzeni Kürt halkının temel ulusal taleplerini karşılayamaz. Kürt sorununun çözümü bu düzenin reforme edilmesiyle değil fakat temelden aşılması ile olanaklıdır. Bu düzeni aşacak toplumsal güçler hangileriye, çözüm için dönüp bakılacak, ittifak kurulacak ve birlikte hareket edilecek güçler de onlardır.

Ancak devrimci bir işçi hareketi Kürt sorunun gerçek ve kalıcı çözümünün önünü açabilir. Özgürlük ve eşitlik mücadelesi ancak bu sayede bir sonuca ulaşabilir, halkların gönüllü kardeşçe birliği ancak bu sayede bir gerçek haline gelebilir.

Tayyip Erdoğan’dan bir “Diyarbakır çıkarması” daha...

Kürt emekçilerine baskı ve yoksulluk dışında bir şey yok!

Hürriyet gazetesinin manşetinden duyurduğu biçimiyle, Erdoğan 12 bakanı ve 50’ye yakın milletvekiliyle Diyarbakır’a çıkarma yaparak 14,5 milyar YTL’lik “GAP Eylem Planı”nı açıkladı. Bu plan için, “bu proje bir sosyal restorasyon, kardeşlik projesidir” diyen Erdoğan böylelikle “terörün zeminini kurutacak”ları iddiasında da bulundu. Ayrıca, TRT’nin bir kanalının “bölgedeki dilleri sürekli anons eder hale” geleceğini söyleyen Erdoğan böylelikle ekonomik kalkınma yanında daha çok demokrasi de getireceklerini iddia etti. Hürriyet gazetesini, manşetinden verdiği bu “müjdeli” haberi iç sayfalarda, birbirinden parlak şu güzellmelerle sundu: Kurtuluş projeleri, topyekün baht açılacak, okullaşma oranı yüzde yüz olacak, finansman kaynağı belli, 3.8 milyon kişiye iş kapısı açılacak vb...

Burjuva medyanın şatafatına şatafat katarak sunduğu Erdoğan’ın “Diyarbakır çıkarması” başta Diyarbakır halkı olmak üzere Kürt emekçileri tarafından gülümsemelerle karşılanmış olmalı. Çünkü, bu ülkede burjuva siyasetçilerinin en ünlü üfürmelerinin mekanı hiç kuşkusuz Diyarbakır olmalıdır. Mesut Yılmaz’ından Demirel’ine kadar Diyarbakır’a gelip de Kürt sorununu kabul etmeyen ve yatırım yapma sözü vermeyeni kalmamıştır. Hepsinin atıp tutmaları da şatafatta birbiriyle yarışan törenlere konu edilmiş, burjuva medya günlerce güzellmeler yapmıştır. Ama hepsi fos çıkmış, söylenenler söylendiğiyle kalmış, unutulmuş gitmiştir. Kaldı ki, Erdoğan’ın ilk de değildir. Kendisi daha önce de birkaç kez bu yollardan geçmiştir. İşte bundan dolayıdır ki, Kürt yoksulları ve emekçileri Erdoğan’ın sözlerine ancak gülüp geçeceklerdir.

Aslında Hürriyet gazetesini de herkesin malumu olan bu gerçeğin bilincinde olarak, manşetinde “12 bakanla devlet sözü” başlığını kullanmayı tercih etmiştir. Yani bu kez ciddi, bu Tayyip’in bir seçim manevrası değil, bu artık bir “devlet politikası” demeye getirmektedir. Böylece, Tayyip’in üfürmelerine inandırıcılık kazandırmaya çalışmaktadır.

Belirtmek gerekir ki, GAP için bir kaynak aktarılması muhtemeldir. Ama bu para da ne devletin, ne Tayyip’in ne de patronların kasasından çıkmaktadır. Bu para işçilerin parasıdır. Sermaye hükümeti, “İşsizlik Sigortası Fonu”nda toplanan ve işçiye verilmeyen (çünkü işsizlik sigortasından

yararlanmak neredeyse imkansızdır) devasa büyüklükteki kaynağın bir bölümünü GAP’a aktarma kararı almıştır. Yani işçinin parasıyla kahramanlık taslamaktadırlar. Ama bu para gerçekten Kürt emekçileri için kullanılsa, onlara iş, aş, barınacak konut vb. temel ihtiyaçlarını karşılamak üzere harcansa işçilerin diyeceği bir şey olamaz. Ama böyle değil. GAP için aktarılan kaynağın gideceği yer, yine büyük toprak sahipleri ile Kürt büyük burjuvazisinin kasalarıdır. Sadece bunlar da değildir. Bölgede büyük yatırımlar yapan yerli ve yabancı tekeller de bu kaynaktan nemalanacaklar arasındadır.

Ayrıca, büyük toprak sahiplerine ve burjuvalara aktarılan kaynağın gerisin geri Kürt yoksullarına iş ve aş olarak döneceği de tam bir aldatmacadır. Çünkü, burjuvaların kasasına girecek kaynak, daha büyük kârlar uğruna kullanılacaktır. Bu da, ülkenin ve tabii dünyanın her köşesinde olduğu gibi sömürü ve yağmadan başka bir sonuç yaratmayacaktır. Bu düzende az işçiyle çok üretim yapmak kural olduğu ölçüde işsizlik vb. sorunlarda en küçük bir değişim yaşanmayacaktır. Öyle ki, ildeki mevcut sanayi kuruluşlarının ipini çeken, et kombinaları ve TEKEL işletmelerini kapatan, maden ocaklarını tasfiye eden, böylelikle bölgedeki sınırlı iş imkanlarını da ortadan kaldıran bu aynı hükümet değil midir?

Burada Kürtçe TV gibi zaten pratikte fazlaca bir anlamı olmayan kırıntıların “demokratikleşme” diye yutturulması üzerinde durmak gerekmiyor. Bu ve benzeri adımların demokratikleşme ile en ufak bir ilgisi olmadığı gibi, inkar ve imha politikalarının üstünü örtmek dışında başka bir anlam taşımamaktadır.

Açıktır ki, şatafatlı gösterilerle sunulan Erdoğan’ın “Diyarbakır çıkışı” boş bir göz boyamadan öteye gitmemektedir. Açıklanan ekonomik ve sosyal teşvik paketleri de Kürt burjuvalarını ve toprak sahiplerini ihya etmek içindir. Kürt sorununda ise, en küçük bir açılım yoktur, verileceği söylenen hak kırıntıları ise daha kapsamlı saldırılara makyajdan öteye gitmeyecektir.

Kürt yoksulları ve emekçi halkı, yüzünü Erdoğan gibi azılı Kürt ve emekçi düşmanlarına değil, mücadeleye çevirmelidir. Çünkü başka bir kurtuluş yolu bulunmamaktadır. Her yeni gelişme bu gerçeği sadece doğrulamaktadır.

Gerici iç çatışma yeni boyutlar kazanıyor!

Yargıtay Başkanlar Kurulu'nun hükümeti hedef alan açıklaması, düzen siyasetinde ciddi bir gerilime yol açtı. AKP ile "laik cenah" arasında öteden beri değişik biçimlerde süren gerici dalaşma, bildiri gerilimi ile yeni bir düzeye taşınmış oldu.

Önce konuyla ilgili gelişmeleri kısaca hatırlamakta fayda var. Yargıtay Başkanlar Kurulu'nun 21 Mayıs'ta yayınladığı bildiriye AKP hükümeti "Cumhuriyetin temel ilkelerini" zedelemekle, "yargı erki"ne karşı sistemli saldırılar yürütmekle, bir "yandaş yargı" yaratmaya çalışmakla suçlanıyor; Anayasa değişikliği girişimlerinden AKP'ye açılan kapatma davasına, AB ile ilişkilere kadar bir dizi konuda sert eleştiriler yöneltiliyordu.

AKP kapatma davasının açılmasından bu yana kendini zor durumlara düşürecek keskin çıkışlardan bilinçli olarak kaçınılmaktaydı. "Altın alma" siyaseti izleyen "iş tatlıya bağlamak" için uğraşan, meclis başkanı eliyle "herkese oh dedirtecek" bir ara formül bulmaya çabalayan AKP yönetimi, Yargıtay'ın bu bildirisini karşısında aynı tutumu sergilemedi. Uzlaşmacı görüntü verme çabasını bir kenara bıraktı ve aynı gün hayli sert bir açıklamayla yanıt verdi. Açıklamada Yargıtay siyaset yapmakla, "Anayasayı ihlal etmek"le, hükümeti hedef almakla suçlanıyordu. İşin niteliği bu gerilimin AKP hükümeti ile Yargıtay arasında kalmayacağını ve hızla bir cepheleşmeye yol açacağını zaten gösteriyordu. Nitekim öyle oldu, sadece bir gün sonra bu kez Danıştay Başkanlar Kurulu'nda benzer bir açıklamayla Yargıtay'a destek verdi. AKP adına yapılan "Yargıtay tarafsızlığını kaybetmiştir" değerlendirmelerinin basına yansıdığı 23 Mayıs'ta ise bu kez Üniversitelerarası Kurul'dan bir açıklama geldi. Açıklamada "yargıya yapılan iç ve dış müdahaleler" eleştiriliyor, yargının saygınlığının korunması isteniyordu.

Gerilimin görünürdeki nedenleri

Birden bire gündemin temel konusu olan gerilimin nereden çıktığına baktığımızda, işin gerçek yüzünün çok da ön plana çıkarılmadığını, daha ziyade "yandaş yargı yaratma çabası", "yargıya müdahale" "yargı bağımsızlığı" gibi eksenler üzerinden konunun tartışıldığı görülmektedir. Örneğin şu sıralar hükümetin gündeminde olan Yargı Reformu Strateji Taslağı'nın yargı kurumlarından önce AB yetkililerine sunulduğu, bunun da Yargıtay ve Danıştay gibi yargı kurumlarında rahatsızlığa yol açtığı sürekli olarak dile getirilmektedir.

AKP gericiliğinin hem arkasındaki emperyalist güçlere hem de seçimlerde elde ettiği oy desteğine güvenerek devlet aygıtında ve toplumsal yaşamın bütün alanlarında temel güç haline gelmeye çalıştığı, bunun için her türlü yol ve yöntemi kullandığı bilinen bir gerçektir. Bugüne kadar harcadığı çabalar sonucunda da mecliste çoğunluğu ve Cumhurbaşkanlığı'nı ele geçirmekle kalmamış, medyada, üniversitede, öteki devlet kurumlarında önemli bir etkinlik kazanmış bulunmaktadır. Bu yanı sıra AKP'nin bir "yandaş yargı" yaratmaya çalıştığı tespiti malumun ilanından başka bir anlam taşımamaktadır.

Gene hem bildirilerde altı tekrar tekrar çizilen, hem de konuyla ilgili tartışmalarda tılsımlı bir sözcük olarak kullanılan "yargının bağımsızlığı" lafı herkesin de bildiği gibi boş bir söz kalıbından öte bir şey değildir. Herkes de bilmektedir ki, bu ülkede yargı hiçbir zaman bağımsız olmamıştır. Sadece iktidardaki sermaye sınıfına hizmet eden, onun çıkarlarını savunan, işçi ve emekçiler söz konusu olduğunda ise her türlü hak gaspının, baskı ve

terörün meşrulaştırıcı gücü olmaktan öteye gidemeyen bir adalet mekanizmasının, günün moda tabiriyle "yargı erki"nin bağımsız olduğunu söylemek mümkün değildir. Bu doğaldır da. Çünkü kapitalist düzende, sınıflar karşısındaki duruşuyla yargı hem burjuvaziye hem de işçi sınıfına eşit uzaklıkta olamaz. O, bu düzende burjuva sınıf iktidarının egemenlik araçlarından bir tanesidir.

Yargı Reformu Strateji Taslağı'nın yargı kurumlarından önce AB yetkililerine sunulmasının Yargıtay'da ve diğer yargı kurumlarında yarattığı hoşnutsuzluk ne olursa olsun, bunun üzerinden dile getirilenler de şu anda yaşanan gerilimi açıklamakta yetersiz kalmaktadır.

Yaşanan düzeniçi gerici bir siyasal mücadeledir

Gerçekte Yargıtay bildirisini, dinci partiyi yani AKP'yi sıkıştırmak, kapatma davasını savuşturmaya dönük adımlar atmasını engellemek için gündeme getirilmiş siyasal bir çıkıştan başka bir şey değildir.

Bilindiği gibi uzunca bir zamandır düzen siyasetinde gerici bir çatışma yaşanmaktadır. Dinci gericiyi temsil eden AKP ile buna karşı konumlanmış bulunan "laik cenah" arasındaki çatışma şimdiye kadar çok değişik biçimler almış, bu mücadelede karşılıklı olarak pek çok farklı araç devreye sokulmuştur. Başını generallerin çektiği laikçi kanat, 22 Temmuz 2007 seçimlerinden önce AKP'nin güçlenmesini, Cumhurbaşkanlığı başta olmak üzere diğer devlet kurumlarında söz sahibi olmasını engellemek için kimi zaman hukuksal kılıflara sarmalanmış müdahalelerde bulunmuş, kimi zaman ise Genelkurmay imzasıyla açıklamalar, tehdit muhtıraları yayınlamıştı. Ancak bunların AKP'nin ilerlemesini durdurmaya yetmediği biliniyor. AKP bütün engellemelere rağmen adım adım ilerledi, Cumhurbaşkanlığı'na ele geçirdi, genel seçimlerde oy desteğini ciddi oranda artırdı ve peşinden devlet kurumlarındaki, toplumsal yaşamdaki etkinlik alanını hızla genişletmeye koyuldu.

İnisiyatif 22 Temmuz seçimleri sonrasında kesin bir biçimde AKP'ye kaptıran laik cenahın, bu duruma fazla katlanamayacağı, bir biçimde sürece müdahale çabası içine gireceği biliniyordu. AKP'ye kapatma davası açılması tam da böyle bir politik müdahale olarak gündeme geldi. AKP'ye açılan kapatma davası hem dinci partiyi ciddi biçimde köşeye sıkıştırıyor, hem de mücadelenin giderek daha net bir biçimde hukuksal zemine kaymasına neden oluyordu. Çatışmanın görünen eksenini Genelkurmay-AKP ya da CHP-AKP gibi eksenlerden Yargı-AKP çizgisine geçti. Elbette bu yaşanan gerici çatışmanın özünü ve taraflarını değil sadece kullanılan araçların biçimini değiştiriyordu.

Dinci parti kapatma davası saldırısına önce "Ergenekon operasyonu" ve Anayasa değişikliği ile yanıt vermeye, böylece inisiyatif elinde tutmaya çalıştı. Bir yandan da ABD ve AB gibi emperyalist odakların desteğini sağlama çabasına girişti. Ancak süreç içerisinde hem Ergenekon operasyonu hem de Anayasa değişikliği gibi hamleler dinci partinin ayağına dolanmaya başladı. Hepsinden önemlisi de bu hamleler istenilen sonuçları veremeden uzaktı kaldı. Bunun anlaşılmasından itibaren dinci parti yeni bir taktik geliştirmeye çalıştı ve özellikle de "piyasaların istikrarı" bahanesinin arkasına saklanarak yumuşama, altın alma siyaseti izlemeye yöneldi. AKP'nin kapatılmasına cepheden karşı çıkmak yerine "ne şiş yansın ne kebab" diye nitelenebilecek bir çözüm için koşulları zorlamaya

başladı. Bu politika nihayet TBMM Başkanı Köksal Toptan'ın ağzından "herkese oh dedirtecek bir formül arayışı" biçiminde yansıtıldı ve bunun için zemin düzleme çabasına girildi.

İşte Yargıtay'ın bildirisini tam da böyle bir süreçte yayınladı. Bildiri laikçi düzen güçlerinin, dinci kanata karşı gene hukuksal görüntü içinde olan yeni bir saldırıydı. Amaç ise dinci parti cephesinden Anayasa Mahkemesi'ne yapılan basıncın etkilerini en aza indirmek ya da hiç değilse dengelemek, bu sayede kapatma dışında bir karar çıkması ihtimalini ortadan kaldırmaktı. Bildiri aynı zamanda AKP'yi yeniden kendini cepheden savunmaya iten, bu sayede daha fazla açık vereceğini hesaplayan bir provakasyon özelliği de taşımaktaydı. Yargıtay bildirisinin niteliğinin tam da bu olduğu, sonrasında yaşanan gelişmeler ve yapılan açıklamalarla açık biçimde doğrulandı.

Bütün bunlardan çıkan sonuç şudur; düzen siyasetindeki dalaşma ve bunun yarattığı rejim krizi artık yeni bir düzey kazanmıştır. AKP'nin bu yeni saldırıya nasıl bir hamleyle karşılık vereceği ise şu an için kesinlik kazanmış değildir. Gene de en çok sözü edilen, AKP'nin gelecek yıl yapılacak yerel seçimi erkene alması, henüz yitmediği oy desteği sayesinde siyasal meşruluğunu bir kez daha tazelemesi ve Anayasa Mahkemesi'nin kapatma kararı ihtimalini bu silahla savuşturmaya çalışması ihtimalidir. Bunu gözetken kimi düzen partilerinin bu yılın sonbahar aylarında yapılacakmış gibi yerel seçimlere hazırlık çalışmalarına şimdiden başlamaları, seçimlerin erkene alınması olasılığının yabana atılmaması gerektiğini göstermektedir.

Gelişmelerin sınıf hareketi açısından anlamı

Dinci kesim ile laikçi kesim arasındaki gerici dalaşma, Cumhuriyet mitinglerinin yapıldığı süreçte sınıf hareketini de belli bir biçimde etkilemiştir. Sınıf hareketi sonraki süreçte bu etkiyi önemli oranda üzerinden attı ve kendi gerçek gündemine döndü. Sömürü ve hak gasplarının yoğunlaşması, buna karşı gelişen mücadele çabaları ve nihayet sınıf cephesinde yaşanan kıpırdanmalar, grevler ve diğer eylemler bunu önemli ölçüde kolaylaştırdı.

Aynı şey önümüzdeki süreç için de geçerlidir. Sınıf hareketinin çatışan düzen güçlerinden birine yedeklenmesi ihtimaline karşı en etkili panzehir mücadelenin daha da yükseltilmesidir. Sermaye açısından sömürü ve yıkım saldırılarını kesintisizce sürdürme zorunluluğu, bu saldırıları yürütecek düzen güçlerinin son dönemde, özellikle 1 Mayıs üzerinden yaşadığı yıpranma ve teşhir, mücadelenin yükseltilebilmesi için uygun bir zeminin varlığı anlamına geliyor. Sınıf hareketi cephesinden bakıldığında ise, mücadelenin ileri taşınabilmesi için daha başka olumlu faktörlerin de mevcut olduğu ortada. Hem 1 Mayıs üzerinden kazanılan moral ve motivasyon, hem de yeni bir grev ve direnişler dönemine girildiğine dair güçlü belirtiler sınıf hareketinin avantajları durumunda.

Eğer biriken olanaklar gerektiği gibi değerlendirilebilirse, erkene alınacak bir yerel seçim de dahil burjuvazinin atacağı bütün adımlar sınıf hareketinin önünü kesme konusunda etkili olmayacaktır. Tam tersine, erken seçimin önünü açacak ölçüde boyutlanacak bir rejim krizinin sınıf hareketinin işini daha da kolaylaştırması, kitlelerin politizasyonunu artırıcı işlev görmesi kuvvetle muhtemeldir. Bütün mesele sınıfa öncülük iddiası taşıyan güçlerin dönemin ihtiyaçlarına gerçekten yanıt verip veremeyecekleridir.

Meclisteki yasa değişiklikleri göstermelik haklar karşılığında uzlaşmacı sendikacılığı kurumsallandırıyor...

Hak ve özgürlükler meşru-militan mücadele ile kazanılır!

Sendikalar Kanunu ile Toplu İş Sözleşmesi, Grev ve Lokavt Kanunu'nun değişmesi uzun zamandır gündemdedi. Hükümet bu konuda yapılacak bir değişiklikte esas olarak Avrupa Birliği'nin ve ILO'nun taleplerini asgari ölçüde karşılamayı, buralardan gelen eleştirilerin önünü kesmeyi hedeflemekteydi. Sendikal konfederasyonlar ise örgütlenmeyi kolaylaştıracağı, sendikalarındaki erimeyi durduracağı beklentisiyle söz konusu değişikliği dört gözle beklemekteydi.

Sonunda hükümet bu konuda beklenen adımı attı ve her iki yasada da değişiklikler öngören bir yasa teklifini meclise gönderdi. Meclise sunulan taslağın neleri içerdiği yavaş yavaş ortaya çıkıyor. Ortaya çıktıkça da sermayenin sendikal özgürlükleri genişletmek, işçi sınıfının bu konudaki taleplerini yerine getirmek gibi bir niyetle hareket etmediği, tam da beklenilebileceği gibi asıl niyetinin sendikal hareketi sıkı sıkıya denetim altına almak olduğu net bir biçimde görülüyor.

Hafta içerisinde Meclis Sağlık, Aile, Çalışma ve Sosyal İşler Komisyonu'nda hızla görüşülerek onaylanan taslak, basına yansıdığı kadarıyla, Sendikalar Kanunu ile TİS, Grev ve Lokavt Kanunu'nda şu değişiklikleri öngörüyor:

Sendikalar en az 7 kişinin bir araya gelmesiyle oluşturulabilecek. Sendikalara üye olmada aranan yaş sınırı 16'dan 15'e çekilecek. Sendika kuruculuğu için Türk vatandaşı olma şartı kaldırılacak. Sendika kurulabilecek işkolları 19 ile sınırlandırılacak. Grev yasağı olan sektörlerin sayısı ve kapsamı azaltılacak. Eski yasada grev yasağı kapsamında olan bazı sektörlerde çalışan işçilere grev hakkı tanınacak. Örneğin eğitim sektöründe, kent içi toplu ulaşım işlerine vb. grev yasağı kalkıyor. Sendikaların tüzükleri Anayasa'da belirlenen cumhuriyetin niteliklerine ve demokratik esaslara aykırı olamayacak. İşçi sendikalarına üyelik ve istifada aranan noter şartına son verilecek. İşsiz kalan işçinin sendikaya üyeliği bir yıl sürecek. İşveren, işyeri sendika temsilcilerinin sözleşmelerini haklı bir neden olmadıkça ve nedenini açık ve kesin şekilde belirtmeden feshedemeyecek. Sendikalar uluslararası faaliyette ve işbirliğinde bulunabilecek, yurt dışında temsilcilik açabilecek. Sendika ve konfederasyonların faaliyetlerinin durdurulması ve kapatılması zorlaştırılacak. Sendikalarda yöneticilik görevi sona erenler, ayrıldıkları işyerinde yeniden işe alınmalarını isteyebilecek.

Toplu iş sözleşmesi yapmaya yetkili sendikaların belirlenmesi konusunda bazı yeni düzenlemeler söz konusu. Buna göre yüzde 10 barajı kaldırılıyor. Onun yerine Ekonomik Sosyal Konsey'de temsil edilen konfederasyonlardan birine üye olan, birden çok işyerinde örgütlenmiş olan, en az 80 bin üyeye sahip sendikalara toplu iş sözleşmesi yapma hakkı tanınıyor.

Yeni düzenlemelerin anlamı

Görüldüğü gibi bu düzenlemelerle grev yasağı bir parça gevşetilmiş ve sendikalarda örgütlenmenin önündeki hukuksal engeller kısmen temizlenmiş

oluyor. Sendika kurulabilecek işkolu sayısı 19'a indirileceği için birleşmeler yoluyla nispeten güçlü sendikalar kurulmasının önü de açılmış oluyor. Fakat hükümetin öve öve bitiremediği, Türk-İş yönetiminin ellerini ovuşturarak beklediği taslakta yer alan ve sendikal hak ve özgürlüklerin genişletilmesi adına olumlu sayılabilecek düzenlemeler bundan ibaret.

Bunun dışında, 12 Eylül askeri faşist yönetimi tarafından örgütlenme, grev ve toplu sözleşme haklarına konulan yasak ve sınırlamalar yeni yasal düzenlemede de hemen bütünüyle korunuyor. Bunun en çarpıcı göstergesi lokavtın yeni taslakta da patronlara bir hak olarak tanınması. Patronlara lokavt hakkı tanıdıktan sonra grev hakkını geliştirmek adına söylenen sözlerin fazla bir kıymeti kalmıyor. Bir diğeri greve çıkmak için aşılması zorunlu olan uzun formalitelerin korunması, genel grev ya da hak grevi gibi hakların tanınmamış olması. Kısacası yeni taslak sendikal hak ve özgürlükler üzerindeki yasak ve sınırlamaları esas olarak koruyor, bu açıdan esaslı bir değişiklik öngörmüyor.

Sınıf hareketinin sermaye karşısında nispeten güçsüz olduğu, örgütsüz ve dağınık bulunduğu günümüz koşullarında hükümetten daha farklı bir yasa tasarısı beklemenin hayalden öte bir şey olmadığını da bu vesileyle bir kez daha belirtmiş olalım. Yeni taslak bunu bir kez daha ispatlıyor, yasalarda işçi sınıfı lehine düzenlemelerin ancak yığınların örgütlü militan mücadelesinin eseri olabileceğini, onun ötesinde sermayenin hak ve özgürlükleri genişletmesinin söz konusu olamayacağını açık biçimde gösteriyor.

Yasa taslağındaki saldırı

Bilindiği gibi mevcut Toplu İş Sözleşmesi, Grev ve Lokavt Kanunu'nda yer alan yüzde 10 şartı sendikalar

tarafından sürekli eleştiri konusu yapılmaktadır. Yeni taslakta yüzde 10 barajı kaldırılmaktadır. Fakat onun yerine sendikalara sınıf uzlaşmacılığını dayatan bir düzenlemeye gidilmektedir. Sadece Ekonomik Sosyal Konsey'de temsil edilen konfederasyonlara bağlı sendikalara TİS imzalamaya hakkı tanınmaktadır.

Bunun doğrudan doğruya DİSK'i hedef alan bir düzenleme olduğu açıktır. Bu düzenlemeyle hükümet, bir süre önce Ekonomik Sosyal Konsey'den çekilen DİSK'i yeniden bu yapılanma içerisine çekmeye çalışmaktadır. Sorunun biçimsel olarak DİSK yönetiminin Ekonomik ve Sosyal Konsey'de temsil edilip edilmemesi olmadığı, onun çok ötesinde sendikal harekete dayatılan sınıf işbirliğine kurumsal bir nitelik kazandırılmak istendiği ortadadır.

Sendikaların yaklaşımları

Türk-İş'in meclisteki yasa tasarısına karşı ciddi bir eleştirisinin olmadığı biliniyor. Lokavtın patronlara tanınan bir hak olarak varlığını sürdürmesi, grev ve TİS hakları üzerindeki yasakların çok büyük oranda korunması Türk-İş'in başındaki ihanetçi çetenin umurunda dahi değil. Onları yasanın daha ziyade örgütlenmeyi kolaylaştıran maddeleri ilgilendiriyor. Zira bu sayede henüz sendikalı olmayan yüzbinlerce işçiyi kendi sendikalarına bağlayabileceklerini ve aidat gelirlerini arttırabileceklerini hesaplıyorlar.

Hükümetin arka bahçesi Hak-İş ise geçtik

eleştirmeyi, söz konusu yasa taslağını kendi çabasının bir ürünü, bir sonucu olarak görüyor. ILO toplantılarının hemen öncesinde bu yasanın mecliste görüşülmesinin büyük bir şans olduğunu söyleyen *Hak-İş Genel Başkanı Salim Uslu* "İlk kez ILO toplantısına başımız dik gideceğiz" demeyi de ihmal etmiyor.

DİSK ise konuyla ilgili nispeten ayrıntılı bir açıklama yapmış bulunuyor. Asıl olarak kendisini ilgilendiren Ekonomik ve Sosyal Konsey dayatmasından söz edilmeyen DİSK açıklamasında şunlar söyleniyor: "Hala belge-bilgi eksikliğine dayalı olarak sendika kapatmayı öngören; İşkollarını uluslararası objektif standartlara göre değil, sendika ve konfederasyonların özne durumlarına göre belirleyen; Sendikal hak ve özgürlüklerin kullanılmasını engelleyen barajları koruyan; Toplu Sözleşme hakkını; tüm işçilerin kullanabileceği bir hak olarak tanımlamayan; Yıllar süren yetki uyuşmazlıklarına çözüm getirmeyen; Genel grev, hak grevi dahil bütün grev engellerini ve yasaklarını, grev ertelemelerini, zorunlu tahkimi koruyan; bir yasa reform olarak nitelendirilemez."

Açıklamanın sonunda da, "ILO Sözleşmelerine, Avrupa Sosyal Şartı'na ve ülkemiz sendikal hareketinin ihtiyaçlarına uymayan" yasa teklifinin "kesinlikle yetersiz" olduğu vurgulanıyor ve bugüne kadar sürdürülen mücadeleye "aynı kararlılıkla" devam edileceği belirtiliyor.

DİSK açıklamasında sınıfın sendikal hak ve özgürlükler konusundaki talepler ise şu şekilde sıralanmış: Herkese sendika kurma ve sendikaya üye olma hakkı verilmesi; sendikaların kendi iç işleyişlerini, faaliyetlerini serbestçe düzenleyebilme, kendi yöneticilerini serbestçe seçebilme hakkına sahip olması; sendika üyeliğinde ve üyelikten ayrılımda noter aracılığı kaldırılması; yüzde 10 işkolu barajı ve işletme barajının kaldırılması; toplu iş sözleşmesi prosedürünün sadeleştirilmesi, sendikaların çalışanların tümünü temsil eden örgütler olarak tanınması, yetki uyuşmazlıklarında referandum uygulanması; grev yasakları ve engellerinin kaldırılması.

Açıklamada Ekonomik ve Sosyal Konsey dayatmasından söz edilmemesini, DİSK yönetiminin daha şimdiden kendini bu yeni duruma uyarılama niyetinin bir ifadesi olarak kabul etmek gerekir. Geçmişte kendisini tasfiye etmek için çıkartılan benzer yasal düzenlemelere karşı 15-16 Haziran gibi bir direnişin taşıyıcısı olmuş DİSK'in bugün gelinen yerde Ekonomik ve Sosyal Konsey dayatmasına bu şekilde sessizce boyun eğmesi, o günden bu yana değişimin ne olduğunu göstermesi açısından önemlidir.

Öyle görünmektedir ki, sözkonusu yasa tasarısı mevcut haliyle kısa süre içerisinde yasalacaktır. Bu sayede hükümet İLO ve AB karşısında kendini savunmak için bir dayanak noktasına kavuşmuş olacaktır. Konfederasyon yönetimleri ise noter şartının kaldırılmasından faydalanarak üye sayılarını arttırmak için çaba göstereceklerdir. Ancak bütün bunlar işçi sınıfı hareketi açısından gerçek bir ilerlemenin ifadesi olmayacaktır. Sendikal işçi sayısının ciddi oranlarda artması da, grev ve TİS haklarının etkin bir biçimde kullanılma da ancak fiili-meşru mücadelenin geliştirilmesi sayesinde mümkündür. Fiili-meşru mücadeleyi geliştirmek ise Ekonomik ve Sosyal Konsey'de patronlarla omuz omuza oturmayı içine sindirenlerin, hatta bunu bir görev bilenlerin yapacağı iş değildir. 15-16 Haziran direnişinden, 12 Eylül faşizminin en koyu dönemlerinde her türlü güçlüğü göğüsleyerek grev silahını kuşanmasını bilenlerden ilham alanlar, 1 Mayıs 2008'de Taksim iradesini yaratanlar fiili meşru mücadeleyi de örecektir.

Bir yeni 15-16 Haziran için eksik olan ne? Ve nerede DİSK?

Yüksel Akkaya

Tüm zaaflarına rağmen DİSK'i DİSK'e karşı savunmak gerekiyor. "Yeni" kuşak hatırlamayabilir, ancak o büyük görkemli işçi başkaldırısı olan 15-16 Haziran Direnişi DİSK gibi direngen, umut veren bir sendikaların kapatılmasına karşı idi. Eylemin öncü militanları kuşkusuz DİSK'liler idi ancak içinde DİSK'e üye olmayan ve bu "zulme" başkaldıran başka sendikalara üye işçiler de vardı. Zira, DİSK her kazanımı ile onların da sendikası oluyor, onların sendikasını da aynı kazanımı almaya, alamayınca eyleme zorluyordu. DİSK'in yok olması, DİSK aracılığı ile dolaylı yoldan elde edilen kazanımların da kaybedilmesinden başka bir anlama gelmiyordu. Bu nedenle, "geri" sınıf bilinçli Türk-İş'e üye sendikaların işçileri, "ileri" sınıf bilinçli DİSK'e üye sendikaların işçilerinden daha militan oldular. Bu nedenle, her 15-16 Haziran sinevizyon gösterilerinde askeri barikatları yaran grupta kocaman Türk bayrağı ile dikkati çeken öncü işçiler idiler.

Şimdi bir kez daha 15-16 Haziran Direnişi'ne yol açan yasal düzenlemeler yapılıyor. Bu kez sendikalaşma oranında üçte birlik kıstas değil 80 bin üyelik aranıyor: Ve, bir kez daha bu DİSK'i yok etmeye, aynı anlama gelmek üzere işbirliğine çağırıyor. Peki, DİSK'in yanıtı ne olacak? Hadi DİSK'in yanıtı belli, Türk-İş ve bağlı sendikalarınki

ne olacak? Bu soruların basit ve ancak o kadar da can yakan bir yanıtı var: HİÇBİR ŞEY!.. Bu yanıt kendi içinde tutarlıdır ve diyecek çok şey de yoktur.

Neden DİSK'i kapatacak bu yasal düzenlemeye DİSK'li işçiler karşı çıksın ki? Hangi risk bu karşı çıkışa değer DİSK politikaları açısından? Türk-İş'e bağlı sendikaların bir kısmı neden DİSK'i hukuksal olarak olmasa da fiili olarak

"kapatacak" bu yasal düzenlemeye karşı çıksın ki? Neden?

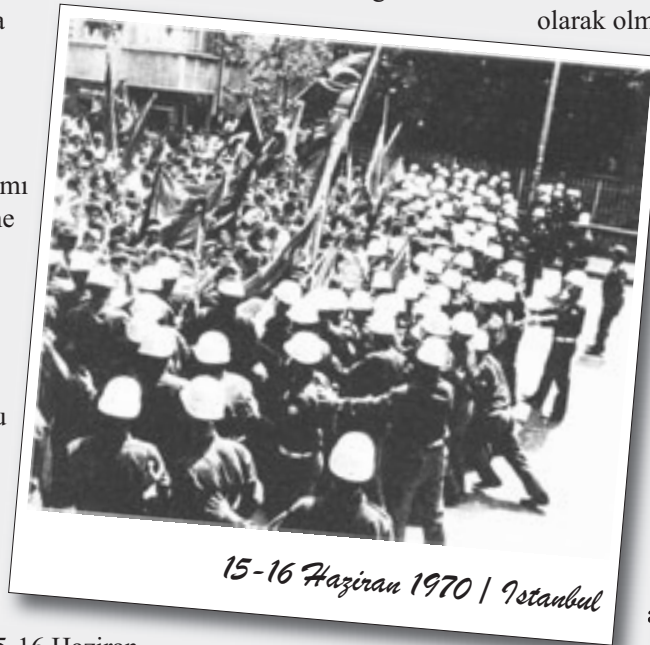
Tarih basit bir dün değildir. Tarih her zaman bugünü içinde taşır.

38. yılını anacağımız 15-16 Haziran başkaldırısına bu kadar zavallı, bu kadar horlanmış girmek gerekiyor muydu?

Bu yazı, daha uzunca yazmayı hak etmiyor... Zira, en uzun yazıyı tarih yazmış durumda: Ders alıp, iş yapacaklar için...

Bu yeni yasal düzenlemeye karşı 15-16

Haziran ruhunu duymayan, kendisini yok etmek isteyen bir sermaye cephesi ile hesaplaşamayan bir DİSK var ise "Ben devrimci ve sosyalist değilim". Bu DİSK'e devrimcilik ve sosyalistlik adına bin dreden su getirip, bininden su götüren mahir insanlar varsa diyecek çok şey yok! Ne diyelim, Soros kadar zengin, Ertuğrul Özkök kadar "omurgalı" olsunlar. Ama, her 15-16 Haziran'da bir de ayın yapsınlar.... Korku ayını...

15-16 Haziran 1970 | İstanbul

SSGSS, istihdam paketi, kıdem tazminatı, işgüvencesinin gaspı, sendikalar yasası... Sermayenin saldırıları artıyor...

Saldırıları püskürtmek için talepleri ve mücadeleyi ortaklaştırmalıyız!

Sermaye iktidarı tek başlı AKP hükümetinin avantajlarını fazlasıyla kullanıyor. Bugüne kadar görülmedik bir uyumla sermayenin hizmetinde çalışan AKP'nin hızına hiçbir sermaye hükümeti yetişemedi. Öyle görülüyor ki, sermaye kullanıp bir kenara atana kadar AKP'den fazlasıyla yararlanacak.

Sermaye iktidarının yıllardır hayata geçirmek için fırsat kolladığı SSGSS, kreşten patronların ödedikleri sigorta primlerinin düşürülmesine kadar birçok hakkı tasfiye eden "istihdam paketi", işçilerin tarihsel kazanımlarını ortadan kaldıracak olan kıdem tazminatının gaspı, işgüvencesine göz diken personel rejimi, sendikalar, grev ve lokavt yasalarının "iyileştirme" adı altında iyice güdükleştirilmesi... İşçi ve emekçi düşmanı tüm bu yasa ve uygulamalara işlerlik ve yasal statü kazandırmak öyle görünüyor ki has sermaye uşağı AKP'ye nasip olacak.

Saldırıların kapsamına bakıldığında, işçi ve emekçilerin buna uygun bir karşı hazırlık içinde olduğunu söyleyebilmek ne yazık ki çok mümkün değil. Oysa değişik taleplerle gündeme gelen son bir yıllık mücadele deneyimi işçi ve emekçilerin kıpırdanmaya başladığını göstermektedir. Hem bu kıpırdanışın kendisi, hem de saldırıların ağırlığı, milyonlarca işçi ve emekçiyi doğrudan etkilemesi, taleplerin ve mücadelenin ortaklaştırılması için uygun bir zemin sunmaktadır.

Ancak emekçilerin hak ve çıkarlarını koruma noktasında önemli bir mevzi olan sendikaların tablosu bu zemini güçlendirmekten ve birleştirmekten uzaktır. Sendikal mücadelede yaşanan zaafılar, tersine ortaya çıkan imkanları heba edilmesine neden olmaktadır. En son SSGSS sürecinde yaşananlar bunun somut kanıtıdır.

Hem saldırının boyutuna, hem hedef aldığı kesimlere, hem de gösterilen çabanın tüm eksikliklerine rağmen açığa çıkan tepkiye bakıldığında bir sürecin nasıl heba edildiği daha iyi anlaşılacaktır. Zira moral kazanım olabilecek bir süreç sendikal bürokrasi tarafından harcandığı için peşi sıra gündeme gelen "istihdam paketi"ne karşı deyim yerindeyse "gık" çıkarılamamıştır.

Ancak sermayenin saldırıları bitmiyor. İstihdam paketini kıdem tazminatının gaspı ve personel rejimi izleyecek. Bu arada Sendikalar Yasası da meclise sunuldu. İşgüvencesinin gaspına karşılık sermaye devletinin sendika bürokratlarının ağzına bir parmak bal çalarak gündeme getirdiği Sendikalar Yasası da sessiz sedasız, hatta kimi yerde sendika ağalarının desteğiyle geçecek gibi görünüyor. Sermaye medyası ise tasarımı "öğretmenler ve toplu ulaşım araçlarında çalışanlar artık grev yapabilecek" aldatmacası ile gündeme getirdi. Noter şartı ile işkolu barajının kaldırılması ise tasarısının "olumlu" diğer yanları olarak lanse edildi. Bırakalım kağıt üzerinde bahsedilen hakları, işçi sınıfı sahip çıkamadığı koşullarda militan mücadelelerle kazanılmış hakların dahi kağıt üzerinde kalmaya mahkum oldukları deneyimlerle sabittir. Sermaye iktidarı milyonlarca işçi ve emekçinin işgüvencesi karşılığında "grev"

hakkına onay vereceğini daha öncesinden açıklamıştı. Bugün yaşanan gelişmeler bu anlaşmanın bir ürünü olarak gündeme gelmektedir.

SSGSS sürecinde görece daha aktif bir tutum almaya çalışan ilerici sendikacılar ise konfederasyonların merkezi baskıları karşısında soluklarının sınırlarını görmüş oldular. Ne yazık ki bu süreç ilerici misyon taşıdığını iddia eden unsurlara, sendika bürokratlarının baskılarını bertaraf etmek için tabana dönmeleri gerektiği gerçeğini değil "ne yaparsak yapalım değişen bir şey olmuyor" umutsuzluğunu aşılmaş görünüyor. SSGSS'nin yasalaşmasının ardından ortaya çıkan yorgun ruhali ile hareketsizlik tablosu başka bir şey anlatmıyor.

Alt kademe sendika bürokratlarının sınırları ise bilinmeyen yeni bir olgu değil. Oysa önümüzdeki döneme kıdem tazminatı ile işgüvencesinin gaspı saldırıları ve (eğer örgütlenebilirse) buna karşı mücadele damgasını vuracak gözüküyor. Giderek artan yoksullaşma ve kölelik koşullarına karşı alttan alta iyice huzursuzluk duyan işçi ve emekçilerin örgütlü gücünü harekete geçirmek, taleplerini ve tepkisini ortaklaştırmak önümüzdeki dönemin en acil, güncel ve somut görevidir.

Böylesine önemli bir süreçte "olmadı, başaramadık" şeklinde hayıflanmaktan çok "nerede eksik yaptık, bu sefer ne yaparsak başarabiliriz" sorusunun yanıtına pratik çözümler üretmek gerekmektedir. Bu çözüm arayışlarını alt kademe sendikacıardan beklemek ise büyük bir

saflık olacaktır. Zira onların da kaybedecekleri koltukları ve konumları vardır. Bu konumun sallantıya girdiğini anladıkları oranda geri çekilmeleri şaşırtıcı olmayacaktır.

SSGSS sürecinin öğrettiği en önemli deneyimden birisi de budur. Bu da demek oluyor ki, önümüzdeki dönemde tabanda işçi ve emekçilerin devrimci birliğini sağlayacak, taleplerini ve mücadelesini ortaklaştıracak oluşumlara ihtiyaç vardır. Bunun imkan ve koşulları hakkında, çalışma tarzı

konusunda ise yine aynı süreçte anlamlı deneyimler biriktirilmiştir. O süreçte temel eksiklik, bu tarz dinamikleri açığa çıkaracak, işletecek ve güçlendirecek devrimci, öncü işçi ve emekçilerin iddiaları, iradesi ve pratiğiydi. Bugün bu en temel eksiklik tamamlandığında ise kitleleşen, militanlaşan ve devrimcileşen bir sınıf hareketi yaratmanın önündeki en temel sorunlardan biri aşılmış olacaktır. Tek yapılması gereken geçmiş deneyimlerden süzülen bir iddia ve misyonla yeni sürece hazırlanmak, taşın altına elimizi koymaktır.

6 Nisan 2008 / Kadıköy

İşsizler ordusu büyüyor!

Birleşik Metal-İş Sendikası'nın "İşsizlikte Korkutan Tablo: Her Dört Kişiden Biri İşsiz" başlıklı araştırması sermayenin "ekonomide büyüme" ve "istihdamda artış" yalanlarına cevap veriyor.

Birleşik Metal-İş Sendikası tarafından hazırlanan raporda TÜİK verileri esas alınmış. Rapora göre, 2008 yılının Ocak, Şubat ve Mart ayları içinde işsizlik oranı %24'e ulaşmış bulunuyor.

2008 yılının ilk üç ayı baz alınarak raporun hanehalkı işgücü anketi sonuçlarına göre Türkiye genelindeki işsizlik oranı %11,6'ya dayanmış durumda. Buna, Türkiye İstatistik Kurumu'nun tanımıyla işsizler ordusuna katılan (kâr karşılığı, yevmiyeli, ücretli ya da ücretsiz olarak hiçbir işte çalışmamış ve böyle bir iş ile bağlantısı olmayan) kişiler eklenince, bu oran %24 düzeyine çıkıyor. Yani resmi açıklanan 2 milyon 642 bin işsiz yanında bir de tanım gereği işsiz sayılmayan, belki de işsizliği en derin bir biçimde yaşayan 2 milyon 761 bin işsiz daha var. Böylelikle toplam işsiz sayısı 5 milyon 403 bin düzeyine ulaşıyor.

Araştırma sonuçlarını değerlendiren Birleşik Metal İş Sendikası Yönetim Kurulu şunları söylüyor: "İşsizlik Türkiye'nin öncelikli sorunlarından biri olmaya devam etmektedir. İstihdam paketi adı altında uygulamaya sokulan ve özünde sermayeye kıyak yapmayı hedefleyen, işsizlik fonunda biriken paralarımızı sermayenin ve devletin kullanımına açan düzenleme bu sorunu aşmak noktasında herhangi bir çözüm üretmeyecektir. İşsizlikle mücadele, çalışma saatlerinin kısaltılması, istihdamın güvence altına alınması, toplum yararına yatırımların, kamu yatırımlarının artırılması, emekten yana bir seçenek ortaya konulmaksızın başarıya ulaşamaz."

1 Haziran mitingi üzerine

U. Taner

“Türkiye Barış Meclisi” (TBM) tarafından düzenlenen 1 Haziran mitinginin hazırlıkları devam ediyor. Liberal aydınların oluşturduğu bir platform olan TBM’nin inisiyatifine dayansa da, mitingin pratik hazırlıkları başta DTP olmak üzere reformist sol siyasal gruplar tarafından yürütülüyor. Miting için telafuz edilen yüksek rakamlı katılım beklentileri de, öncelikle Kürt halkı olmak üzere, sol hareketin tabanından sağlanacak katılıma bağlı olarak oluşturuluyor. TBM’nin asıl ağırlığı, pratik hazırlıklar planında değil politik planda ortaya çıkıyor. Öyle ki, mitingin politik çerçevesi TBM tarafından, “tek pankart-tek slogan” biçimindeki dayatmayla birlikte, “Kürt sorununa demokratik çözüm” talebine bağlı olarak çizilmiştir. Amaç, bu talebi oldukça yüksek bir kitle katılımına dayanarak gündeme sokmak ve bu çerçevede geliştirilecek bir siyasal sürecin önünü açabilmektir.

Böyle bir çerçeve ile sınırlanmış bulunan mitinge geniş bir kitle desteği sağlamak konusunda yapılan çağrılar halihazırda belli bir ölçüde sonuç vermiş görünmektedir. Kürt sorununda tutum belirlemeyi, DTP’nin kuyruğunda dolaşma olarak gören EMEP gibi partiler zaten mitingin hararetli örgütçüleri durumundadır. ESP gibi müzmin kuyrukçular ise, yine mitinge konulan sınırlamaları doğru bulmadıklarını açıklamakla birlikte, “emekçi çözüm”ü gündemleştirmek gibi sözümona farklı hedefler belirleyerek sürece dahil olmuşlardır. Bu tablo yeni olmadığı ölçüde, aslında lafını bile etmek gerekmiyor. Gelgelelim mitingin destekçileri bunlarla sınırlı değil.

Halihazırda birçok siyasal örgütün yanısıra DİSK’e bağlı birçok sendikanın yöneticisi ile KESK merkezi ve bağlı sendikalarının büyük bölümünden de mitinge destek yönünde açıklamalar geldi. Ayrıca Petrol-İş gibi, geleneksel olarak belli bir Kürt işçi ağırlığının da etkisiyle Kürt sorununda nispeten ileride duran Türk-İş’e üye sendikalardan da aynı yönde açıklamalar yapıldı. Kuşkusuz DİSK ve Türk-İş cephesinden verilen destekler kurumsal olmaktan ziyade kişiseldir. Yani daha çok kişisel katılım ve görüş beyanıyla sınırlıdır. KESK ise farklı olarak daha çok örgütlü bir destekte bulunmaktadır.

Sermaye devletinin kirli savaşı tırmandırdığı, gerici gösteriler tertip ederek Kürt halkına karşı linç operasyonları düzenlediği, şovenizm ceyhanının işçi ve emekçiler üzerinde sert biçimde estirdiği bir dönemde, bu faşizan politikalar karşısında “demokratik çözüm” istemenin ileri ve ilerici bir tutum olduğu açıktır. Fakat, böyle bir mitinge olmadık anlamlar yüklemenin de bir gereği yoktur. Oysa yapılan da daha çok böyledir. Gündemdeki bu eylem, ülkede birçok şeyin değişeceği, Kürt sorununda yeni bir dönemin önünün açılacağı, barışın ve demokratikleşmenin zemininin hazırlanacağı gibi ileri beklentiler yüklenilmektedir. Açık ki, kitle katılımı ne olursa olsun böyle bir mitinge bu türden beklentiler yükleyenler ham hayaller kurmakta, devletin Kürt sorunundaki geleneksel inkar ve imha politikasının bu türden çıkışlarla değiştirilebileceği gibi iler tutar yanı olmayan liberal hayaller görmektedirler.

Fakat mesele sadece böyle hayaller kurmaktan da ibaret değildir. Aslında bu tür hayalleri kuranların kendilerince gerçekçi olduğunu düşündükleri bir takım dayanakları ve çözüm süreçleri vardır ki,

temel mesele de aslında budur. Bu dayanaklardan başta geleni, ABD ile yapılan 5 Kasım anlaşmasıdır. Bu anlaşmanın, silahlı güçlerin tasfiyesi ile birlikte bir takım siyasal ve kültürel reformlarla Kürt sorununu yatıştırmayı hedeflediği biliniyor. Bu anlaşmanın diğer bir ayağını ise, Güney Kürdistan’daki devletleşme sürecinin sakatlanmasıyla birlikte Türk sermaye devletiyle Güney Kürdistan yönetimi arasında işbirliğinin geliştirilmesi oluşturuyor. Bu işbirliğinin, ABD’nin bölgesel stratejileri ekseninde olduğunu söylemeye bile gerek yok elbette. Bir tarafında askeri operasyonların olduğu bu planın diğer tarafında, direngen güçlerin tecrit edilerek düzenin kabul edebileceği sınırlarda hareket eden işbirlikçi bir Kürt siyasetinin önünün açılması vardır. DTP’ye yönelik PKK’ye karşı tavır alma dayatmasının nedeni de budur. Bir yandan sopa gösterirken diğer taraftan DTP’deki “ılımlı” güçlere kucak açılması da bundan dolaydır.

TBM şahsında liberal aydınlar tarafından ortaya konulan inisiyatif ile birlikte “Kürt sorununda demokratik çözüm” talebiyle yapılacak bir mitingte “tek pankart-tek slogan” dayatmasının gerisinde de, istenen türden ılımlı bir siyasal çıkış yapma niyeti bulunmaktadır. Eğer, büyük kitleler halinde Kürt halkı ve ilerici kesimler bir araya getirilip “ılımlı” bir politik çerçevede kalınarak bir “çözüm iradesi” konulursa, bu, devletin karşılık vermesini kolaylaştıracak, böylece yeni bir dönemin önü açılacaktır. Siyasal ve hukuksal bir takım düzenlemelerle birlikte dağdan inişin koşulları da yaratılabilecektir. İşte liberal güçlerin 1 Haziran mitingi etrafında ördükleri hayallerine dayanak yaptıkları, gerçekçi görünen temel budur.

Bu da temelde burjuva karakterli bir çözüm perspektifinin sınırlarını ortaya koymaktadır. Kurulu düzen sınırları içerisinde, sınırlı siyasal reformlardan ibaret bir çözüm sürecidir bu.

Bunun için komünistlerin, ufku kurulu düzenin sınırları olan ve özünde liberal burjuva bir çözüm platformundan öte bir anlam taşımayan “demokratik çözüm” çerçevesine hapsedilmiş bir mitinge destek vermeleri sözkonusu değildir. Ayrıca, mitingin siyasal çerçevesini aşacak bir tutuma izin verilmediği gibi, açık engellemeler de konulmaktadır. Dolayısıyla, bu mitinge devrimci çözüm çizgisini taşımanın olanağı olmadığı gibi, mitinge bağımsız siyasal kimliği ve çizgiyi ifade edecek imkanların yokluğu koşullarında gerçekleştirilecek katılım, mitingin belirlenmiş siyasal çerçevesinde kalacaktır. Bunun için, “emekçi çözüm” çizgilerini taşıyacakları iddiasıyla mitinge aktif destek veren güçler sadece çoktandır kronikleşmiş kuyrukçu tutumlarına kılıf uydurmaktadırlar.

Elbette şovenizme karşı mücadele ile birlikte işçi ve emekçilerin Kürt halkının ulusal hak ve mücadelelerine desteğini örgütlemek günün en önemli görevlerinin başında gelmektedir. Fakat bu doğrultuda yapılacaklar, sınıfın devrimci çıkarları temelinde ele alınmalı ve devrim mücadelesine bağlanmalıdır. Kürt halkının özgürlük ve eşitlik uğruna verdiği mücadeleyi başarıya ulaştırmanın ve kalıcı kazanımlar elde edebilmenin yegane yolu bu olduğu gibi, gerçek özgürlük ve kurtuluş da kurulu düzenin temellerinden yıkılması ölçüsünde mümkündür. Bu ufku karartmaya çalışan her türden burjuva liberal çıkıştan uzak durmak ve safları kalınca çizmek özellikle önemlidir.

İstanbul: “Kaybedenler kaybedecek!”

İHD İstanbul Şubesi, “Gözaltında Kayıplara Karşı Mücadele Haftası” nedeniyle 24 Mayıs günü Galatasaray Lisesi önünde basın açıklaması gerçekleştirdi. Açıklamadan sonra Galatasaray Postanesi’nden başbakana mektup gönderildi.

Eylemde “*Sorumlular hakkında ne yaptınız?*” pankartı ve kayıp fotoğrafları taşındı. Yapılan açıklamada, insan hakları kurumlarına yapılan başvurularda 1250 kişinin kayıp listesinde yer aldığı, ancak gerçek sayının çok daha fazla olduğu söylendi. Kayıpların akıbetinin açıklanması istenerek, sorumluların yargılanması talep edildi.

“Kaybedenler kaybedecek!” sloganının atıldığı eyleme 70 kişi katıldı.

Kızıl Bayrak / İstanbul

Bursa: “Gözaltında kayıpları unutmamak!”

İHD Bursa Şubesi, “17-31 Mayıs Gözaltında Kayıplara Karşı Mücadele Haftası” nedeniyle 25 Mayıs günü Orhangazi Çiçekçi Parkı’nda bir basın açıklaması gerçekleştirdi. Açıklamada, “*Gözaltında kayıpları unutmamak, unutturmayacağız! Kaybedenler kaybedecek!*” pankartının yanısıra gözaltında kaybedilenlerin fotoğrafları taşındı.

Yapılan açıklamada, Türkiye’de gözaltında kaybetme saldırısının toplumsal mücadelenin yükseldiği yıllarda daha da arttığına dikkat çekildi. Cumartesi eylemleriyle beraber başlatılan mücadelenin toplumsal bir bilinç oluşturduğunun ve saldırıları geriletildiğinin altı çizildi.

“Kaybedenler kaybedecek!”, “Kayıpları unutmamak, unutturmayacağız!”, “Gözaltında kayıplara son!” sloganlarının atıldığı açıklamaya BDSP, Partizan, Bursa Tunceliler Derneği ve ESP destek verdi.

Kızıl Bayrak / Bursa

DTP "tahrikçi", linççi faşistler "masum" ilan edildi!..

Devlet destekli faşist linç girişimlerine karşı birleşik devrimci duruş!

27 Nisan'da Sakarya'da DTP il örgütünün etkinliği faşistler tarafından basıldı. Etkinliğe katılanlar linç edilmek istendi. Yaklaşık 6 saat içinde mahsur kalan DTP'lilerden 65 yaşındaki Ebubekir Kalkan, kalp krizi geçirerek yaşamını yitirdi. Tüm bu kudurganlık polislin denetimi ve gözetiminde gerçekleşti.

Linç saldırısına karşı ortaya çıkan tepkiler üzerine, İçişleri Bakanlığı müfettişleri inceleme yapma üzere Sakarya'ya gönderildi. İnceleme yapan müfettişlerinin hazırladığı rapor açıklandı. Açıklanan rapor, sermayenin faşist devletin linç saldırılarının destekçisi olduğunu, bir kez daha tüm çıplaklığı ile kanıtladı.

Raporu hazırlayan müfettişlere göre suçlu DTP!

Raporda, olaylara, DTP etkinliğinin 4 gün önce asker cenazesinin kaldırılmasından sonra yapılmasının ve 'kentlin milliyetçi bir yapıya sahip olması'nın yol açtığı belirtiliyor. DTP 'tahrikçi' olarak ilan ediliyor. Raporda, linç girişiminde bulunanları, koruyan, teşvik eden güvenlik güçlerinin görevlerini layıkıyla yaptığı ifade ediliyor. Yaşananlar daha önce pek çok defa olduğu gibi 'vatandaş duyarlılığı' olarak tanımlanıyor.

Saldırının olduğu gece etkinlikte bulunan, linçlerin devlet tarafından desteklendiğini dile getiren, DTP Urfa Milletvekili İbrahim Binici ve İnsan Hakları Derneği Merkez Yönetim Kurulu üyesi Veysi Altay tahrikçi olarak tanımlanıyor.

Rapor: Faşistlerin yeni linçlerine davet çıkarıyor!

'Sakarya halkı devletin bölünmezliğine aykırı hareketlere tahammül edemez!', 'Sakarya'daki etnik yapılanma olayda belirleyici rol oynadı. DTP'nin, PKK'yi övücü değerlendirmeler ile toplumu gelecek ölçüsüz tutum ve davranışlardan kaçınması gerekir', 'Sakarya'nın sanayileşmesiyle Karadeniz ve Trakya illerinden göç aldı. Karadeniz'den gelenler dinine ve devletçi duygulara bağlı, çabuk parlayıp tepki veren bir yapıdadır', 'Trakya'dan gelenler de, yerliler de bölücülük konusunda çok duyarlılar. Sakarya halkı, devletin bölünmezliğine ve rejimi değiştirmeye yönelik hareket içinde olan dernek ve parti gibi kuruluşlara tahammül edemiyor' vb. cümlelerle dolu bu rapor, sadece müfettişlerin görüşünü yansıtmıyor. Bu rapor aynı zamanda faşist sermaye devletinin linçleri onaylayan bakışının da ifadesidir.

Oysa müfettişlerin "tahrik unsuru" olarak nitelendirdiği etkinlik için, DTP 22 Nisan tarihinde valiliğe başvurmuştu. Valilik de 25 Nisan günü için olumlu yanıt vererek, 27 Nisan'da yapılacak olan etkinliğin uygun olduğunu belirtmişti. Daha da önemlisi etkinlik başvurusu yapıldığında, ortada ne ölü asker, ne de cenaze töreni vardı.

Vali ve diğer yetkililerin tutumu ise dikkat çekiciydi. Saldırının başlangıcında Sakarya Valisi Hüseyin Atak'ın "münferit bir olay, dağıtınız" dediği olayda bir kişi yaşamını yitirdi, çok sayıda kişi ise yaralandı. Valinin "münferit" diyerek suçluları korumayı unutmadı. Sakarya'da daha önce de yaşanan

linç girişimleri hatırlandığında, olayın hiç de münferit olmadığı ortadayken, valinin aldığı tutum, hizmetinde olduğu devletin, saldırganlığın ellerini soğutmama konusundaki kararlılığın açık ifadesidir.

Trabzon'da TAYAD'lılara yönelik linçten sonra da Trabzon Valisi Hüseyin Yavuzdemir, "Huzur bozan cezalarını çeker" demişti. Recep Tayyip Erdoğan da linçlere açık destek vererek şunları söylemişti: "Herkes halkımızın hassasiyetlerini göz önünde bulundurarak tavrını belirlemeli. Halkın, bu milli hassasiyetlerine dokunulduğu zaman şüphesiz ki tepkisi farklı olacak. Bunu da kimse istismar etmemeli."

Gerek valilerin, gerekse de sermaye hükümetinin açıklamaları, olayların gerçek sorumlusunun devlet olduğunu gösteriyor. Sivil faşistler ise, linç saldırılarının figüranları olarak kullanılıyor.

Sakarya'da yaşanan son olay ilk linç saldırısı değil!

Ebubekir Kalkan'ın ölümüne yol açan son olaydan önce, Sakarya'da linç saldırıları yaşandı. 2006 yılında Sakarya'da 2 bin kişi, Mahir Çayan afişini asmak isteyen iki üniversite öğrencisini linç etmek istedi. Ardından saldırganlar, DTP ilçe başkanlığının bulunduğu binayı da basarak talan etti. Sakarya Üniversitesi'nden 9 öğrenci Çark Caddesi'nde duvarlara Mahir Çayan ile ilgili afiş asmaya çalışırken, yaklaşık 100 kişi, E.D. ve E.Ç.D. adlı biri kız iki öğrenciyi kısırtıp linç etmek istedi. Sayıları bir anda 2 bin kişiye ulaşan linççilerin öğrencileri linç etmek isterken polis ortada yoktu. 'O hainleri bize verin' diye bağırarak linççilere polisler hiçbir müdahalede bulunmadı. Polisin dağıtmadığı linççiler DTP il ve merkez ilçe teşkilatı binasına yürüdü. Kimsenin bulunmadığı binaya kapıları kırarak giren linççiler, parti binasındaki masa ve sandalyeleri dışarı çıkarıp ateşe verirken, içeriye de adeta talan etti. Polis ise olup biteni sadece seyretti.

Tabii bu olayda da her zaman olduğu gibi linççiler değil, öğrenciler gözaltına alındı.

Sadece Sakarya'da değil birçok yerde!

Sadece Sakarya'da değil birçok ilde faşistler, Kürtlere ya da ilericilere yönelik onlarca linç girişiminde bulundular. Trabzon'da TAYAD üyeleri linç edilmek istendi. Saldırıya uğrayanlar gözaltına alındı. Faşistler hakkında ise herhangi bir işlem yapılmadı. Sakarya'ya fındık toplayan Kürt işçilere faşistler saldırdı. Ahmet Kaya'nın resmi bulunan tişört giyen Diyarbakırlı 2 inşaat işçisi yine Sakarya'da faşistlerin saldırısına uğradı. Her zamanki gibi faşistlere dokunulmazken yaralı işçiler gözaltına

alındı.

Sermayenin faşist devleti, saldırganlar hakkında hiçbir işlem yapmadı. Üstelik saldırıya uğrayanlara hakkında soruşturmalar açtı. Saldırıları yapan faşistler, "öfkeli vatandaşlar" olarak nitelendirildi. Dahası linç saldırıları, 'vatandaş duyarlılığı' olarak tanımlandı.

Tasması devletin elinde olan 'tahrike kapılan hassas vatandaşlar' meydanlarda, salonlarda, mahkeme kapılarında vb. yerlerde linç girişimlerinde bulunmaya devam ediyorlar. Daha önce defalarca gerçekleştirdikleri linç girişimlerine rağmen haklarında en ufak bir işlem dahi yapılmayan bu 'hassas vatandaşlar', canları istedikleri zaman ya Kürtler'e ya da

devrimci güçlere saldırmayı, onları linç ederek öldürmeyi temel görevleri olarak görüyor. Linç girişimleri haberlerinin sıradanlaştığı Türkiye'de, devletin tüm kurumlarıyla 'hassas vatandaşları' kışkırtıp desteklemesi, linç olaylarının yoğunlaşmanın temel nedenidir.

Devletin maskesi düşürülmeli, linççi grupların karşısına militan bir duruşla çıkılmalı!

Linç saldırıları yükseltelen şovenist dalganın, 'en iyi Kürt ölü Kürt' politikasının yarattığı sonuçlardan biridir. Sermaye devletinin bu politikası çerçevesinde Kürt halkı hedef almıyor, linç edilmek isteniyor, Kürtler'e ait işyerlerine yönelik saldırılar artıyor. Bizzat 27 Nisan 2007 tarihli Genelkurmay muhtırasında söylediği gibi, "Ne mutlu Türküm diyene!" demeyen herkes "düşman" ilan ediliyor.

Bu saldırılar sadece Kürtler ile de sınırlı değil. Ülkede ilericilere, devrimcilere, tüm toplumsal muhalefete yönelik baskı ve terör tırmandırılıyor. Polis Salahiyyetleri ve Vazifeleri Kanunu'ndaki değişikliklerin ardından keyfi gözaltılar ve baskılar artırılıyor, infazlar yaşanıyor. Devrimciler sokak ortasında linç edilmek isteniyor, dernek ve parti binaları polis tarafından basılıyor, talan ediliyor. Ferhat Gerçek örneğinde olduğu gibi, dergi satarken genç devrimciler vuruluyor ve felç ediliyor. Baskılar Alevi kesimlere yönelik de artarak devam ediyor.

Faşist linç saldırılarının boşa çıkarılması, bir yandan bu saldırıların mimarı olan faşist sermaye devletinin gerçek yüzünün açığa çıkarılmasına, öte yandan bu türden girişimlerin karşısına militan devrimci bir kitlesele kararlılıkla çıkılmasına bağlıdır. Adapazarı'ndaki son faşist linç girişimi karşısında devletin ortaya koyduğu tutum, ortada başkaca bir yol bulunmadığının da yeni bir teyidi olmuştur.

27 Nisan 2008 | Sakarya

Tuzla'daki provokatif eyleme karşı TİB-DER'den açıklama:

Tersane işçileri bu cehennemi kabul etmeyecek!

Tuzla cehenneminde tersane patronlarından provokasyon!

İşçilerin birliği asalak patronları yenecek!

23 Mayıs günü Selah Tersanesi önünde Dok Gemi-İş ve GİSBİR ortak bir eylem örgütledi. Tersane patronlarının yönlendirmesi sonucu eyleme yaklaşık 4 bin kişi katıldı. Eylemde açıklama yapan GİSBİR Başkanı Murat Bayrak, tersane kapatmanın çözüm olmadığını, yaşanan ölümlerin önlenemez olduğunu, 28 Şubat günü gerçekleştirilen protokolle Dok Gemi-İş ile birlikte tersanelerde yaşanan ölümlerin önüne geçmeye çalıştıklarını ve bu konudaki çalışmalarının devam ettiğini söyledi.

Eylem ilk olarak Gemi Mühendisleri Odası'nın (GMO) basın açıklamasıyla başladı. GMO adına açıklama yapan Tansel Timur, yaşanan kazaların çözümsüz olmadığını, ama bu kazalara son vermenin yolunun işçilerin ekmek kapılarına kilit vurmak olmadığını belirtti.

GMO'nun basın açıklamasını bitirmesi üzerine Selah Tersanesi'nden çıkan işçiler ellerinde pankartlar ve türk bayraklarıyla tersane karşısındaki yeşil alana toplanmaya başladı. İşçilerin ellerine tutuşturulan pankartlarda, tersanelerde yaşanan iş cinayetlerini manşetten veren SABAH gazetesine yönelik "SABAH elini üzerimizden çek!" ve tersane havzasında mücadele yürüten kurumlara yönelik provokatif bir tarzda "Bölücüler defolun!", "Tuzla ekmek sofrası!" "Selah'a uzanan eller kırılın!" "Limter-İş sana Tuzla'da mama yok!" yazıyordu.

GİSBİR ve Dok Gemi-İş'in öncülüğünde ve Selah Tersanesi patronunun çağrısı üzerine eylem başladı.

Kitle içerisine konumlandırılan çok sayıda sivil polis kitleyi yönlendirerek yürüyüşü başlattı. Selah Tersanesi önünde toplanan yaklaşık 1500 kişi İcmeler Köprüsü'ne doğru yönlendirildi. Ancak polis kitleyi yine engelleyerek tersane önüne dönmesini sağladı.

Tersane önünde başlayan bekleme anında, kurulan kürsüden ve ses aracından "aramıza gelecek arkadaşları bekliyoruz" diyerek çağrı yapıldı. Saat 14.30 civarında DESAN, TORLAK, TORGEM, İSTANBUL TERSANESİ, SELAH tersanelerinden tersane patronlarıyla birlikte gelen kitleyle birleşen kalabalık yaklaşık 4 bin kişiye kadar ulaştı.

Ardından yapılan basın açıklamasında GİSBİR Başkanı Murak Bayrak, "Arkadaşlar tepkimizi en açık biçimiyle bildirdik. Şimdi işimizin başına dönüyoruz" diyerek eyleme son verdi.

Bazı tersanelerde patronlar ve taşeron, elektrikleri kapatarak eyleme katılacak işçilerin yevmiyelerinin kesilmeyeceğini söyleyerek işçileri eyleme katılmaya zorladılar.

Tuzla cehenneminde yaşanan son gelişmeler tüm kamuoyu tarafından bilinmektedir. Bugüne kadar resmi kayıtlarda olan ve olmayan yüzlerce ölüm yaşanmıştır. Bu ölümlerin elbette ki baş sorumlusu tersane patronlarının örgütü GİSBİR'dir. Çünkü yıllardır bu havzada orman kanunlarını işletmişlerdir. Yasadışı olan taşeronluğu pervasızca kullanmışlardır. Yıllarca işçi sağlığı ve iş güvenliği için tek kuruş bile harcamamışlardır. Mevcut yönetmelikleri çiğneyen patronlar kendilerine has yasaları uygulamışlardır. Bu yasalar tamamen kâr merkezli yasalar. Bundan kaynaklı yıllardır burada saltanat süren patronlar, gemicilikte dünya dördüncülüğüne yükselmişlerdir. Bu saltanatın kaynağı bellidir: Sigortasız, güvencesiz, yaşam hakkı gaspedilmiş onbinlerce işçinin varlığıdır. Tersane patronları bu hükümranlığı sürdürmek peşindedir.

"İşçilerin mezarını kazan tersane patronlarıdır!"

Bilindiği gibi cehennem koşullarına karşı mücadele yürüten işçilerin havzadaki çalışma koşullarının kamuoyuna yansımaya önemli katkıları olmuştur. SELAH Tersanesi'nin süresiz kapatılmasına varan mücadele sekteye uğratılmaya çalışılmıştır. Buradan anlaşılacaktır ki, dini imanı para olan patronlar bir saniye dahi üretimin durdurulmasına katlanamamaktadır. SELAH tersanesinin kapatılmasından dolayı burada mücadele yürüten işçiler hedef tahtasına çakılmak istenmektedir. Sorumluluk bizlere yüklenmeye çalışılmaktadır. Oysa bu koşulları yaratanlar, biz işçilerin hemen her gün mezarını kazan tersane patronlarıdır.

Sarı sendika Dok Gemi-İş ve asalak tersane patronları kolkola!

Evet, Selah Tersanesi'nde 1000 işçi işsiz kalmıştır. Devlet bünyesinde kurulan "İşsizlik Sigortası Fonu"ndan işçi kardeşlerimizin zararları karşılanmalıdır. Zira SELAH Tersanesi'ndeki işçi kardeşlerimizin akıbeti İşsizlik Sigortası kapsamına girmektedir. Tersane patronları tamamen sorumlu oldukları cehennem koşullarından sıyrılmaya çalışmaktadır. Bu cehennemi yaratan koşulların bir parçasını da patronların hizmetinde olan sarı sendika Dok Gemi-İş oluşturmaktadır. Bu nedenle GİSBİR ve Dok Gemi-İş Sendikası tarafından ortak imzalı bir basın açıklaması gerçekleştirilmek istenmiştir. Aslında

yapılmak istenen basın açıklaması değil bizlere dönük bir linç tehdididir. Açık bir provokasyondur. Zira burada biz mücadeleciler işçiler hedef tahtasına çakılmıştır. GİSBİR ve Dok Gemi-İş Sendikası'nın her yönüyle organizeli olduğu anlaşılan bu eylemde

"terörist" diye sıfatlandırıldık. Başta SELAH işçileri olmak üzere değişik tersanelerden işçilerin eline bayrak ve pankart tutuşturulan bu gürül saltanatını sürdüremeyecektir. Her fırsatta tersane patronlarının biz de "taşerona karşıyız" söylemi bugün iflas etmiştir. Zira onlar tersane patronlarıyla

kolkola bugün eylemdeydi. Binlerce taşeron, Gemi-İş Sendikası ve uşakları, patronlar ve yalakaları ve dışarıdan getirdikleri "işçi olmayan" binlerce kişiyle bir provokasyon girişiminde bulunmuşlardır. Bu provokatörlerin arasında GİSBİR Başkanı Murat Bayrak, DESAN patronu Cengiz Kaptanoğlu, SELAH patronu Erkan Selah ve daha birçok tersane patronu da bulunmaktadır.

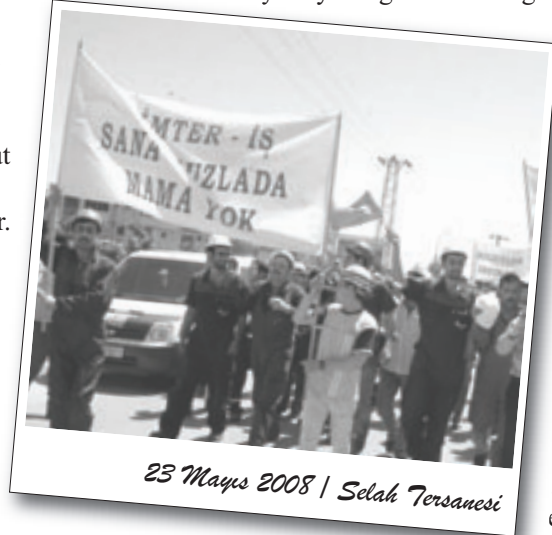
"Tersane işçileri bu cehennemi kabul etmeyecek!"

Yapılan açıklamada "Tersanelerimiz daha da çoğalsın, istihdam artsın, iş olsun. Türkiye ancak böyle kalkınır ve müreffeh olur" vurgusunun ön plana çıkması dikkat çekicidir. Kan üzerinde kurulan saltanat sürsün istemektedirler. Ama yağma yok! Mücadele bu kez daha aktif bir şekilde sürecek. Şimdi onlar binlerce işçiyi kendi çıkarları için kullanacaklar. "Bakın işçiler çalışma koşullarından memnun" diyecekler. Ama bugün eyleme taşıdıkları işçileri zorla yığmışlardır. Bunu en iyi şekilde DESAN Tersanesi'ndeki dernek üyeleri açıklamaktadır: "Tersane patronları elektriği keserek üretimi durdurdular ve işçileri zorla alana sürüklediler." Tersane işçisi kardeşlerimizin birçoğu bu oyunun bir parçası olmamışlardır. Olmayacaklardır.

Tersane işçileri bizleri iyi bildikleri gibi tersane patronlarını da iyi tanımaktadır. Eninde sonunda bu oyunu bozacaktır. Tersane işçisi daha fazla bu cehennemi kabul etmeyecek, bu cehennemi yaratanlardan hesap soracaktır.

Tersane İşçileri Birliği Derneği

23 Mayıs '08

Tersaneler havzasında provokasyon girişimleri ve yeni dönem

Tersaneler havzasında yeni bir döneme giriliyor. Tersanelerde peşpeşe yaşanan iş cinayetleri ve iş cinayetlerine karşı kamuoyunun artan tepkisini bastırmak ve gelişebilecek olası bir sınıf hareketinin önüne geçmek amacıyla sermaye cephesinden bir dizi hazırlık yapıldığı anlaşılıyor. Sermayenin sınıf mücadelesi tarihinde sıkça başvurduğu yöntemlere giriştiği açık bir biçimde gözler önünde duruyor.

Türk sermaye sınıfı açısından sivrilmiş bir çıbanbaşı olarak beliren tersaneler ve tersanelerde gelişen mücadele dinamikleri, her yönden sermayeyi ve dolayısıyla sermaye iktidarını tehdit etmektedir. Tersanelerden gelişebilecek bir mücadelenin diğer sınıf bölükleriyle buluşması, dolayısıyla birleşik bir karakter kazanarak sermayeye ve iktidarına karşı bir hareket niteliği taşıması, sınıf hareketinin şimdiye kadarki süreci üzerinden bakıldığında muhtemel bir gelişim olarak filizlenebilir. Dolayısıyla işçi sınıfının her yönden gelişebilecek hareketini dizginlemek ve kontrol altında tutabilmek bakımından sermayenin ve kolluk kuvvetlerinin bu sürece müdahale etmesi kaçınılmazdır.

Geçtiğimiz haftalarda Desan Tersanesi patronu Cengiz Kaptanoğlu'nun sermaye basınında çıkan demeçleri bu sürecin sinyallerini vermiş oldu. Burjuva basın başta olmak üzere birçok ilerici yazar ve çevrenin yapılan açıklamalara bir anlam verilmemesi biçimindeki tartışma, Dok Gemi-İş ve GİSBİR işbirliği sonucu Selah Tersanesi önündeki eylemle açıklık kazanmış oldu.

Elbette, düzen açısından stratejik bir alan olan "Milli Savunma Komisyonu"nun bir dönem başkanlığını yapmış olan Cengiz Kaptanoğlu'nun bu açıklaması öyle sıradan bir olay olarak görülemez. Ne aymazlıkla söylenmiş sözlerdir bunlar ne de salt kendi cephesinden ifade edilmiştir. "Tersanelerde yaşananlar kaza değil polisiye olaylardır, MİT'lik olaylardır" biçiminde sözler, aslolarak sermaye ve düzenin kolluk kuvvetlerinin tersanelerde gelişebilecek muhtemel bir hareketin önüne geçmek ve kontrolü altına almak için girilecek olan sürecin ilk yansımaları olmuştur.

Tersane patronları ve pazar sorunu

Tersanelerde gelişen hareketlilik ve kamuoyunun artan ilgisi Türkiye'nin "parlayan yıldızı" olan tersane sanayisini tehlikeye sokuyor. Geçtiğimiz gün Kanal 1'de "Teke Tek" programına çıkan GİSBİR Başkanı Murat Bayrak'ın ifadesiyle, "bu durum gelişen sanayimiz açısından ciddi bir tehdittir." Dünyanın gözlerinin tersanelere çevrilmesinden, tersanelerde yaşanan bu sürecin ardından pazarın Asya'ya ya da diğer üretim alanlarına kayması ihtimalinden söz ediliyor.

Murat Bayrak diyor ki, "yaklaşık üç aydır üye tersanelerimizde sipariş alamadık. Oysa ki bu süreçten önce günler bize yetmiyordu." Bu sözler bile sermayenin korkusunun hiç de temelsiz olmadığını kanıtlıyor.

Öte yandan tersanelerde yaşanan bu süreci önceleyen günlerde, iş cinayetlerinin ve diğer sorunların başlıca nedeni olan taşeronluk uygulaması da tersane patronları için pazarın daralması ya da olası bir kriz dönemi için bir sigorta niteliği taşıyor.

Yeni ama hızla gelişen bir sektör olarak gemi inşa sanayi henüz tam anlamıyla bir pazar oluşturmuş ve kendini güvenceye almış değil. Diğer yandan sistemin engelleyemeyeceği olası krizler, bu sektörün genç sermayesine vereceği zarar açısından önden hesaplanması gereken bir sorun niteliği taşıyor.

Dolayısıyla sermayenin bu çok yönlü korkusunu ve tehlikeyi bertaraf etmek için girişeceği çabalar, bu yolda atacağı adımlar hiç de şaşırtıcı olmayacaktır.

Sermayenin provokatif girişimleri

Yaşanan süreç adım adım sermaye ve iktidarı aleyhine işlemeye devam ediyor. Selah Tersanesi'nin kapatılması bu açıdan bardağı taşıran son damla mahiyetindedir. 1982'den bu yana benzeri birçok hareketlilik yaşanmış olsa da, tersane işçisi kısa aralıklarla birçok kendiliğinden eyleme geçerse de, hiç bu kadar yaygın bir kamuoyu desteğini arkasına alamamıştı. 2002 ve 2005 yılında yaşanan eylemlilikler o dönem için tersane patronları cephesinden böyle bir tehlikeye işaret etmiyordu.

Bugünkü tehditin sadece tersane işçisiyle sınırlı kalmaması, dahası genel bir niteliğe bürünmesi ve bir genel hareket düzeyine sıçrama ihtimali sermaye ve iktidarının harekete geçmesine neden oldu.

Selah Tersanesi önünde bizzat tersane patronlarının gerçekleştirdiği eylem, bu durumun en açık göstergesidir. Bir takım tersanelere ajan provokatörlerin de konumlandırılmasıyla iyi planlanmış bir eylemdir söz konusu olan.

Özellikle MHP ve AKP kökenli tersane patronları eyleme geçirilen kitleyi provokatif bir biçimde yönlendirerek ve şovenist-milliyetçi bir atmosfer yaratarak hem işçiler arasında siyasal kutuplaşma yaratmayı hem de havzada mücadele yürüten öncü devrimci kurumlara karşı harekete geçirmeyi hedeflemişlerdir. Kamuoyuna yönelik maksatlı açıklamalar tersane işçisinin kafasını karıştırmak ve kutuplaştırmak için sinsice planlanmıştır.

Yaşanan iş cinayetlerinin arkasında bir takım "dış mihrak"ların ve "PKK"nın olduğuna yönelik söylemler, bu taktiğin önünü düzlemek, kendi sorumluluklarından kurtulmak ve gelişen mücadele dinamiklerini baltalamak amacıyla ortaya atılmıştır.

Bu taktiğe yıllardır, işçi sınıfı içinde kutuplaşma yaratmak, dolayısıyla gelişebilecek bir tehlikeyi kontrolü altına almak amacıyla sıkça başvurulmaktadır.

Yeni dönem ve sınıf hareketinde tersanelerin misyonu

Hava-İş greviden bu yana gerek TİS görüşmeleri gerekse özelleştirme saldırıları üzerinden şekillenen parçalı bir sınıf hareketi tablosu önümüzde duruyor. En ileri biçimiyle SSGSS eylemlikleri üzerinden şekillenen sınıf hareketi 1 Mayıs'ın ardından bir bekleme sürecine girmiş oldu. Ama yeniden boy veren

bir takım mevzi direnişler, sendikalaşma girişimleri ve TİS süreçleri dönemin hayli yoğun ve sert geçeceğinin sinyallerini veriyor.

Bu sürecin temel sorunu, SSGSS gibi birleştirici bir sürecin örgütlenip örgütlenemeyeceğidir. Tersanelerde yaşanacak süreç, sermayeye ve saldırılarına karşı yükseltilecek mücadelede, birleştirici bir rol oynayabilme potansiyeliyle

önemli bir yerde durmaktadır. Öyle ki, en küçük bir eylem bile ciddi bir kamuoyu oluşmasına, tersanelerin toplum gündemine girmesine yolaçmaktadır.

Tersanelerdeki mücadelenin böyle bir misyona bürünüp bürünmeyeceği, mücadelenin bundan sonraki sürecine, bu süreci örgütleyen güçlerin taktik politik tutumlarına bağlı olacaktır. Havzanın

özgünlüğü ve yaşanan 27 Şubat eyleminin tersane işçisi üzerindeki etkisi, tersanelerdeki mücadelenin nasıl bir ivme kazanacağı ayrı bir tartışma konusudur.

Ama dikkat çekilmesi gereken en önemli nokta, tersanelerdeki mücadelenin birleştirici bir nitelik taşıması, fakat bu dinamizmin heba edilmesi tehlikesidir.

Tersanelerde açık bir savaşa doğru..

Tüm bu etkenler, sermayenin manipülatif politikaları ve saldırıları tersanelerdeki mücadelenin sertleşeceğini gösteriyor. Bir yandan tersane işçisinin bir politizasyon yaşanması kaçınılmazken, diğer yandan gelişen hareketin ezilmesi, kendi kabuğuna çekilmesi ve yeni bir biriktirme sürecine girmesi de bir ihtimal olarak orta yerde duruyor.

Dok Gemi-İş Sendikası'nın sermaye ve tersane patronları için önemli bir misyonu yerine getirdiği ve ilerleyen süreçlerde bu işbirlikçi hainlerin daha etkili kullanılacağı açık. 35 tersanede TİS imzalayan ve 4 ayrı tersanede görüşmeleri sürdüren sarı sendikaların tersane patronları cephesinden hem uluslararası pazarda prestij kaybını yenilemek hem de havzada mücadele eden kurumlara karşı estirilen provokatif rüzgarın altını doldurmak amacıyla kullanıldığı bir gerçektir. Bu yönlü girişimler şimdiden başlamıştır. Burjuva basının bir bölümü de bu politikaya destek vermektedir.

Buradan bakıldığında, havzada gerçek bir grev sürecinin örgütlenmesi, bu yönlü ciddi bir hazırlık sürecine girilmesi sorunun çözümü noktasında tutulması gereken biricik yoldur. Fakat bu sürecin bugünden yarına örgütlenemeyeceği ve tersane işçisinin böyle bir süreci bugünden kucaklayamayacağı gerçeği de önümüzde durmaktadır.

Tüm öncü ve ilerici işçilerin ve devrimci kamuoyunun bu gerçeğin bilinci ve sorumluluğuyla hareket etmesi gerekmektedir.

18 Mayıs 2008 | Galatasaray Lisesi

Tersanelerdeki iş cinayetlerine tepkilerden...

“Çalışma Bakanı istifa etsin!”

Tuzla tersanelerinde devam eden iş cinayetlerine karşı KESK İstanbul Şubeler Platformu, İstanbul Serbest Muhasebeci Mali Müşavirler Odası, TMMOB İl Koordinasyon Kurulu, Limter-İş Sendikası, Hava-İş Sendikası, İstanbul Tabip Odası, İstanbul Eczacı Odası, İstanbul Dişhekimleri Odası, İstanbul Veteriner Hekimler Odası 23 Mayıs günü gerçekleştirdikleri ortak basın toplantısıyla tersanelerdeki iş cinayetlerinin sorumlusunun Çalışma Bakanlığı, tersane patronları ve hükümet olduğunu söylediler.

Toplantıya katılan kurum temsilcileri tek tek söz alarak iş cinayetlerine ve Tuzla'daki çalışma koşullarına ilişkin düşüncelerini dile getirdiler. Kurumlar adına ortak basın açıklamasını İstanbul Tabip Odası Genel Sekreteri Hüseyin Demirdizen okudu. Yaşanan ölümlerin ardından Selah Tersanesi için alınan kapatma kararının yeterli olmadığını belirtti.

Demirdizen açıklamasını şu sözlerle sürdürdü: “Çalışma Bakanlığı başta olmak üzere hükümeti bu cinayetlerin durması için öncelikle konunun tarafları ile bir araya gelmeye ve gerekli önlemleri almaya davet ediyoruz. Çalışma Bakanı yaşanan ölümlerden, işçilere dayatılan ağır çalışma koşullarından sorumlu olduğunu unutmamalı, sorumluluğunu yerine getirmek konusunda ciddi adımlar atmalı, aksi halde istifa etmelidir.”

Demirdizen'in ardından söz alan kurum temsilcileri düşüncelerini ifade ettiler.

Konuşmaların ardından basının yönelttiği sorular yanıtladı. Kurum temsilcilerine yöneltilen sorularda ileriki dönemde İşçi Sağlığı ve İş Güvenliği Platformu kurulması yönünde talep ve öneriler geldi.

Açıklamada 16 Haziran günü Tuzla'da gerçekleştirilecek eyleme destek verileceği duyuruldu.

Kızıl Bayrak / İstanbul

Bursa'da cinayetlere tepki...

Tuzla tersaneler cehenneminde devam eden iş cinayetleri İstanbul dışındaki illerde de tepki topluyor. Bursa'da Eski Belediye binası yanında 24 Mayıs günü gerçekleştirilen basın açıklamasını BDSP, Partizan, DHP, SDP, ESP ve SGD örgütledi. 30 kişinin katıldığı açıklamada şunlar söylendi:

“Son günlerde Tuzla tersaneler bölgesinde tersane patronlarının kâr hırslarından dolayı peşpeşe işçi ölümlerinin yaşandığı, bunların iş kazası değil iş cinayeti olduğu söylendi. Bu iş cinayetlerinin sorumluları başta tersane patronları ve AKP hükümetidir. Biz buradan bir araya gelen kurumlar olarak iş cinayetlerine karşı sesimizi yükselterek Tuzla tersane işçilerinin yalnız olmadığını haykırıyoruz.”

Kızıl Bayrak / Bursa

Emekli-Sen SELAH önündeydi...

Emekli-Sen İstanbul Şubeleri, 23 Mayıs günü Selah Tersanesi önünde Tuzla tersanelerinde yaşanan iş cinayetlerini protesto etti ve tersane işçilerinin bundan sonraki her eylem ve direnişine destek vereceğini açıkladı.

Basın açıklamasını Emekli-Sen Beyoğlu Şube Başkanı Hasan Kaşıkır okudu. Tersane işçilerinin 27 Şubat'ta büyük bir eylem gerçekleştirdiğini belirterek şunları söyledi: “Sizler bu havzada bir tarih yazdınız, tarih yazanları tarih de yazar.”

Eyleme 30 Emekli-Sen üyesi katıldı. Eylemde, “Yaşasın sınıf dayanışması!”, “İşçilerin birliği

sermayeyi yenecek!”, “İşçiler birleşin ölümleri durdurun!” sloganları atıldı.

Kızıl Bayrak / Tuzla

Ankara'da dayanışma eylemi...

Yurtsever Cephe Ankara Metal İşçileri Örgütü, 22 Mayıs günü OSTİM Metro Çıkışı'nda Tuzla'daki tersane işçileriyle dayanışma eylemi gerçekleştirdi. İş cinayetlerine karşı yapılan eylemde, birlikte mücadele ve örgütlenme çağrısı yapıldı. OSTİM işçilerinin de destek verdiği basın açıklamasında Tuzla tersane

işçileriyle dayanışma vurgusu öne çıktı.

Kolektifler'den Tuzla eylemi...

Öğrenci Kolektifleri, 24 Mayıs günü Tuzla Gemi Tersanesi önüne gerçekleştirdikleri bir yürüyüşle iş cinayetlerini protesto ettiler. “Tersane işçisi yalnız değildir!”, “İşçiler köle kalmayacak!” sloganları ile tersane önüne gelen öğrenciler burada basın açıklaması gerçekleştirdiler. Açıklamada 16 Haziran günü Tuzla'da olacaklarını duyurdular. Eyleme Limter-İş Sendikası da destek verdi.

“Sevinç Özgüner Barış, İnsan Hakları ve Demokrasi Ödülü” tersane işçilerine ve Barış Annesi'ne!..

Geleneksel “Sevinç Özgüner Barış, İnsan Hakları ve Demokrasi Ödülü” 23 Mayıs akşamı İstanbul Tabip Odası'nda düzenlenen ödül töreni ile tersane işçileri ile Barış Annesi'ne verildi.

12 Eylül 1980 darbesi öncesi faşistler tarafından katledilen Diş Hekimi Dr. Sevinç Özgüner'in anısına her yıl düzenlenen ödül töreni bu sene Barış Anneleri İnisiyatifi'nden Peyruzhan Altoğ ve tersaneler havzasında mücadele yürüten kurumlar olan **Tersane İşçileri Birliği Derneği (TİB-DER)** ve **Limter-İş Sendikası**'na verildi.

İstanbul Tabip Odası Başkanı **Özdemir Aktan**, gecede yaptığı konuşmada, Özgüner'i her yıl andıklarını ve TTB'ye büyük emekleri geçen biri olduğunu söyledi. Her yıl Sevinç Özgüner'in ölüm yıldönümünde bu anmayı ve ödül törenini gerçekleştirdiklerini vurguladı.

Faşistler tarafından katledilen TTB Merkez Konseyi Üyesi Sevinç Özgüner anısına yapılan saygı duruşuyla başlayan ödül töreni Özgüner'in yaşamını anlatan sinevizyon gösterimiyle başladı. Gösterimin ardından şiirler okundu. Tersane işçilerine verilen ödül, “yaşam hakkını savunma” olarak gerekçelendirildi.

Tören, Tuzla Tersaneleri İzleme ve İnceleme Komisyonu'nun Tuzla tersanelerindeki çalışma koşullarına dönük hazırladığı sinevizyonun gösterilmesiyle devam etti.

Sinevizyon gösteriminin ardından kürsüye TİB-DER Başkanı Zeynel Nihadioğlu çıkarak bir konuşma yaptı. Nihadioğlu iş kazalarının gündeme taşınmasında devrimci ve ilerici güçlerin rolünden bahsetti. Milletvekillerinin ve bakanların göstermelik açıklama ve önlemlerini de teşhir etti. Mücadelelerinin “gündüzlerinde sömürülmeyen gecelerinde aç yatılmayan, ekmek, gül ve hürriyet günleri” için olduğunu belirterek, bu uğurdu gördükleri baskıları anlattı. Son olarak tersane kapatma tartışmalarına değinen Nihadioğlu, sözlerini Tersane İşçileri Birliği Derneği'nin 15 Haziran tarihinde Kartal Hasan Ali Yücel Kültür Merkezi'nde gerçekleştireceği iş cinayetlerine kurban giden tersane işçilerinin aileleriyle dayanışma etkinliğine çağrı yaparak sonlandırdı.

TİB-DER Başkanı'nın konuşmasının sonrasında Tabip Odası üyeleri ve katılımcılar Bertholt Brecht, Nazım Hikmet, Atilla Joseph, Tevfik Fikret'ten şiirler ve kendi yazdıkları şiirleri okudular.

Etkinlikte **Savaş** ve **Barış** adlı bir sinevizyon gösterildi.

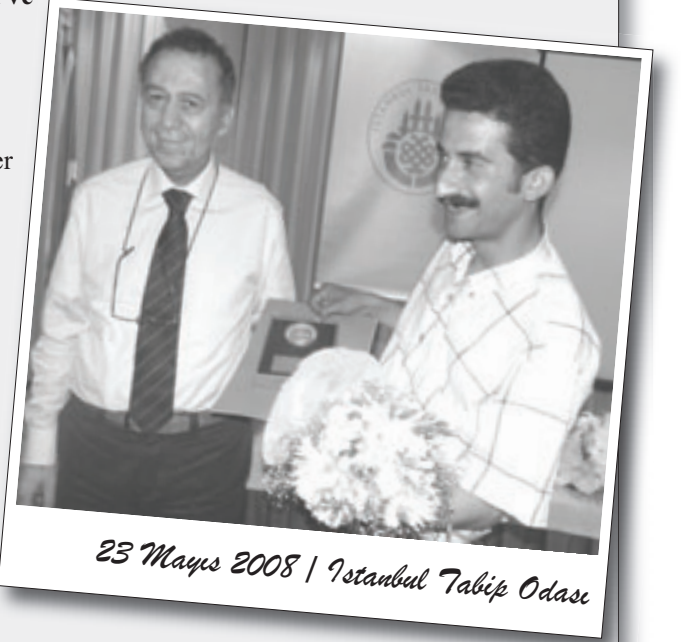
Barış Annesi kürsüye çağrılmadan önce neden ödüle layık görüldüğünden bahsedildi ve Altoğ'un hayat hikâyesi kısaca okundu. 1990 yılındaki Kürdistan'daki çatışmalarda eşi ve oğlunu kaybeden, 1994 yılında diğer oğlunu ölüme uğurlayan Peyruzhan Altoğ'un aynı yıl içinde evine yapılan baskında el bombasının patlamasıyla 4 yaşındaki kızının kulak zarı patlamıştı. Devam eden sistematik baskılar Peyruzhan Ana'nın tutuklanmasıyla sürmüştü.

Barış Annesi'nin kürsüden Kürtçe olarak yaptığı konuşma Türkçe'ye çevrilerek dinlendi. Sevinç Özgüner'in yolundan gittiklerini söyleyen Altoğ, Türk, Kürt, Çerkez tüm asker ve gerilla ailelerini elele vererek savaşı durdurmaya çağırdı.

Tersane işçileri adına **Reşit Yılmaz** da bir konuşma yaparak tersanelerdeki çalışma koşullarına değindi. Tersane patronlarının kendilerine bir hayvan kadar değer vermediklerini belirtti. Tersane patronlarının ‘bölücü’ söylemleriyle yaratmaya çalıştıkları ayrılıklara karşı mücadele çağrısı yaptı. TİB-DER'li tersane işçileri de ödül törenine katıldılar.

Limter-İş Sendikası ise dargrupçuluk örneğini yineleyerek ödül törenine katılmadı ve ödülünü öğlen saatlerinde yapılan basın açıklamasının ardından aldı.

Kızıl Bayrak / İstanbul

23 Mayıs 2008 / İstanbul Tabip Odası

Selah Tersanesi ancak 6 gün kapalı kalabildi...

Tersane patronlarına gereken yanıt örgütlü militan mücadeleyle verilecektir!

Beklenen oldu. Selah Tersanesi'nin bir haftada iki işçiye mezar olmasının ardından tersane hakkında verilen "süresiz kapatma" kararı sadece 6 gün sürdü. Selah Tersanesi'ne 27 Mayıs günü sabah saatlerinden itibaren işçi girişleri başladı.

Selah Tersanesi, 9 Mayıs günü yaşanan patlama sonucu İzzet Güder'in öldüğü, yine 17 Mayıs günü Deniz Kaşıkeman isimli kaynak ustasının can verdiği tersane olarak gündeme girmişti. Defalarca iş kazaları ve cinayetlerinin yaşandığı tersanenin kapatılması tam da göz boyama amacıyla gerçekleştirilmişti.

Ancak asalak tersane patronlarının bitmek bilmez kâr hırsı ölüm kusan Selah'ın daha fazla kapalı kalmasına dayanamadı. Selah Tersanesi 6 gün sonra üretime tekrar başladı.

Selah'ın kapatılma kararının ardından Tersane İşçileri Birliği Derneği'nin yaptığı açıklamalar da "Çözümün tersane kapatmak olmadığı", asıl çözümün tersaneler havzasında işçi sağlığı ve iş güvenliği önlemlerini almak olduğu yönündeydi.

Kapatılan da, açtıran da sermaye!

Ancak sermaye devleti ve onun Çalışma Bakanlığı'nın seri cinayet şebekesine karşı yaptırım ancak bu kadar olabildi. Kapatma kararı geçmiş örneklerde olduğu gibi ilerici, devrimci kamuoyunu şaşırtmadı.

23 Mayıs günü Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı müfettişleri tersanede sözde incelemeler yapmış ve tersanenin eksiklerinin giderildiğine karar vermişti. Ne oldu da kısa bir sürede tüm önlemler alındı?

Aslında Selah'ın kapatılması kararından geri dönüleceğinin en yakın sinyali 26 Mayıs gecesi Fatih Altaylı'nın 'Tuzla Ölüm Tersaneleri' başlıklı programında verildi.

Programda tersane patronlarının örgütü GİSBİR Başkanı Murat Bayrak, GİSBİR'in çanak yalayıcısı ve işbirlikçisi olan Dok Gemi-İş Sendikası'nın Genel Başkanı Necip Nalbantoğlu ve Çalışma Bakanlığı İş Müfettişi Derneği Yönetim Kurulu Başkanı Şeref Özcan katıldılar.

Nalbantoğlu: "Niyetimiz üzüm yemek, bağcıyı dövmek değil!"

Bu üçlü çete, gece geç saatlere kadar süren program boyunca aynı dili konuştular, aynı şeyleri söylediler.

GİSBİR Başkanı Murat Bayrak gemi inşa sektörünün zarar göreceğini ve "eğitime devam ediyoruz!" lafını sürekli tekrarlararken, Dok Gemi-İş Sendikası Genel Başkanı'na sorulan soru sendikanın Tuzla tersanelerindeki misyonunu gözler önüne serdi. Selah Tersanesi'nin kapatılmasının ardından tersane patronları ve taşeronlarla ortak eylem yapan Dok Gemi İş Sendikası "Hepimiz aynı gemideyiz!" sloganını yükseltmişti.

26 Mayıs gecesi gerçekleşen "Teke Tek" programında ise Necip Nalbantoğlu, Bayrak'ı katbekat aşan bir patron dili becerisiyle, "işverenlerin" ve "güzide gemi inşaa söktörünün" alacağı yaralardan

bahsetti. Tersane kapatmanın doğru olmadığını söyleyerek insanların bu tersanelerden ekme yediğini söyledi. Bayrak'ın aynı biçimde savunmadığı birçok şeyin "cesaretle" arkasında durdu. Nalbantoğlu, Fatih Altaylı'nın "sizin için patron diliyle konuşuyor, işçilerden çok patronlara duyarlı diyorlar" sözlerine ise pişkinlikle cevap verdi.

Tuzla'daki 44 tersaneden 37'sinde örgütlü olduklarıyla övünerek, "niyetimiz üzüm yemek, bağcıyı dövmek değil!" diyerek, tersane patronlarıyla olan açık işbirliğini milyonların önünde gösterdi.

Gecenin Nalbantoğlu'yla beraber diğer yıldızı GİSBİR Başkanı Murat Bayrak'tı. Bayrak, yıllardan beri tersanelerde yaşanan iş cinayetleri gerçeği bilinmiyormuş gibi iş cinayetlerini "tersane sahipleri hazırlıksız yakalandı!" diyerek gerekçelendirdi.

Bayrak konuşmasının devamında, Altaylı'nın tersanelerdeki taşeronluk sistemiyle ilgili sorularını yanıtladı. Bu konuda da "devlet önce kendi taşeronlarını çıkarsın biz de uyalım!" diyerek sorumluluğu devlete yükledi, aynı zamanda taşeron çalıştırmayı da akladı.

Taşeronlaşmanın son bulmasını istememesini ise "Taşeron, işçi, patron ekme yiyor. İşsizler ordusu mu yaratalım?" sözleriyle gerekçelendirdi. Bayrak, tersane işçilerine kadrolu veya kadrosuz diye ayırmadan çeşitli eğitimler verdiklerini iddia etti. Bir iş güvenliği birimi kurduklarını, ayrıca yangın eğitimi verdiklerini de ekledi. Bayrak, televizyon ekranlarından da tersane işçilerine çağrı yapmayı da ihmal etmedi. "Kurs almak istiyorlarsa gelsinler, herkese açığız!" diyerek "patron iyi niyetini" göstermiş oldu.

Nalbantoğlu da program boyunca patronuna övgüler yağdırmayı, onun kanatları altında olduğunu hatırlatmayı ihmal etmedi. Sürekli olarak "işverenimiz" diyen Nalbantoğlu, sınıf işbirlikçisi kimliğini "İşveren olmazsa işçi ve sendika da olmaz" diyerek gösterdi.

Konuşma aralarında "iş yasası mevzuatına dair"

konuşan Şeref Özcan ise, her seferinde ellerinin kollarının bağlı olmasından dem vurarak cezaların yaptırım gücü olmadığından yakındı.

GİSBİR Başkanı Murat Bayrak ise tersanelerde yaşamını yitirenlere "Allah'tan rahmet!" diledi. "Biz de aynı acıları tattık!" dedi. Konuşmasının devamında patron demagojisini elden bırakmadı. "Şimdi ölümleri tartışırken ileride işsizliği tartışacağız!" diyen Bayrak, tersane işçilerinin yaşamlarına verdiği değerini göstergesi olarak işsizlik konusunu ön plana çıkardı.

Bayrak, konuşması boyunca Tuzla tersanelerinden kural haline gelmiş kuralsızlıkların değişmezliğine olan inancıyla konuştu.

Çalışma Bakanlığı, tersane patronları ve işbirlikçi-ihanetçi sendika Dok Gemi-İş katıldıkları programda hiçbir sorun yaşamadılar. "Aynı gemide olanlar" aynı pencereden baktılar.

Aklamaya karşı örgütlü ve militan mücadele!

Komünist tersane işçileri, kölece çalışma koşullarına karşı yükselttikleri mücadelede tersane işçilerini "kapatmaların çözüm olmadığı" yönünde uyardılar. Tek seçeneğin tersane işçilerinin yıllardır çözülmeyen temel talepleri uğruna mücadeleden geçtiğini bıkmadan usanmadan havza içinde ve dışında haykırdılar.

Selah Tersanesi, tersane patronlarını aklama çabasının ve "bakın kapatabiliyoruz, yaptırım uygulayabiliyoruz!" göstermelik anlayışının bir ürünü olarak 6 gün kapalı kaldı. Ancak tersane kapitalistleri aldıkları gemi siparişlerinin yoğunluğundan kaynaklı tersanelerinin bir gün dahi kapatılmasına katlanamadılar.

Şimdi tersane işçilerinin taleplerine daha sıkı sarılmasının zamanıdır. Tersanelerdeki işçi kanyaya beslenen cinayet şebekesine ve işbirlikçilerine gereken yanıtı tersane işçilerinin örgütlü ve militan mücadelesiyle verme zamanıdır.

Komünist kamu emekçilerine çağrı

Parti'yi kamu emekçilere

Komünistler siyasal mücadele sahnesine çıktıkları ilk dönemden bugüne kamu emekçileri hareketine özel bir ilgi gösterdiler. Bu ilgi kuşkusuz belli bir bakış açısına dayalı idi ve sadece politik düzeyle sınırlı değildi, pratik bir yönelim olarak da kendisini göstermekteydi.

Hareketin ilk dönemlerinde yapılan müdahalelerden sendikal bir takım mevzilerin kazanılmasına kadar komünistlerin alana yönelik etkinliği bilinmektedir. Bu etkinliğin bir sonucu olarak, çalışmanın merkezileşmesi amacıyla, yürütülen bir takım tartışmaların ardından alandaki güçlerin hareketin sorunlarını tartışması ve politikasını belirlemesi amacıyla bir koordinasyon oluşturulmuştur. Koordinasyonunun yanısıra emekçilere seslenen ve harekete müdahalenin bir aracı olarak gündeme getirilen bültenin kendisi alandaki çalışmanın ve deneyimin merkezileşmesini sağlamayı amaçlamış ve bunu kolaylaştırmıştır.

Kimi dönem çeşitli nedenlerle kesintiye uğrasa da, çalışma uzun bir dönemdir bu sınırlarda seyrediyor. Elbette buna yerelliklerde yapılan bir takım çalışmaları da eklemek gerekiyor.

Ancak geline aşamada bu sınırların zorlanması, daha etkin ve etkili müdahalelerin imkanlarının tartışılması zorunlu ve kaçınılmazdır. Partimiz'in II. Kongresi'nin ardından her alandaki güçlerine yönelik "Parti'yi her alanda ve her açıdan güçlendirmek için ileri" çağrısı, Sosyalist Kamu Emekçileri açısından da somut olarak karşılığını bulmak zorundadır.

Sınırlarını zorlamayan bir çalışma tarzı artık aşılmalıdır!

Bugüne kadar çeşitli vesilelerle alana ilişkin temel değerlendirmeler yapılmıştır. Bu değerlendirmeler esas itibarıyla hala da güncelliğini korumaktadır. Geline aşamada sermaye devletinin uzun yıllara dayanan kamu hizmet sektörünü çalışanlarıyla birlikte tasfiye etme saldırıları somut olarak hayata geçirilmeye başlanmıştır. Özelleştirmeler, piyasalaştırılan ve pahalılaştırılan kamu hizmet alanları, çalışanların sosyal haklarını tasfiyeyi amaçlayan bir dizi yasa, yönetmelik ve uygulama, esnek istihdam ve çalışma koşulları ve tüm bunları perçinleyecek olan işgüvencesinin gaspı gündemdedir. Tüm bu saldırılara sermaye iktidarının hareketi dizginlemeye dönük sistematik baskı ve zorunu da eklemek gerekmektedir.

Sözkonusu saldırıların kapsamı, içeriği ve sonuçları üzerine basınımda yeterince değerlendirme çıkmıştır ve çıkmaya devam etmektedir. Bu konuda yeterli bir bilinç açıklığına sahibiz.

Ancak saldırıların kapsamı gözönüne alındığında, alanda faaliyet yürüten ilerici, devrimci güçlerin müdahalesi son derece zayıf ve cılız kalmaktadır. Özellikle hareketin bugünkü dibe vuruşunda sendikal bir takım mevzileri elinde bulunduran uzlaşmacı, liberal anlayışların etkisi ve hareket üzerinde yarattığı tahribat düşünüldüğünde, bu zayıflık her geçen gün kendisini daha fazla hissettirmektedir.

Sosyalist Kamu Emekçileri'nin alana dönük müdahalesi ise mevcut haliyle sınırlarını zorlamaktan

oldukça uzaktır. "Nedir bu müdahalenin kendisi?" sorusuna verilecek yanıtlar bu sınırlar konusunda bir veri sunmaktadır. Kuşkusuz bu sınırların zorlanması bugünden yarına hareketin mevcut tablosunu tersine çevirmeye yetmeyecektir. Zira bunun bizi aşan nesnel yanları var. Ancak böylesi bir çabanın açığa çıkaracağı imkanların bugünkünden daha fazla güç ve mevzi sunacağı, yarın mücadelenin yükseldiği koşullarda harekete daha etkin bir müdahalenin zeminlerini artıracığı tartışmasızdır. Yarının sert sınıf mücadelelerine hazırlanmak, bugünden sınırlarını zorlayan, daha etkin ve etkili bir müdahaleyi gerektirmektedir.

Mevcut haliyle alana dönük çalışmamız, bulunduğumuz mevzilerde merkezi politikalarımızı pratikleştirmeye çalışmanın ötesine geçememektedir. Bunun temel araçlarından birisi de alana seslenen özel sayılar ve bültenlerdir. Güncel gelişmeler vesilesiyle hareketin öncü, ilerici unsurlarını devrimci bir mücadele programı etrafında bir araya getirmeye, hareketin uzun bir dönemdir ihtiyacı olan devrimci önderlik boşluğunu doldurmaya çalışan Sosyalist Kamu Emekçileri'nin bu çağrısı ise karşılık bulmamaktadır. Elbette bunun bizi aşan yanları bulunmaktadır. Ancak geline aşamada alana dönük politikalarımızı pratikleştirmek sorunu, çalışma tarzımızdan kullandığımız araçlara, geniş emekçi kesimlere yönelik seslenme düzeyimizden kullandığımız dil ve üsluba, alandaki güçlerimizin örgütlülük düzeyinden niteliğine kadar bir dizi temel konuda eleştirel ve özeleştirel bir değerlendirmeyi gerektirmektedir.

Bu hatırlatmaların ardından kamu emekçileri çalışmasına ve mücadelesine ilişkin bazı konuları özetlemeye geçiyoruz...

Geniş katmanları harekete geçirebilmek...

Alana dönük saldırıların geniş bir emekçi kesimi örgütsüzleştirdiği biliniyor. Sendikal anlamda kağıt üzerinde örgütlü görünen kesimin ise aslında örgütsüz olduğu bir diğer gerçektir. KESK'te örgütlü kesim, politik düzeyi ve sınıf bilinci görece daha ileri olsa bile, uzlaşmacı, reformist, liberal anlayışlar eliyle köreltiliyor ve hareketin mücadele dinamikleri heba ediliyor. Kamu-Sen ve Memur-Sen'in ise devlet ve hükümet yanlısı konumu nedeniyle gerçek bir mücadele mevzisi olmadığı ortadadır.

Mevcut durumda saldırılar karşısında örgütsüz geniş bir kamu emekçisi kesiminden söz etmek abartılı olmayacaktır. Bu haliyle geniş emekçi kesimleri saldırılar karşısında bilinçlendirmeyi, biriken öfke ve tepkiyi örgütlemeyi, harekete geçirmeyi hedefleyecek bir çalışma tarzına ihtiyaç vardır. Geniş kesimlere özel sayılarla seslenmenin dışında, saldırıların politik arka planını anlatacak, hareketin sorunlarını tartışacak, nasıl bir mücadele hattı izlenmesi gerektiğini somutlayacak ve en diri unsurları bir araya getirecek araçları gündemine alacak bir çaba harcanmalıdır.

Örneğin gündemleri önceden tartışılmış, geniş kesimleri kucaklayacak ve sürecin bir parçası yapmayı hedefleyecek panel, sempozyum, kurultay vb.

eri içinde güçlendirmek için ileri!

etkinliklerin bu konuda işlevli birer araç oldukları sınıf çalışmamızın deneyimlerinden bilinmektedir. Bu ve benzeri araçların kullanılması, alanda çalışma yürüten güçlerimizin gündemine alması ve tartışması gereken bir başlık durumundadır.

Araçların amaca uygun kullanımı...

Bugüne kadar hareketin sorunlarını, sendikal mücadelenin eksikliklerini daha çok öncü, ilerici kesimlerle tartışmaya çalıştık. Bunda örgütsüz geniş kesimleri örgütlü mücadeleden, daha somut olarak sendikal mevzilerden uzaklaştırmamaya çalışmanın belirleyiciliği oldu. Zira hareketin dibe vurduğu bir süreçte işyerindeki emekçilerin mücadeleye oldukça mesafeli davrandığı, basın açıklamaları gibi daha pasif eylem biçimlerine katılmaktan, sendikaya üye olmaktan bile geri durduğu biliniyor. Bu koşullarda, sendika yönetimlerindeki uzlaşmacı anlayışların sendikaları ve hareketi getirdiği noktayı politik bir dille tartışmaya açmanın mücadeleyi ilerletmeyeceği kaygısını taşıdık. Bu kaygının kendisi bülten gibi bir merkezi aracımızın dil ve üslubunu, dolayısıyla da yaygın kullanımını belirlemeye başladı. Bu haliyle bülten gibi merkezi bir aracımızın işlevi de bir süre sonra öncü, ilerici kesimlere seslenmekle sınırlı, sendikalara protokol bırakmanın ötesine geçemeyen bir hal almaya başladı. Oysa bülten gibi bir aracın, tabandaki emekçilere seslenen, hareketin ve sendikal mücadelenin sorunlarını onlarla tartışmaya açan ve mücadelenin öznesi olmaya çağırın bir içerikte kurgulanması ve etkin bir dağıtımı, işlevi bakımından tercih edilmesi gereken bir tutumdur. Zira bugün hareketin önünde ciddi bir engele dönüşen sendikal bürokrasiyi geriletmenin başka bir yolu bulunmamaktadır.

Bu yanıyla bültenin içeriği, kuşkusuz emekçileri mücadeleden uzaklaştırmayacak bir dil ve üslubun da kullanılması gözetilerek, yeniden gözden geçirilmeli, somut bir takım deneyimlerle birlikte güncel gelişmelere karşı uyarıcı, sendikal bürokrasiyi teşhir edici ve emekçileri aktif mücadeleye çağırın bir tarzda kurgulanmalıdır. Bu açıdan işyerlerindeki somut sorunlara karşı sendikaların ilgisizliğinden genel bir takım süreçlere dair alınan tutuma, emekçileri doğrudan etkileyen saldırılar karşısında mücadelenin eksikliklerine kadar, ön açıcı ve yol gösterici olmalıdır.

Bülten konusuna değinmişken birkaç noktayı daha vurgulamakta fayda var. Bültenin halihazırdaki tarzı daha çok hareketin genel sorunlarına eğilen, ağırlıklı olarak eğitim ve sağlık hizmetlerine dair gelişmeleri izleyen, tüm bu sorunları politik bir dille ifade eden bir niteliktedir. Bundan dolayı alanda çalışma yürüten güçlerimizin “işyerindeki emekçiye veremiyoruz” türünden eleştirilerine konu olmaktadır. “Sıradan bir emekçinin çıkarıp masasına koyacağı, yanındaki arkadaşına vereceği bir içerikte değil” denilmektedir.

Kuşkusuz bunun yolu bültenin politik içeriğini zayıflatmak değildir. Zira biz salt sendikal bir bülten çıkarmıyoruz. Parti'nin kamu emekçileri alanındaki genel politik çalışmasını, dolayısıyla devrim ve sosyalizm mücadelesini bu alanda güçlendirmeyi

hedefliyoruz. Bu yanıyla bültenin içeriği, ele aldığı konular vb. politik açıdan güçlü, ama “işyerindeki sıradan emekçiye” seslenecek bir esneklikte ve sadelikte olmalıdır.

Bunun somut anlamı; genel sorunlarla işyerindeki sorunlar arasında bağ kurmak, bültenin değişik sektör ve işyerlerinden katkılarla beslenmesini sağlamak, bulunmadığımız sektörlerdeki emekçilerle bağ kurmamızı kolaylaştırmak, düzeyi her ne olursa olsun somut çalışmamızı yansıtmak, emekçilerin önüne somut hedefler koymak, emekçileri hem düzene, hem mücadelenin önündeki engele dönüşen gerici eğilimlere, hem de reformist politikalara karşı taraflaştırmak, emekçileri kendi sınıf çıkarları doğrultusunda mücadeleye sevk etmesini sağlamaktır. Bu tarz bir bülten bize yeni alanlar ve imkanlar sunacaktır. Zira bülteni etkili ve etkin kılmak, çalışmayı, güçlerimizi ve alanı örgütleyen bir araç haline getirmek anlamına gelecektir. Bunun için gösterilecek çabanın kendisi bizi güçlendirecektir. Eğer bülten bu bakışla ele alınır, bulunmadığımız sektörlerdeki emekçilerle tanışmak, sektörlerin özgün sorunlarına dair bir araştırma içinde olmak, hastane, belediye, vergi dairesi vb. emekçilerin toplu bulunduğu işyerlerine seslenmek ve somut imkanlar yakalamak özel bir çaba haline gelecektir.

Mevcut haliyle bülteni çevremizdeki sınırlı sayıda öncü emekçiye ulaştırmanın, sendika şubelerine protokol bırakmanın dışında pratik bir çabadan söz etmek olanaklı değildir.

Bültenin yanısıra bazı sektörlerde ya da işyerlerine daha özel seslenen araçların gündeme getirilebilmesi, değişik araç, yol ve yöntemler de düşünülmelidir. Kuşkusuz bunun için bu alanlarda varolmak ve somut bir takım güçlere dayanmak gerekmektedir. Ancak böylesi hedefler konulmadığı koşullarda yeni güçlere ve imkanlara ulaşmak da olanaklı değildir.

Reformizme karşı etkili bir mücadele!

Hareketin bir diğer sorunu da sendika yönetimlerini tutan uzlaşmacı, reformist anlayışların mücadeleyi geriye çeken tarzıdır. Buna karşı etkili bir mücadele yürütmek ve teşhir etmek önemlidir ve bu konuda bir yetkinliğimiz olduğu açıktır. Ancak reformizme ve politikalarına karşı teşhirin sınırları öncülerle politik bir zeminde tartışmakla sınırlı kalmaktadır. Halihazırda hareketin öncüleri olarak tanımlayabileceğimiz kesimler reformist anlayışların tabanı ya da etkisinde olan güçlerdir. Kuşkusuz bu yönlü bir çabadan uzak durmak gerekmiyor. Ancak reformizmi geriletmenin en etkili yolu tabandaki emekçinin devrimci sınıf politikaları doğrultusunda harekete geçirilmesidir.

Bunun için işyerlerinde, sektörlerde, alanlarda

yaşanan özgün sorunlara karşı somut bir takım adımlar atmak, işyeri örgütlülüğünün sağlanması için pratik bir çaba içerisinde olmak, somut gelişmeler ışığında reformizmi teşhir etmek önemlidir. Ancak politik olarak eleştirmenin ötesinde pratik bir takım deneyimler ve mevziler yaratmak için de değişik yol ve yöntemlerden faydalanmak gerekmektedir.

Örneğin eğitim emekçilerinin ek ders ücretlerini tırpanlayan yönetmeliğe karşı geliştirilen tepki bir süreliğine saldırıyı geriletmişti. Ancak genel saldırılarda olduğu gibi sektörlere özgü sorunlarda da haklarını

koparıp alan değil protesto eden mücadele tarzıyla hareket edildiği için sözkonusu yönetmelik yürürlüğe girmiş bulunuyor. Bu oldukça somut, güncel ve binlerce emekçiyi ilgilendiren bir konudur. Sendikal bürokrasinin bu konuya karşı tutumu bir yandan teşhir edilirken, diğer yandan bu saldırının diğerleriyle ilişkisini kurmak, nasıl bir anlayışla mücadele edilirse saldırının

püskürtülebileceğini anlatmak, olanaklıysa buna karşı somut deneyimler yaratmaya çalışmak bizim hareket tarzımız olmalıdır.

Somut deneyimler yaratılsa dahi bunun da bir takım sınırlılıkları olacağı bir gerçektir. Zira sermaye devletinin saldırıları kamu hizmet sektörlerini tümenden tasfiye etmeyi, kazanımlarını gaspetmeyi hedeflemektedir. Bu haliyle hareketin işyerinden sektörlere doğru genişleyen ve yayılan ve aynı zamanda merkezi bir hat izleyen bir mücadele tarzına ihtiyacı vardır. Ancak bir sektörde ya da işyerinde yürütülen etkin bir mücadele hem o alandaki emekçileri harekete geçirecek ve bir tepkiyi açığa çıkaracaktır, hem de sendikal bürokrasiyi zorlayan bir işlev görecektir.

Örneğin sürgün edilen emekçiyi sahiplenmeyen sendikal bürokrasiye rağmen işyerini harekete geçirmek sendikayı da harekete geçmeye mecbur bırakacaktır. Ya da işyeri örgülünde güncel bir takım talepler doğrultusunda fiili-meşru mücadele anlayışıyla sınırlı da olsa belli kazanımlar elde edilmesi o işyerindeki emekçiye güven verecektir. Genel olarak anlatmak istediğimiz, devrimci mücadele anlayışına somut bir örnek olacaktır. Bu tür kazanımlardan yola çıkarak kamu emekçilerinin bu tarz bir mücadele ile haklarını koruyabileceğini, hatta yeni haklar elde edebileceğini, halihazırda sendikaların bu tarzdan uzak olduğu, böylesi bir iddiası olmadığı için hareketin bu durumda olduğunu söyledikten sonra mücadeleye ve sendikalarına sahip çıkmaya çağırın daha etkili olacaktır. Bu tarz

deneyimler yaratmak için imza kampanyalarından yemek boykotlarına, vizite eylemlerinden iş yavaşlatmaya kadar çeşitli yöntemler kullanılabilir. Bu tür tepkileri açığa çıkarmak için çeşitli araçlar kullanılabilir.

Yapılması gereken, bu tarz bir çalışma tarzının benimsenmesi, çalışmanın bu temelde planlanması, güç ve imkanların bu doğrultuda değerlendirilmesidir. Bunun için kafa yorulması, buna uygun bir planlama yapılmasıdır. Diğer türlü sendika şubelerinde eleştiren, mevcut eylemlilikleri ileriye sıçratmaya çalışan ve bu konuda etkin bir müdahaleyi gündemine alan, sorun tüm emekçilerin gündemine girdiğinde etkin bir çalışma yürüten, özcesi sınırlarını zorlamayan bir çalışma tarzıdır.

Sermaye iktidarının yeni saldırılarına karşı hazırlık...

Sermaye iktidarının alana dönük son saldırı hazırlığı ise işgüvencesinin gaspıdır. Önümüzdeki sürece bu saldırının damgasını vuracağını bugünden öngörüyoruz. Ancak bu süreci kucaklamak için bugünden ne gibi hazırlıklarımız olduğu tartışılmalıdır. Zira çeşitli adlar altında esnek istihdam biçimleri eğitim, sağlık başta olmak üzere çeşitli kamu sektörlerinde uygulanmaya başlanmıştır. Esnek istihdam biçimlerinden nasibini en çok yeni mezun üniversite öğrencilerinin ve genç güçlerin aldığı açıktır. Ancak yazık ki mevcut tabloda en hareketsiz ve en örgütsüz kesim de bunlardır. Halihazırdaki eylem ve etkinliklere gösterilen katılım, bu kesimlerin örgütlülük düzeyi bunun somut kanıtıdır. Bu kesimler aynı hizmeti üretmesine rağmen düşük ücretle, sosyal haklardan mahrum bir şekilde çalıştırılmaktadır. Bu kesimin yaşadığı somut sorunlar ileride tüm kamu emekçilerinin çalışma koşullarını belirleyecektir. Sendikal anlayışların bu konu üzerine somut ve hareketi birleştiren bir adım atmadığı ortadadır. Aksine “üretim sürecinin parçalanması” adı altında yeni örgütlenme modellerini tartışmaya, “toplumsal muhalefet sendikacılığı”, “kitle sendikacılığı” vb. teoriler üretmeye çalışmaktadırlar.

Oysa yapılması gereken “Herkes iş, tüm çalışanlara işgüvencesi!”, “Eşit işe eşit ücret!”, “Herkes genel sigorta!” vb. talepler etrafında hareketi birleştiren ve militan bir mücadeleye sevkeden bir hat izlemektir. Reformist anlayışlar esas sorunun kullanılan araçlarda değil pasif, uzlaşmacı mücadele anlayışlarında olduğu gerçeğinin üzerinden atlamaktadırlar. Bu konunun devrimci sınıf sendikacılığı ilkeleri doğrultusunda tartışılması, değişik sektörlerde esnek istihdamla hizmet üreten bu kesimlerin sendikalarda örgütlenmesi, ortak talepler etrafında hak alıcı bir mücadele hattında ortaklaştırılması için etkin bir müdahalede bulunulması şarttır.

Kuşkusuz politik olarak sorunu tartışmanın yanısıra bulunduğumuz alanlarda işgüvencesiz çalışan emekçi kesimleri sendikalarda örgütlemek ve mücadeleyi ortaklaştırmak için ne gibi araçları kullanmak gerektiği üzerine tartışmalı, somut bir planlama yapmalıyız. Bu çabanın kendisi alanın sorunlarını daha özelinden ve somut olarak incelemeyi, daha somut bir hareket planı çıkarmayı, buna uygun araç, yol ve yöntem belirlemeyi de kolaylaştıracaktır.

Yaratıcı ve özgün politika başarımın güvencesidir

Güçlerimizin ağırlığını eğitim ve sağlık sektöründe konumlanmış yoldaşlarımız oluşturmaktadır. Ancak bu alanlarda henüz istediğimiz düzeyde somut politika üretebilen, güç olabilen bir konumda değiliz. Kuşkusuz eğitim gibi dağınık ve yaygın bir sektöre müdahalenin imkanları emekçilerin toplu olarak bulunduğu sektörlere göre daha zordur. Ancak alanın özgünlüğü gözetilerek

buna uygun araç ve yöntemlerin belirlenmesi konusunda yeterince yaratıcı olduğumuz da söylenemez.

Örneğin eğitim sektöründe nispeten daha büyük okulların hedef olarak seçilmesi, buralardaki ilerici unsurlara ulaşmak için çaba harcanması, eğitim fakültelerinden yeni mezun ve göreve yeni başlayan genç emekçi kesimlere ulaşılması, hedef kitlesi bakımından alanlarımızın kesiştiği gençlik çalışmamızla kimi zaman ortak süreçlerin örgütlenmesi vb. imkanların değerlendirilmesi tartışılması gereken bir diğer başlıktır.

Mesela yeni göreve başlayan unsurlara ulaşmada reformist anlayışların refleksi daha gelişmiş durumdadır. Tabii ki yıllardır tuttıkları sendikal yönetimler onların işini kolaylaştıran bir etkidir. Ancak bu, hiçbir şekilde okullara ve sendikalara yeni gelen genç güçlerle özel olarak ilgilenmemizin, onları devrimci temellerde geliştirmemizin, sosyal, siyasal olarak kuşatmamızın önünde engel değildir.

Sağlık sektörü ise, her ne kadar çalışma koşulları bakımından zorluklar taşısa da emekçilerin toplu olarak bulunduğu alanlardır. Buralarda somut politika üretmenin zemini diğer işyerlerine göre daha fazladır. İşyerine seslenen özel sayılar, sektöre seslenen bülten vb. özgün araçlar, işyeri temsilciliğinin işletilmesi, işyerindeki sorunlara karşı duyarlılık yaratılmaya çalışması, hastaneler arasında eşgüdüm ve koordinasyon sağlamak amacıyla değişik yol, yöntem ve araçlar düşünülebilir, devreye sokulabilir.

Bu yanı sıra başta sınıf çalışmamız olmak üzere gençlik çalışmamızın deneyimlerinin bu gözle incelenmesi, olumlu deneyimlerden dersler çıkarılması, somut hedef ve yönelimler belirlenmesi gerekmektedir.

Devrimci-demokrat grupların tutarsızlığını kırmak için...

Bir diğer konu da, alanda çalışma yürüten ve devrimci iddia taşıyan anlayışları somut gündemler vesilesiyle görev ve sorumluluklarını yerine getirmeye çağıran çabamızın pratik olarak bir sonuç üretmediği gerçeğidir. Emekçileri ilgilendiren temel saldırılar, sendika genel kurulları, tüzük değişiklikleri vb. konularda geleneksel devrimci-demokrat siyasal grupların aldıkları tutumlar ne yazık ki iç açıcı değildir. Son genel kurul süreci bunu bir kez daha göstermiştir. Reformizme yedeklenen devrimci-demokrat gruplar bugüne kadar gösterdiğimiz tüm çabalara rağmen yüzünü işyerlerine dönmek yerine, ilkelerini de bir tarafa bırakarak “yönetimlere gelmek herşeydir” mantığıyla davranmışlardır. Yerelliklerle sınırlı kalan belli somut kazanımlar ise hareketin toplamına müdahale etmekten uzaktır.

Gelinen aşamada hareketin ihtiyacı olan devrimci önderlik boşluğunu doldurmak doğrultusunda dışımızdaki devrimci güçlere görev ve sorumluluklarını hatırlatan çabamızın karşılık bulması da, hareketin toplamına müdahaleyi önüne koyan devrimci bir mücadele programı etrafında birleşmenin koşulu da, tabanda yürütülecek çalışmanın kendisiyle doğrudan bağlantılıdır.

Zira geçmiş dönemlerde hareketin sorunlarını tartışmak amacıyla gerçekleştirilen tartışma platformları emekçilere umut vermekten ziyade umutsuzluk aşılacaktır. Bu tarz üstten tartışma platformları yerine taban çalışması üzerinden ve somut adımlarla birleşmeyi hedefleyen bir hareket tarzı esas yönelimimiz olmalıdır.

Güncel gelişmeler karşısında aldıkları tutumları, eksiklikleri ve zaafı yapıcı bir tarzda eleştirmek, devrimci güçleri görev ve sorumluluğa çağırmak, bunu emekçi kitlelere açık bir şekilde yapmak gerekmektedir.

Partinin çağrısına hakkıyla yanıt verebilmek...

Bu başlıklara eklenebilecek daha birçok sorunun

tartışmaya açılması, alana dönük politikalarımızı somutlamak, ete-kemiğe büründürmek, etkin ve etkili bir çalışma tarzına kavuşmak, yeni güç ve mevziler yaratmaya çalışmak, devrim ve sosyalizm mücadelesini, bu mücadele içinde Parti'yi büyütmek için daha fazla imkanı zorlamak amacını taşımaktadır. Bu sorunlar alanda çalışma yürüten tüm güçlerimiz tarafından enine boyuna sorgulanmalı, tartışılmalı, somut sonuçlarını üretmeli ve Parti'ye sunulmalıdır.

Bu konuyla doğrudan bağlantılı olarak sorunun en can alıcı yanını ise alandaki güçlerimizin niteliği, örgütlülük düzeyi ve kimliği, bu alana yapılan müdahalenin kendisi oluşturmaktadır.

Sosyalist Kamu Emekçileri çalışması, Parti'nin hedefleri ve politikaları doğrultusunda alana müdahale etmeyi, alanda güç olmayı, kadrolaşmayı, temel politikalarımızı pratik çalışma içinde somutlamayı, geniş emekçi kesimlerle devrimin ve sosyalizmin çıkarları doğrultusunda kucaklaşmayı ve harekete geçirmeyi hedefleyen esnek bir araçtır. Amaca hizmet edecek her türden ilerici unsurun çalışmaya dahil olması esnekliğin sınırlarını anlatmaktadır. Böylesi bir tanım hiçbir biçimde alanda çalışma yürüten güçlerimizin esnek bir platform etrafında biraraya getirildiği sonucunu doğurmamalıdır. Mevcut haliyle alanda çalışma yürüten güçlerimizin bir takım sınırlılıklarının olması ayrı bir tartışma konusudur. Zira alandaki güçlerimizin politik ve ideolojik olarak geliştirilmesi, güçlendirilmesi, kuşatılması, Partili bir kimlik kazanması, kadrolaşması için çaba gösterilmesi Parti'nin görevidir.

Ancak kendisini ve güçlerini örgütleyemeyen bir çalışma tarzıyla bu başarılamaz, daha ileri bir düzey zorlanamaz.

Öncelikli olarak alandaki tüm güçlerimiz marksist-leninist ideolojiyle donanmak, Parti'nin ideolojisiyle kuşanmak zorundadır. Bu yanı sıra bir eğitim sürecinin sistematik olarak gündeme alınması şarttır. Bu işin “abc”sidir.

Yanısıra Parti'nin yayın organlarının düzenli takip edilmesi, birim toplantılarında tartışılması, temel yönelimlerimizin alanda hayat bulması için çaba göstermek gerekmektedir. Parti'nin genel ve güncel politikalarının, taktiklerinin, sınıf hareketinin sorunlarının, Parti'nin gelişme düzeyinin incelenmesi ve tartışılması Parti'yle daha ileriden bütünleşmenin önemli adımları arasındadır. Zira genel siyasal süreçlere ilgisiz, Parti'nin toplam çalışmasından kopuk, siyasal sınıf çalışmamızın geldiği düzeyden bihaber unsurlar, alanın dar sorunları içerisinde boğulmaktan, moral ve inanç yitimine uğramaktan kurtulamaz. Zaten hareketin yaşadığı dibe vurmuşluk yeterince moral bozucudur. Düzenle bağlarını politik olarak ve bilinç düzeyinde koparmamış unsurların bu atmosferden olumsuz etkilenmesi ve düzene savrulması kaçınılmazdır. Bu demoralizasyonu parçalayacak olan ise devrim ve sosyalizme duyulan sarsılmaz inanç, buna uygun bir ideolojik donanım, örgütlü ve devrimci kimliktir. İddiasıyla, ideolojisiyle, ihtilalci kimliğiyle, buna uygun konumlanışı ve pratik çabasıyla bu misyonu Türkiye topraklarında yerine getirebilecek yegane güç olan Parti'yle daha ileriden bütünleşmektir. Sınıf mücadelesinin tüm zorluklarına rağmen uzun soluklu olabilmenin yegane koşulu budur.

Ancak böylesi bir misyonla davranan ve buna uygun bir iddiaya sahip olan güçlerimiz çalışmanın etkin ve enerjik bir öznesi olabilecek, çalışmayı daha ileri taşıyabilecek, alandaki ilerici unsurları Parti'ye örgütleyebilecektir.

Alandaki tüm güçlerimiz sadece çalışma tarzı ve düzeyine değil kendisiyle hesaplaşma sürecine de bu bilinçle yaklaşmalı, Parti'nin çağrısına bu anlamda da yanıt vermelidir.

(www.tkip.org sitesinden alınmıştır...)

İşçi ve emekçi hareketinden..

Ertelenemez bir grev!

Lastik sektöründe 4 bini aşkın lastik işçisini kapsayan toplu sözleşme görüşmelerinde uyuşmazlık devam ediyor. DİSK'e bağlı Lastik-İş Sendikası'nda örgütlü Türk Pirelli, Brisa, Goodyear İzmit ve Adapazarı fabrikalarında çalışan 4 bini aşkın Lastik-İş üyesi adına yürütülen görüşmelerde greve doğru gidiliyor.

8 Mayıs'ta TİS görüşmelerinin sürdüğü fabrikalara grev kararının asılmasının ardından 31 Mayıs görüşmelerin son günü olarak belirlendi. Lastik işçileri 31 Mayıs tarihine kadar anlaşma sağlanamaması halinde grev uygulamasını başlatacak.

Lastik-İş Sendikası, toplam 59 maddeden oluşan TİS taslağında 20 maddede uyuşmazlığını sürdürüyor. Ücretlere %12 zam, sosyal yardımda da yüzde 17-50 arası zam talep eden sendikayla lastik patronları arasındaki uyuşmazlık sürüyor.

Geçtiğimiz dönem Hükümet ve Bakanlar Kurulu kararlarıyla lastik sektöründeki grevler ertelenmişti. Hükümetin grev erteleme yetkisi 1980'den önce de var olmasına rağmen önceki yasada hükümete sadece grevi erteleme yetkisi verilmişti ve bu sürenin bitiminde greve kaldığı yerden devam edilebiliyordu. 1982 Anayasası hükümete greve neden olan toplu sözleşme uyuşmazlığını Yüksek Hakem Kurulu'na götürme yetkisi de tanımıştır. Yüksek Hakem Kurulu'nun vereceği karar toplu sözleşme hükmünde sayılmaktadır. Bunun anlamı, işçilerin zaten güdük olan toplu sözleşme yapma ve greve gitme hakkının tümüyle gaspedilmesidir.

Süreklileşen grev yasaklamalarının bir diğer amacı ise işçi sınıfının elinden birer tarihsel kazanım olan toplu sözleşme ve grev hakkının alınması, bununla da bağlantılı olarak zaten bir hayli daralmış bulunan sendikal örgütlülüğünün dağıtılmasıdır. Lastik işçisi grev erteleme kararlarına, hükümetin tehditlerine boyun eğmemeli, grev hakkını talepleri kabul edilinceye kadar kullanmalıdır.

Burulaş'ta işten atma saldırısı...

Burulaş'ın belediye otobüslerinde çalışan 182 otobüs işçisi Türkiye Motorlu Taşıtlı İşçileri Sendikası'nda (TÜMTİS) örgütlendikleri için işten çıkarılmak isteniyor. Saldırıya karşı 26 Mayıs günü Orhangazi Gezi Parkı'nda TÜMTİS Sendikası tarafından bir basın açıklaması gerçekleştirildi.

Basın açıklamasından önce kısa bir konuşma yapan TÜMTİS Bursa Şube Başkanı Ahmet Güllü, işçilerin 13 saate varan ağır çalışma koşullarına karşı sendikaya üye olduklarını ve bu süreçten sonra sermayenin saldırılarıyla karşı karşıya kaldıklarını belirtti. Ayrıca maden ocaklarında, tersanelerde, Bursa Özyay Tekstil'de işçilerin can verdiklerini, Davutpaşa'da

28 Mayıs 2008 | İstanbul Defterdarlığı

yaşanan patlamada ölen işçilerin örgütsüzlüklerinden dolayı yaşamlarını yitirdiklerini söyledi.

Ardından basın açıklamasını TÜMTİS Genel Sekreteri Gürel Yılmaz okudu.

KESK Bursa Şubeler Platformu, DİSK Bölge Temsilciliği, Türk-İş Bölge Temsilciliği'nin destek verdiği eyleme yaklaşık 120 işçi katıldı.

Kızıl Bayrak / Bursa

BES: "6 Haziran'da Ankara'dayız!"

Büro Emekçileri Sendikası (BES) İstanbul Şubeleri "Eşit işe eşit ücret!" talebiyle 6 Haziran tarihinde Ankara'da yapacakları eyleme ilişkin 28 Mayıs'ta İstanbul Defterdarlığı önünde bir eylem gerçekleştirdiler.

Yaklaşık 100 büro emekçisinin katıldığı eylemde basın açıklamasını BES adına İstanbul 2 Nolu Şube Başkanı Nevin Kaplan okudu. Büro işkolunda bulunan 42 kurum ve kuruluşta çalışan kamu emekçilerinin her geçen gün daha da yoksullaştığını ifade etti.

Açıklama şu sözlerle bitirildi: "Büro emekçilerinin sorun ve taleplerini en genel anlamda kamuoyuyla paylaşmak, SSGSS yasınının ve İstihdam Paketinin geri çekilmesini talep etmek, çalışma barışını bozan ücret farklılıklarına hayır demek, kamunun yeniden yapılandırılması adı altında kazanılmış haklarımıza yönelen saldırılara, performans yönetimine, toplam kalite uygulamalarına, esnek çalışma ve esnek istihdama dur demek, iş güvencemize ve grevli-toplu sözleşmeli sendikal haklarımıza sahip çıkmak ve evrensel bir hak olan eşit işe eşit ücret talebimizi yükseltmek için işkolumuzda bulunan toplam 42 kurum ve kuruluşta çalışan büro emekçileri olarak ortak taleplerimizi sahiplenmek ve en temel haklarımıza sahip çıkmak için 6 Haziran 2008 Cuma günü Maliye Bakanlığı önünde olacağız. Tüm büro emekçilerini, emek ve demokrasi güçlerini 6 Haziran'da yapacağımız eyleme katılmaya davet ediyoruz."

Eylemde 1 Haziran mitingine de çağrı yapıldı.

Kızıl Bayrak / İstanbul

DESA önünde eylem!

T. Deri-İş Sendikası, Düzce Organize Sanayi'nde

patron-jandarma baskısına karşı direnişte olan Desa işçilerinin sendikalı olarak işe iade edilmesi ve işçilerin üzerindeki tüm baskıların kalkması talebiyle 22 Mayıs günü Desa fabrikasının önünde geniş katılımlı bir basın açıklaması yaptı.

Açıklamada Desa yöneticilerinin fabrikaya noter getirerek işçileri sendikadan istifaya zorladığı, istifa etmeyen işçilerin de atıldığı bilgisi verildi. DESA

işçileriyle eş zamanlı olarak Teksif Sendikası'nda örgütlenen Venüs işçilerinin de işten atıldığı belirtildi.

Fabrika önünde DESA işçileriyle birlikte gerçekleştirilen basın açıklamasına Türk-İş Genel Sekreteri Mustafa Türkel, Teksif

Sendikası Genel Başkan Yardımcısı Metin Kır, Basın-İş Sendikası Genel Başkanı Yakup Akkaya ve yönetim kurulu üyeleri, Düzce Emek Platformu, Deri-İş Sendikası Merkez Yönetim Kurulu Üyeleri ve Deri-İş Sendikası Tuzla Şubesi, CHP Düzce İl Başkanı, ÖDP İl Başkanı, İşçi Partisi İl Başkanı ve DSP İl yöneticileri de katıldı.

Kızıl Bayrak / İstanbul

27 Mayıs 2008 | Eczacıbaşı

Şişecam grevi 3 Haziran'da!

9 Mayıs tarihinde Şişecam'a ait Paşabahçe Cam, Trakya Cam, Anadolu Cam ve Cam Elyaf şirketlerine bağlı 11 fabrika için grev kararı alan Kristal-İş Sendikası, grev uygulama tarihini 3 Haziran 2008 olarak belirledi. Grev kararı 22 Mayıs günü Cam İşverenleri Sendikası'na tebliğ edildi.

Kristal İş Sendikası ile Cam İşverenleri Sendikası arasında 10 Ocak 2008 tarihinde başlayan toplu iş sözleşmesi görüşmelerinde ücret ve sosyal haklar, işe giriş ücreti ve iyileştirme maddeleri ile toplu işçi çıkarma, ihbar, ikramiye ve geçici iş göremezlik ödeneği gibi idari maddelerde anlaşma sağlanamadı. Kristal İş Sendikası grev kararının alındığı 9 Mayıs tarihinden bu yana Cam İşverenleri Sendikası'nın hiçbir adım atmadığını, müzakerelerden uzak durduğunu ifade ediyor.

Grev kararı Şişecam grubuna ait beş bin cam işçisini kapsıyor.

Eczacıbaşı greve zorluyor!

Gebze Organize Sanayi Bölgesi'nde kurulu bulunan E-Kart Elektronik Kart Sistemleri A.Ş.'de örgütlenen Basın-İş Sendikası İstanbul Şubesi, toplu sözleşme sürecinde yaşanan tıkanma sonucunda greve gitmeye hazırlanıyor. E-Kart işçileri 27 Mayıs'ta Basın-İş Sendikası'nın üyesi olduğu UNI Sendikası'nın yöneticileriyle beraber Eczacıbaşı Holding önünde eylemdeydiler.

Levent'teki Eczacıbaşı Holding önünde gerçekleştirilen açıklamada UNI yöneticileri ve Basın iş üyeleri Eczacıbaşı Holding'e UNI'nin hazırlamış olduğu mektubu iletmek istediler.

Türk-İş'e bağlı Basın-İş Sendikası Genel Başkanı Yakup Akkaya, UNI Genel Sekreteri Philip Jennings, UNI Avrupa/ ver.di Başkanı Frank Bsirske, UNI Avrupa Genel Sekreteri Bernadette Tech Segol, UNI Grafik Başkanı Michel Müller, UNI Avrupa Grafik Başkanı Simon Dubbins, UNI'nin İspanya, Fransa ve İngiltere temsilcileri de Eczacıbaşı önünde yer aldılar.

UNI yöneticilerinin imzasını taşıyan, Eczacıbaşı Holding CEO'su Dr. Erdal Karamercan'a verilmek

üzere hazırlanan mektup görevliler tarafından alınmadı.

Eczacıbaşı Holding önünde konuşan Basın-İş Sendikası Genel Başkanı Yakup Akkaya, Eczacıbaşı'nın imzacısı olduğu "Küresel İlkeler Sözleşmesi"nin göstermelik olduğunu ifade etti.

Buradan Kanyon İş Merkezi önüne giden Basın-İş üyeleri ve destek veren sendika yöneticileri açıklamayı sonlandırdılar. Basın-İş Sendikası Genel Başkanı'nın da içinde bulunduğu bir grup yönetici Eczacıbaşı CEO'su Dr. Erdal Karamercan'la görüşmek üzere içeri girdiler.

17 Ağustos 2006 tarihinde çoğunluk tespiti için başvuru E-Kart'ta 30 Ağustos 2006 tarihinde iki Basın-İş üyesi işten çıkarıldı. İşçiler ve Basın-İş, sendikal örgütlenme haklarına dönük baskılara karşı uluslararası kampanya başlattı. Dünyanın dört bir yanında 100'ü aşkın sendika tarafından E-Kart protesto edildi. 2007 yılı sonu itibariyle Basın-İş Sendikası üyelerinin açtığı işe iade davası kazanımla sonuçlandı.

Son olarak E-Kart'ta Basın-İş Sendikası'nın toplu sözleşme yetkisi 5 Şubat '08 tarihinde geldi.

Yetkinin gelmesiyle beraber imzalanması gereken toplu sözleşme süreci Eczacıbaşı'nın sendikayı tanımaması nedeniyle tıkanıp, 2 Mayıs günü sendika, noter kanalı ile E-Kart işyerinden grev kararını astı.

Kızıl Bayrak / İstanbul

Hekimler tam güne karşı!

Sağlık Bakanlığı'nın sağlık personeline tam gün çalışmayı getiren kanun değişikliğine karşı çıkan hekimler 27 Mayıs'ta gerçekleştirdikleri basın açıklaması ile eğitim amaçlı kurulan Tıp Fakülteleri'nin hizmet veren konumuna getirilmesine karşı çıktılar.

Basın açıklamasında konuşan İTO Başkanı Aktan, yasa ile eğitim amaçlı olarak kurulan Tıp Fakültelerinin hizmet veren konumuna dönüştürüleceğini ifade etti.

İstanbul Üniversitesi Cerrahpaşa Tıp Fakültesi İdari ve Mali İşler Dekan Yardımcısı Prof. Dr. Ceyhan Oral ise, tasarımın yabancı doktor çalıştırma ve diploma geçerliliği konusundaki yetkiyi YÖK'ten Sağlık Bakanlığı'na devredeceğini belirtti, tıp fakültelerinin eğitiminin ve kalitesinin düşeceğini söyledi.

Kızıl Bayrak / İstanbul

Fazla mesai genelgesi iptal edildi

İçişleri Bakanlığı Mahalli İdareler Genel Müdürlüğü, 31 Ekim 2005'te yayınladığı genelge ile sözleşmeli personele fazla mesai ücreti ödenmeyeceğini duyurmuştu. Tepkiyle karşılanan bu "Sözleşmeli Personel İstihdamı" genelgesine karşı Tüm Belediye ve Yerel Yönetim Hizmetleri Emekçileri Sendikası (Tüm-Bel Sen) dava açmıştı.

Danıştay 11. dairesi konuyu görüşmesinin ardından genelgenin anayasa ile çeliştiğine hükmederek yürütmeyi durdurma kararı verdi. Danıştay'ın kararında anayasada yer alan "zorla çalıştırma yasağına" gönderme yapılarak, anayasanın 18. maddesindeki "hiç kimsenin zorla çalıştırılmayacağı" ve 55. maddesindeki "ücretin emeğin karşılığı olduğu" ibareleri öne sürüldü.

Kararla beraber sözleşmeli personelin mesai hakkı tanınmış ve ilgili genelge hükümsüz kılınmış oldu.

Eğitim Sen'den ek ders ücreti eylemleri...

Eğitim-Sen'e üye eğitim emekçileri, 23 Mayıs günü yaptıkları basın açıklamaları ile ek ders ücretlerinin gaspedilmesini protesto ettiler.

İstanbul: Eğitim-Sen İstanbul Şubeleri 23 Mayıs günü İstanbul İl Milli Eğitim Müdürlüğü önünde gerçekleştirdikleri basın açıklaması ile ek ders ücretlerinin gaspına karşı basın açıklaması gerçekleştirdiler. Bakanlar Kurulu'nun yeni kararı ile sevk alan eğitim emekçilerinin ek ders ücretlerini gasp eden düzenlemeye karşı eylem yapan Eğitim-Sen üyeleri, yapılan değişiklikte beraber sevk alan sınıf öğretmenlerinin sevk aldıkları günün ek ders ücretiyle beraber 7 saatlik ek ders ücreti kesilmeye başlanmasına tepki gösterdiler.

İl Milli Eğitim Müdürlüğü önünde yapılan basın açıklamasında, 25 Nisan 2007 tarihinde gerçekleştirilen iş bırakma eyleminin sonrasında bakanlığın bu konuda geri adım attığı belirtilerek, bakanlar kurulunun bir kez daha geri aldığı kararları hayata geçirmek istemesine tepki gösterildi.

Sivas: Eğitim-Sen Sivas Şubesi, ek ders ücretlerinin yeniden gaspedilmesine karşı 23 Mayıs günü bir basın açıklaması gerçekleştirdi. Basın açıklamasına 40 kişi katıldı.

Yapılan açıklamada şunlar söylendi: "Sendikamız bu açık hak gaspını kabul etmeyerek hem yargı yoluna başvurdu, hem de örgütlü

tepkisini göstererek 25 Nisan 2007 tarihinde iş bırakma eylemi gerçekleştirdi. İş bırakma eylemimizle sevk alınan bir gün ders saati kadar ek ders ücreti kesintisine son verilmesini, eskiden olduğu gibi sevk alınan gün kaç ek ders varsa

onunla sınırlı kesinti yapılmasını talep ettik."

Kayseri : 23 Mayıs günü Sivas Caddesi üzerinde bulunan Eğitim-Sen Kayseri Şubesi önünde ek ders saatlerinde yapılan değişiklik bir basın açıklamasıyla protesto edildi.

Eylemde konuşan Eğitim-Sen Kayseri Şube Başkanı Sedat Ünsal, Bakanlar

Kurulu'nun yeni kararı ile sevk alan eğitim emekçilerinin ek ders ücretlerini gasp eden düzenlemeye geri dönülmesine işaret ederek, kazanılmış hakların gaspında sınır tanımazlığa dikkat çekti.

BDSP'nin de destek verdiği eyleme yaklaşık 30 kişi katıldı.

TGS'den SSGSS konferansı

Türkiye Gazeteciler Sendikası 5 Haziran 2008'de "Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası Yasası'na Genel Bakış" başlıklı bir konferans düzenliyor. Konferans yasanın "neler getirip neler götürdüğünün" tartışılması için Türk-İş Sosyal Güvenlik Uzmanı Celal Tozan'ın katılımıyla gerçekleşecek. Konferans, Anadolu Ajansı Genel Müdürlüğü Konferans Salonu'nda 5 Haziran 2008 günü saat 18.00'de başlayacak.

Bu ülkede her şey suç!

Bu ülkede hakkımı arayan her zaman suçlu olarak görülmüştür. Sendika istersin suç, sigorta istersin suç, iyi bir ücret istersin yine suç!

Ben de yakın zamanda bu suçu işleyen işçilerden biriyim. Çalıştığım fabrikada işçi arkadaşlarımla hakkımı savunduğum için suçlu ilan edildim ve işten atıldım. Alacaklarım da ödenmedi. Ben de alacaklarım için Çalışma Bölge Müdürlüğü'ne ve sigorta primim gerçek maaştan yatmadığı için SSK Bölge Müdürlüğü'ne şikâyet dilekçesi verdim. İşten atıldıktan sonra da hakkımı aramam eski patronu çok rahatsız etmiş olmalı ki, o da beni sıkıştırmak için benzer yöntemler deniyor!

1950'li yıllarda Amerika'da McCarthy döneminde birinin başına bir iş açmak istiyorsanız, birini sevmiyorsanız, birinin zarar görmesini istiyorsanız onun "komünist" olduğunu söylemeniz yeterliydi. Hemen gözaltına alınır, sorgulanır ve cezalandırılırdı. Türkiye'de de şimdi benzer bir yasa var. 301. madde!

Asker, polis, adli yargı organlarını vb. kötöleyen, Kürt sorunu ve operasyonlarla ilgili sosyalist, "ulusalcı" veya tarafsız yorumlar yapan, devrimcilerin mezarlarını ziyaret eden, devrim davasının sloganlarını haykıran herkes 301. maddeye aykırılıktan soruşturmaya tabi tutuluyor ve bazıları da tutuklanıyor.

Benzer bir olayı da ben yaşadım. İşten atılmadan önce TSK'nın sınır ötesi operasyonlarını eleştirdiğim için patron, 301. maddeye dayanarak benim hakkımda suç duyurusunda bulunmuş. Kendisine yakın adamları ve akrabalarını da şahit olarak göstermiş. Nereden nereye! İş meselesinden siyasi konulara! Patronların ufku geniş! Ama bizim patronunki tam bir komedi! Madem öyleydi de, çalışırken neden gelip böyle bir suç duyurusunda bulunmadı. Üstelik bozacının şahidi de şıracı!

Benim işyerindeki konuşmalarında işçi arkadaşlarıma söylediğim özetle işçilerin birlik, halkların kardeş olması gerektiği. Yani hangi dilden veya inançtan olursak olalım emeğiyle geçinen bütün insanların birlik, beraberlik ve kardeşlik içinde yaşaması gerektiğini savunmaktı benim yaptığım. Bu ülkedeki tüm uluslardan işçi ve emekçileri, özellikle Kürt ve Türk işçi ve emekçileri hiçbir zaman birbirlerine düşmanlık beslememelidir. Çünkü fabrikalarda düşük ücretlere ve ağır çalışma koşullarına hep birlikte katlanıyoruz. Yaşamın tüm yoksulluk ve sefaletini birlikte çekiyoruz. Yani biz tüm uluslardan işçiler yoksulluğumuzla bile kardeşiz. Ve şunu sakın unutmayalım: Kürt halkına dönük saldırılar var. Ortada bir savaş hali var. Ve bu savaş biz Kürt-Türk tüm işçilerin ücretlerinden kesilen vergilerle alınan silah, mermi top, uçak ve helikopterlerle sürüyor. Bu savaşın işçilere hiçbir faydası yoktur, olamaz. Bizim paramızla böyle bir savaşın sürmesine karşı çıkalım, sosyal, ekonomik, temel hak ve özgürlüklerimiz için birleşelim, örgütlenelim, mücadele edelim. Ben çalıştığım her işyerinde bu düşüncelerimi savunmaya devam edeceğim!

Bir işçi / İzmir

Tuzla, Dilovası ve Düzce'deki grev ve direnişlerle dayanışma...

“Daha fazla mücadele, daha fazla kazanım!”

Türk-İş'e bağlı ilerici sendikaların oluşturduğu Türk-İş İstanbul Şubeler Platformu, durgun bir seyir izleyen 1 Mayıs sonrasında çalışmalarına tekrar hız verdi. Türk-İş'e bağlı 15 sendika şubesinin biraraya geldiği platform, 28 Mayıs günü Tuzla, Dilovası ve Düzce'de devam eden grev ve direnişleri ziyaret etti.

Deri-İş Sendikası Tuzla Şube yöneticileri, Haber-İş 1 No'lu Şube yöneticileri, Belediye-İş 2 No'lu Şube yöneticileri, T. Harb-İş Anadolu Yakası Şubesi yöneticileri ve T. Harb-İş İstanbul Şube Başkanı, Tez Koop-İş 2 No'lu şube yöneticilerinin gerçekleştirdiği ziyaretlerin ilk durağı Neşe Plastik grevi oldu.

Grevde 16. gün: Grev sokağa inmeli!

Petrol-İş Sendikası 2 No'lu Şube üyesi Neşe Plastik işçileri Tuzla Organize Sanayi Bölgesi'nde 13 Mayıs tarihinden itibaren grevdeler. Sessiz-sedasız devam eden grevde TİS sürecinde yaşanan temel anlaşmazlığı ücret maddeleri oluşturuyor.

“Bu işyerinde grev vardır” pankartının asılı olduğu Neşe Plastik önüne gittiğimizde, bizleri Petrol-İş 2 No'lu Şube Başkanı Ecvet Eşlegül ve grev gözcüsü Neşe Plastik işçileri karşıladı.

Türk-İş İstanbul Şubeleri pankartı açılarak, birlikte “Yaşasın sınıf dayanışması!”, “Direne direne kazanacağız!”, “Zafer direnen emekçinin olacak!” sloganları coşkulu bir biçimde atıldı.

Ecvet Eşlegül, greve çıkış nedenleri ve grevin seyri üzerine bilgilendirmede bulundu. 141 Petrol-İş üyesinin grevde olduğunu söyledi.

Burada Türk-İş İstanbul Şubeler Platformu adına söz alan Haber-İş 1 No'lu Şube Başkanı Levent Dokuyucu, grevlerin kazanıma dönüşmesinde işçilerin dayanışmasının payına dikkat çekti ve grev yerlerinin işçinin evi olması gerektiğini belirtti.

Konuşmalar sonrasında grev çayları yudumlandı, kısa bir sohbet gerçekleştirildi. Fabrika duvarına asılmış ‘grev’ pankartının önünde çekilen fotoğraftan sonra Dilovası'na doğru yola çıkıldı.

Unilever'de sendika tahammülsüzlüğü!

İkinci direniş ziyareti, İzmit Dilovası'nda Unilever bünyesinde Lever Elida Fabrikası'nın taşıma işini yapan Çipa ve Şimşek adlı taşeron nakliye şirketlerinde çalışan TÜMTİS üyesi işçilere

gerçekleştirildi. İşlerine son verilen 39 işçi 27 Mayıs günü Dilovası'nda direnişe geçmişti.

İşçiler tüm coşkularıyla ziyarete gelen Şubeler Platformu'nu karşıladılar.

28 Mayıs / 19SP Desa ziyareti

“Türk-İş-TÜMTİS kardeşir!”, “Baskılar bizi yıldırılmaz!”, “Direne direne kazanacağız!” sloganlarını atan işçiler coşkularıyla göz doldurdular. TÜMTİS üyelerine seslenen Deri-İş Sendikası Tuzla Şube Başkanı Binali Tay, hak

almanın yolunun mücadele etmekten geçtiğini vurguladı. TÜMTİS İstanbul Şube Sekreteri Ali Rıza Atık de örgütlenme mücadelesini aktardı. Alkış ve sloganlarla yapılan uğurlamanın ardından Düzce'ye doğru yola çıkıldı.

Düzce: DESA direnişi bir kıvılcım!

Düzce Organize Sanayi Bölgesi'nde kurulu bulunan, 600'e yakın işçinin çalıştığı DESA Deri'de örgütlenme çalışmalarına başlayan T. Deri-İş Sendikası buradaki direniş ziyaretine ev sahipliği yaptı.

DESA işçileri fabrika önüne kurdukları direniş çadırı ile bir ayı doldurmuş bulunuyorlar. Tekstil fabrikalarının yoğun olduğu Düzce Organize Sanayi Bölgesi'nde geçtiğimiz aylarda örgütlenme çalışmalarına TEKSİF Sendikası ile başlayan Venüs Giyim işçileri de DESA işçileriyle beraberler.

Jandarma ablukasındaki direniş yerine açtığı pankart ve sloganlarla gelen Türk-İş İstanbul Şubeler

Platformu'nu DESA işçileri, TEKSİF yöneticileri ve Venüs işçileri sloganlarla karşıladılar. Deri-İş Sendikası Genel Teşkilatlandırma Sekreteri Gürsel Menteşe, Tez Koop-İş 2 No'lu Şube Başkanı Rabia Özkaraca ve Türk-İş Marmara Bölge Temsilcisi Adnan Uyar birer konuşma yaptılar.

Şubeler Platformu bileşenleri topladıkları paraları işçilere teslim ettiler. Grev ve direniş ziyaretleri sınıf dayanışmasını yükseltme sözüyle DESA Deri'de son buldu.

Kızıl Bayrak / İstanbul

Dershanelerde yeni dönem

Zorlu bir eğitim öğretim yılını daha geride bırakan dershane ve özel eğitim kurumlarında çalışan öğretmenler 3 ay ücretsiz geçecek yaz dönemine girerlerken, gelecek yılı garanti altına almak üzere yeniden sözleşme masalarına oturmaya hazırlanıyorlar. Bu masalarda emeklerini pazarlayıp, gelecek yıl insanca yaşama yetmeyecek olan koşullara imza atacaklar.

Sermaye düzeninin uşakları emekçilerin haklarını biraz daha gasp edip kendi kasalarına daha fazla kar akıtmak için kollarını sıvayıp her yönden saldırıya geçtiler. Bu yıl liselerin mezun vermeyecek olmasını bahane ederek emekçilerin ücretlerini düşüren dershane patronları, önümüzdeki yıl içinse ekonomik krizi bahane gösteriyorlar. Kısacası sözde içinde buldukları durumdan bizlerin özveride bulunmasıyla kurtulma peşindedir.

Var olan yasaların sermaye patronlarına ve onların uşaklarına hizmet ettiklerini düşünürsek, emeklerimiz üzerinde oynanan oyunları çok daha açık görebiliriz. Bugün açlık sınırının 1000 YTL olduğu ülkemizde gelecek yıl için sunulan ücretler bu miktarın yanında oldukça komik kalıyor. Ayrıca bu ücretler sarf edilen emeği hiçbir şekilde karşılamıyor. Haftanın 6 günü 11 saat çalışmanın bedeli olarak 450 YTL ile 600 YTL arasında değişen ücretler ile 15 günlük sigorta dayatması yapılıyor. Birbirleriyle sürekli rekabet halinde olan dershaneler öğretmen ücretlerinin kırılmasında, ücretli köleler yaratılmasında çıkar ortaklığı yapıyorlar. Birbirleriyle sürekli iletişim halinde olan dershane patronları bir yıl boyunca sırtlarından geçindikleri öğretmenleri karalama politikasıyla ya sunulan şartlara köle kılıyor ya da gelecek yıl işsiz kalmalarına yol açıyorlar.

Ücret eşitsizliğinin en fazla olduğu alanlardan biri olan dershaneler ve özel eğitim kurumlarının bugün fabrikalardan hiçbir farkı yok. Nasıl ki fabrikalarda ücretlendirmeler kıdemlere göre (usta, kalfa, çırak) farklı yapıyorsa dershanelerde de usta öğretici, yardımcı öğretmen ve stajyer öğretmene farklı uygulamalar yapılmaktadır. Üniversitedeyken çalışmaya başlayan emekçilere 50 YTL gibi aşağılayıcı bir ücret ödenmektedir. Mezun oldukları zaman durumun değişeceğini düşünenler aldanmaktan öteye gidemezler. Verilen emeğe ödenen ücretteki eşitsizlik branşlar arasında da kendisini göstermektedir. Aynı emeği sarf etmelerine rağmen bir matematik öğretmeni, bir tarih, coğrafya veya felsefe öğretmeninden kimi zaman 3-4 kat daha fazla ücret alabilmektedir.

Sonuç olarak biz emekçilerin yerini daha düşük ücretle çalışacak insanlarla doldurabileceklerini düşünen dershane patronlarına karşı bir araya gelerek örgütlenmeli, bulunduğumuz illerdeki Eğitim-Sen şubelerini bu konuda komisyonlar kurmaya zorlamalı ve bu komisyonları çalışır hale getirmeliyiz. Gasp edilen hakların yeniden kazanılmasının yolu örgütlü mücadeleden geçiyor.

Adana'dan Sosyalist Kamu Emekçileri

Devletin şiddet, baskı ve terörü gençliğin devrimci coşkusunu boğamayacak!

Birleşik, kitlesele, devrimci bir gençlik hareketi hedefiyle mücadeleye!

Ülke genelinde toplumsal muhalefeti hedef alan bastırma ve sindirme politikaları üniversitelerde de yoğun bir biçimde yansımaları buluyor. YÖK eliyle adeta birer kışlaya çevrilmeye çalışılan üniversitelerde devrimci faaliyet açık saldırılarla karşı karşıya. Hemen her gün bir başka üniversiteden polis-idare ve sivil faşist işbirliğinin örneği saldırı haberleri geliyor. Soruşturmalara, faşist saldırılara, gözaltı ve tutuklama terörü ile üniversitelerde politik mücadelede ısrar eden güçler yıldırılmaya, etkisizleştirilmeye çalışılıyor.

Üniversitelerde yaşananların bütünlüklü bir saldırının bir parçası ve sol düşüncenin bu alanlardaki etkisini kırmaya dönük olduğunu kavramak zor değil. Gençlik hareketinin 2000'li yılların başından bu yana daha da geriye düşmesinden güç alan egemenler, bu tablonun farklılaşması, gençlik mücadelesinin tıkanan kanallarının açılması yönünde atılan adımların önünü kesebilmek için elinden geleni ardına koymuyor. Bu saldırının bedelini ilk elden ödeyenler üniversitelerdeki muhalif güçler olsa da, esas hedefin öğrenci gençliğin bütünü olduğu çok açık. Zira üniversitede devrimcileri hedef alan her saldırı öğrenci gençlik mücadelesinin önünün kesilmesini, dolayısıyla öğrenci gençliğin özgür bir gelecek özleminin bastırılabilmesini hedefliyor. Saldırı esnasında böyle bir genel hedefle yürütüldüğü için, üniversitelerde ısrarcı ve iddialı davranan bütün devrimci güçler saldırılardan nasibini alıyor.

Egemenlerin öğrenci gençlik mücadelesinin güçlenmesinden duyduğu derin korkunun ifadesi olan bu saldırılardan son dönemde Ekim Gençliği olarak payımıza düşeni fazlasıyla alıyoruz. Zira bulunduğumuz bütün yerelerde gençlik mücadelesinin eylemsel bir hatla bütünleşebilmesinin kanallarını yaratmaya çalışıyor, her türlü engelleme girişimi ve baskıya, açık fiziki saldırılara rağmen kitle çalışmasından ödün vermiyor, üniversitelerde kesintisiz ve sistematik bir faaliyet yürütüyoruz. İşte bütün bunlar son süreçte hemen her yerelde faaliyetimizin çok yönlü saldırılarla karşı karşıya kalmasının nedenidir.

Bu saldırıların bütünlüğünün kavranabilmesi açısından son birkaç ayın tablosuna bakmak yeterlidir. Nisan ayının ortalarından bu yana Çukurova Üniversitesi'nde afiş çalışması ve dergi masaları saldırıya uğramaktadır. Çukurova Üniversitesi'nde içinde okurlarımızın da bulunduğu pratik mücadelede ısrar gösteren devrimci güçler sürekli olarak polis ve ÖGB terörüne maruz kalmakta ve arka arkaya gözaltılar yaşanmaktadır. Bu saldırılar soruşturmalarla pekiştirilmektedir. Tüm yoldaşlarımıza ikişer üçer soruşturma açılmış durumdadır.

Saldırıların şiddetli ve sistematik bir biçimde sürdüğü bir diğer alan İstanbul Üniversitesi'dir. Son süreçte ÖKM'de yaşanan sivil faşist saldırı, sürekli açılan ve cezalarla sonuçlanan soruşturmalara bunun göstergeleridir. Yoldaşlarımızın her biri birden çok soruşturma ile karşı karşıya kalmışlardır. Bir yoldaşımıza bir ay üniversiteden uzaklaştırma cezası verilmiştir.

Yıldız Teknik Üniversitesi'nde de devrimci faaliyet kesintisiz bir soruşturma saldırısına maruz bırakılmaktadır. Mayıs ayının ilk haftasında İşçi Partili çete tarafından gerçekleştirilen saldırı ve ardından devrimcileri hedef alan gözaltı terörü devrimci mücadele karşısındaki tahammülsüzlüğün bir

göstergesidir. Yıldız Teknik Üniversitesi'nde özel olarak faaliyetimiz ve faaliyeti yürüten okurlarımız hedef gösterilmektedir. Gözaltı terörünün ardından üniversitedeki bütün yoldaşlarımıza soruşturma açılmıştır.

Karadeniz Teknik Üniversitesi'nde de süreç farklı değildir. Burada da 8 Mart etkinliği bahane gösterilerek üniversitede soruşturma terörü başlatılmıştır. Birçok soruşturma ile karşı karşıya kalan yoldaşlarımızdan ikisi 6 ay uzaklaştırma cezasına çarptırılmıştır.

Dokuz Eylül Üniversitesi'nde de soruşturma saldırısı yoğun bir biçimde sürdürülmektedir. 100'e yakın öğrenciye soruşturma açılmış, 25'i okuldan uzaklaştırılmıştır.

Uludağ Üniversitesi'nde ise sivil faşist saldırganlığı soruşturma ve tutuklama terörü izlemiştir.

Saldırıları bu alanlardan ibaret değildir. Sivas'ta Gençlik Derneği Federasyonu çalışanı öğrenciler ev baskınları ile gözaltına alınmış, Cebeci'de süreklileşen ÖGB terörüne Öğrenci Kolektifi'nden bir öğrencinin ÖGB'lerce silahla tehdit edilmesi eklenmiş, İzmir'de İLGP faaliyeti yürüten bir yoldaşımız kaçırılmaya çalışılmış, İstanbul'da lise çalışmamıza dönük sistematik bir baskı devreye sokulmuştur.

Bu döküme son olarak Eskişehir'de doğrudan Ekim Gençliği faaliyetine yönelen bir devlet terörü eklenmiş, burada bir yoldaşımız tutuklanmıştır.

Eskişehir'de sermaye düzeninin bildik oyunları sahnelenmiştir!

Eskişehir'de Ekim Gençliği okuru Hasan Akman, özel olarak hedef gösterilerek tutuklandı, ardından tutuklamaya yapılan itiraz sonucunda serbest bırakıldı. Yoldaşımızın tutuklanması ile sonuçlanan sürecin aktarımına geçmeden önce Eskişehir'de devlet terörü, soruşturmalara ve sivil faşist saldırıların aynı anda devreye sokulmasının ve elbette yoldaşımızın özel olarak hedefe konulmasının nedenleri üzerinde durmakta fayda var.

Öncelikle Eskişehir'de öğrenci gençlik mücadelesinin son birkaç yıla oranla bir ivme kazandığını ifade etmek yerinde olacaktır. Eskişehir'de son olarak 2002 yılı 6 Kasım'ında binlerce öğrenci ile protesto düzenlenmesinden bu yana ciddi bir zayıflama yaşanmış, o dönemde gelişen saldırılar püskürtülemedi. Eskişehir'de öğrenci gençlik mücadelesi önemli ölçüde daralmış ve etkisizleşmiş, buna paralel olarak devlet terörü ve üniversiteler içerisindeki baskı mekanizmaları gerileyen mücadelenin soluk alamaması hedefiyle hep gündemde tutulmuştu.

Eskişehir'de geride bıraktığımız eğitim-öğretim dönemi ise gençlik mücadelesinin, elbette henüz geçmiş yıllardaki güçlülüğünü yakalayamamış olsa da, görece toparlanmasına sahne oldu. Okulda ulaşım zamları üzerinden yürütülen çalışma ile öğrenci gençlikle belirgin bağların kurulması, yıllardır afiş asılmayan kampüslerde açık çalışma biçimlerinin zorlanması, üniversitede düzenlenen alternatif şenlikler vb. olumlu anlamda gelişmelerin en açık örnekleridir. Bu bağlamda Eskişehir'de olumluya giden bu sürecin önünün kesilmeye girilmesi şaşırtıcı değildir.

Bu saldırı silsilesi içerisinde yoldaşımızın özel

olarak hedef haline getirilmesi ise, Eskişehir'de toplumsal muhalefetteki gelişmenin yanısıra daha özel nedenlere de dayanmaktadır. 2008 1 Mayıs'ın da Eskişehir'de BDSP kortejinin etkisi ve geçmiş yıllara kıyasla güçlülüğü bu saldırıda önemli bir rol oynamıştır.

Bu tutuklama saldırısına giden süreç ise 15 Mayıs günü düzenlenen Bahar Şenliği ile başlamıştır. Üniversitede düzenlenen şenlikte devrimcilerin, demokrat öğrencilerin açtığı stantlar satırlı faşist saldırı ile karşılaşmış ancak saldırı devrimcilerce püskürtülmüştür. Faşist saldırı ile süreci baltalayabileceğini düşünenlere yanıt ise hemen akabinde örgütlenen ve 300 kişinin katıldığı eylem olmuştur. Ciddi bir anti-faşist duyarlılığın ortaya konulduğu bu eylemin ardından 18 Mayıs günü Anadolu Üniversitesi Yunus Emre Kampüsü'nde İbrahim Kaypakkaya anması örgütlenmiş ve üniversitelerde devrimci mirasın takipçisi olduğu bir kez daha ilan edilmiştir.

Yoldaşımız Hasan Akman, Kaypakkaya anması çıkışında yolu polis ekiplerince kesilerek ve ağır bir biçimde darp edilerek gözaltına alınmıştır. Bahar Şenlikleri'nde ÖGB görevlisini dövdüğünün kameralarca tespit edildiği bahanesi ile bir gece gözaltında tutulan yoldaşımız ertesi gün savcılığa çıkartılarak tutuklanmıştır. Yine yoldaşımızın gözaltına alındığı gün evlerine gitmekte olan iki Ekim Gençliği okuru da sivil faşistlerin saldırısına uğramıştır.

Eskişehir'de yaşanan saldırı açık bir korkunun ürünüdür. Bütün püskürtme ve sindirme hareketine karşı ortaya konulan devrimci ısrar ve irade egemenlere başka başvuracak yol bırakmamıştır!

Soruşturmalar, tutuklamalar, baskılar bizi yıldırmadı, yıldırılmayacak!

Buradan kamuoyuna bir kez daha ilan ediyoruz. Saldırı nereden ve hangi biçimle gelirse gelsin, bu saldırılara karşı tutumumuz mücadeleyi büyütme olacaktır. Faaliyetimizin sürdüğü hemen bütün alanlarda karşı karşıya kaldığı bu saldırılar bizleri daha da güçlendirmekte, bugüne kadar gençlik mücadelesi içerisinde tuttuğumuz yolun doğruluğunu ispatlamaktadır.

Dosta ve düşmana bildiriyoruz! Bundan sonra da zor olanı yapmaya devam edeceğiz! Üniversitelerde politik-pratik mücadelenin açıktan savunucusu olmaya, kitle çalışmamızı ve propagandamızı güçlendirmeye, gençliği gelecek sorununa karşı mücadeleye çağırma devam edeceğiz!

Bu saldırganlığı göğüslemenin yolu, birleşik bir tarzda ve kararlılıkla karşısına çıkmaktan geçiyor. Üniversitelerde açık politik mücadeleyi birleşik temelde büyütme dışında saldırıları püskürtebilecek hiçbir yol bulunmamaktadır. Bugünün tartışması mevzileri koruma, güçleri koruma vb. değildir! Bugünün tartışması, üniversitelerin içerisinden sökülüp atılmaya çalışılan sol, devrimci, muhalif düşüncenin etkin savunuculuğunu yapmak ve bunu en açık, en meşru biçimiyle tam da yapılması gereken yerde, yani üniversitelerde yapmaktır!

Faşist saldırı protesto edildi...**“Faşist terör yuvası Türkçe Yaşam Kulübü kapatılsın!”**

22 Mayıs günü İÜ Edebiyat Fakültesi'nde faşistler Türkçe Yaşam Kulübü adı altında etkinlik düzenlediler. Etkinlik öncesi bildiri dağıtmak isteyen faşistler engellendiler. Daha sonra bildiri dağıtmak isteyen bir faşist yurtseverler tarafından cezalandırıldı.

Faşistlerin etkinliğinin gerçekleştiği sırada salonun önüne açılan masa okuldaki devrimci, yurtsever öğrenciler tarafından dağıtıldı. Bu sırada “Kürt halkına imha dayatılamaz!”, “Yaşasın devrimci dayanışma!”, “Beyazıt faşizme mezar olacak!” vb. sloganlar atıldı. Sloganlarla bahçeye geçildiği sırada çevik kuvvet ekipleri okula girdi. Sivil polisler ve çeviklerle bir arbede yaşandı. Kolluk güçlerinin arama yapmasına izin verilmedi. Sonra okuldan toplu çıkış yapıldı.

Yurtseverler topluca çıkıp Cerrahpaşa'da gerçekleşen Öğrenci Şenliği'ne gittiler.

Bunun ardından faşistler, ÖKM'ye gelerek Halkbilim Kulübü'ne saldırdılar. Kulübü dağıtan faşistler satırla, sopalarla içeride bulunan devrimci öğrencilere saldırdılar. Bir devrimcinin satırla başı yarıldı. Ağır yaralanan arkadaşımız hastaneye kaldırıldı.

Faşist saldırı, 23 Mayıs günü gerçekleştirilen bir yürüyüş ve basın açıklamasıyla protesto edildi. Eylem, öğrencilerin Beyazıt Meydanı'nda bulunan İstanbul Üniversitesi anakapı önünde diğer fakültelerden gelen öğrencilerle buluştuktan sonra Eczacılık Fakültesi yönüne doğru yürüyüşe geçmesiyle başladı.

ÖKM'ye doğru gerçekleştirilen yürüyüş boyunca

“Faşist terör yuvası Türkçe Yaşam Kulübü kapatılsın!” pankartı açıldı ve “ÖKM değil Türkçe Yaşam Kulübü kapatılsın!”, “Kahrolsun faşizm, yaşasın mücadelemiz!”, “Baskılar bizi yıldıramaz!” dövizleri taşındı. Sloganlar

gür bir şekilde atılırken, Beyazıt ve Gündoğdu marşları söylendi.

Kitlenin ÖKM önüne gelmesiyle yol kapatılarak basın açıklaması gerçekleştirildi. İlk olarak saldırıda yaralanan devrimci öğrenciler söz alarak saldırıyı anlattılar. ÖKM Kulüpleri ve İÜ Öğrencileri adına yapılan açıklamada ise şunlar söylendi:

“İÜ yönetimine hatırlatıyoruz! Yaşanan ve yaşanacak her saldırının, dökülen ve dökülecek her damla kanımızın birinci dereceden sorumluları sizsiniz. İÜ yönetimi bu tarihsel ve

siyasal sorumluluktan kurtulmak istiyorsa, faşist çeteleri koruyup kollamaktan vazgeçmeli, başından beri bir kulüp olmaktan uzak, faşist terör yuvası Türkçe Yaşam Kulübü'nü kapatmalıdır. Aksi halde bundan sonra yaşanacak saldırıların sorumluluğu faşist çetelerin olduğu kadar İÜ yönetiminin de olacaktır.”

Basın metni okunurken, ÖKM yönetiminden bir kişi, bir belediye görevlisi ve sivil polisler kitlenin arkasında bekleyen belediye otobüsünü bahane ederek yolun açılmasını istedi ve eylemi provoke etmeye çalıştı. Saldırı kararlı tutumla boşa düşürüldü. Anti-faşist sloganlarla sonlandırılan eyleme 100'ü aşkın öğrenci katıldı.

İÜ Ekim Gençliği

6 Nisan 2008 | Kadıköy

Eskişehir'de faşist saldırılara kitlesel tepki...**“Faşizme karşı omuz omuza!”**

Anadolu Üniversitesi Bahar Şenlikleri'nde yaşanan faşist saldırı 22 Mayıs günü protesto edildi. Yunus Emre kapısı önünde toplanan devrimci, demokrat öğrenciler rektörlük binasına doğru bir yürüyüş gerçekleştirdiler. Yürüyüş esnasında çevredeki öğrencilere, yaşanan olayların rektörlüğün açıklamasındaki gibi “sağ-sol çatışması” değil bir faşist saldırı olduğu anlatılarak, yürüyüşe destek için çağrı yapıldı.

Rektörlük binası önünde yapılan basın açıklamasında şunlar söylendi:

“Üniversiteleri karanlığa hapsetmek isteyen elleri satırlı, silahlı saldırganlar karşısında bilimden ve insandan yanayız. İnsanların canına kasteden saldırganların ve buna göz yumanların gün yüzüne çıkarılmasını, okulumuzdaki olay anına dair kamera kayıtlarının kamuoyuna sunulmasını, güvenliğini sağlamak için özel güvenlik birimlerinin okulumuzdan çıkarılmasını istiyoruz.”

Basın açıklamasının ardından rektörlük avlusuna kalemler fırlatılarak, rektörlük önünden saldırının yapıldığı yere doğru sloganlarla yürüyüşe geçildi. Burada konuşma yapan bir ana faşizme öfkesini dile getirdi. Konuşmanın ardından kitlenin büyük bir kısmı Eczacılık kapısından toplu çıkış yaptı. Sendikaların da destek verdiği eyleme 300'ü aşkın kişi katıldı.

Saldırıları sürüyor...

Faşist saldırılara, devlet terörüne ve rektörlüğün pervasız açıklamalarına ÖGB'lerin saldırıları eklenmiş bulunuyor. 27 Mayıs günü iki arkadaşımız okula girerken kimlik göstermiş, buna rağmen ÖGB tekrar kimlik kontrolü yapmak istemiştir. Bu keyfi tutuma karşı çıkan arkadaşlarımız ÖGB'lerin coplu saldırılarına maruz kalmışlardır.

Ayrıca 20'yi aşkın arkadaşımız hakkında, okul içinde yapılan basın açıklamalarına katıldıkları ve faşist saldırılara yanıt verdikleri için soruşturma açılmıştır. Bu olaylar, rektörlüğün sözde demokrasi maskesini düşürmüş ve neye hizmet ettiğini açıkça ortaya koymuştur.

Ekim Gençliği / Eskişehir

Cebeci: “ÖGB terörüne son!”

22 Mayıs 2008 | Cebeci

Ankara Üniversitesi Cebeci Kampüsü'nde geçtiğimiz hafta ÖGB'nin bir öğrenciyi silahla tehdit etmesiyle tırmanan ÖGB terörüne karşı 22 Mayıs günü bir eylem gerçekleştirildi.

Eğitim Bilimleri Fakültesi önünde başlayan eylemde yaklaşık 300 öğrenci “Üniversiteler güvenlik tehdidi altında!” yazılı pankartın arkasında yürüdü. Okulun boş olmasına karşın eyleme katılım oldukça anlamlıydı. Kampüs içindeki yürüyüş boyunca “Cebeci'de ÖGB, turnike, kamera istemiyoruz!”, “Üniversiteler bizimdir, bizimle özgürleşecek!”, “Rektör istifa!”, “Silah dışarı, bilim içeri!” sloganları atıldı.

Eylemde ÖGB'nin silahla öğrenci tehdit etmesini, kampüste yaşanan başka saldırıları teşhir eden ajitasyon konuşmaları yapıldı. Kampüs girişindeyse basın metni okundu. Okunan metinde şunlar söylendi:

“Cebeci kampüsünde yaşanan olaylar sıradan ve yarın unutacağımız olaylar değildir. Ülkemizi ve üniversitelerimizi karanlığa, yoksulluğa, baskıya, zulme mahkum etmeye

çalışan AKP'nin yeni üniversite modeli budur. YÖK Başkanı'nın göreve geldiği günden itibaren yaptığı açıklamalar da bunun kamıdır: Üniversiteler paralı olacak, olağanüstü güvenlik önlemleriyle üniversiteler hapisaneye çevrilecektir.”

Ayrıca yaşanan olaylarla ilgili AÜ Rektörü Nusret Aras'ın sorumsuz açıklamaları teşhir edildi.

Basın açıklamasına Ankara'daki diğer üniversitelerden gelen öğrenciler de destek verdi. DTCF öğrencileri eyleme “ÖGB terörüne son! / DTCF Öğrencileri” pankartıyla katıldı.

Cebeci Ekim Gençliği

ODTÜ'de boykot yayılıyor!

Son bir haftadır ODTÜ'de birbirini izleyen kantin boykotları gerçekleştiriliyor. ODTÜ'de yurtlar bölgesi olarak bilinen bir bölge var. Ancak son 4-5 yıl içinde bu bölgenin dışında üç yeni yurt daha açıldı. Bu yurtların okulun genelinden yalıtık olması kantin fiyatlarının aşırı derecede yüksek olmasına yol açıyordu. Ancak bugüne kadar bu soruna karşı ortak bir tepki örgütlenememişti.

İlk boykot İsa Demiray Yurdu'ndan...

Dönem içerisinde bu yurtlardan biri olan İsa Demiray Yurdu'nda kantin fiyatlarının düşmesi için bir grup muhalif öğrenci imza toplamış, bu imzalar yurdun büyük çoğunluğunu temsil edecek şekilde 450'ye ulaşmıştı. Öğrenciler bir haftayı aşkındır yurt kantinini boykota başladılar. Fiyatların istenen düzeye çekilmesi üzerine boykot bitirildi ancak diğer boykotlara destek olma sözü de verildi.

22 Mayıs günü yapılan toplantı ile olanaklı olan tüm kantinlerde boykota başlanması, bunun için yurtların gezilmesi, toplantılar düzenlenmesi ve önümüzdeki hafta tüm okulu kapsayacak bir eylemlilik süreci ile tüm okulu boykota katma hedefi konuldu.

Kısa sürede yanıt bulan bu çalışma ilk olarak, yıllardır yurtlar bölgesi olarak bilinen bölgeye boykotu sıçrattı.

Yurtlar bölgesindeki ilk kıvılcım: 4. Yurt

4. Yurt'ta 120 öğrenci ile yapılan ilk toplantı üzerine (yurt mevcudu 400 civarında) kantin sahibi geri adım attı. Bazı fiyat indirimlerini kabul etmiş ancak bu indirimler yeterli bulunmamıştı. 24-25 Mayıs günleri kantin açılmamıştı. 26 Mayıs günü kantin açıldığı halde kantini kullanan çok az oldu.

3. Yurt'ta da kurulan çay standı ve öğrencilerin yaptıkları yiyeceklerle boykot devam ediyor. Hafta sonu 200'e yakın imza toplanan yurttan, diğer yurtlarda olduğu gibi fiyat indirimleri söz konusu. Ancak boykot devam ediyor.

8. yurttan ise kantindeki fiyatların tamamen öğrencilerin istedikleri fiyatlar olarak düzenlenmesi üzerine boykot bitirildi. 8. yurt diğer yurtlara destek vermeye devam ediyor.

26 Mayıs akşamı gerçekleştirilen ortak toplantıya 100'e yakın öğrenci katıldı. Birçok önerinin tartışıldığı toplantıda temel olarak 29 Mayıs günü halen sürmekte olan boykotların güçlendirilmesi, okulun merkezi olan Fizik Bölümü önünde ortak bir sofraya kurulup şenlik düzenlenmesi kararı alındı.

2. yurttan boykota eylemli destek

26 Mayıs akşamı 2. yurt öğrencileri yaptıkları toplantı ile kantin başta olmak üzere yurdun sorunlarını tartıştılar ve taleplerini iletmek için 2. yurt müdürü ve yurtlar müdürü ile görüşme alındı. Talepleri karşılanmayan öğrenciler gece 00.30'da eylem yapma kararı aldılar. Eyleme yaklaşık 200 kişi

katıldı. Yurtlar bölgesi sloganlarla gezilerek talepler haykırıldı ve yurt kantinlerinde süren boykotlara destek verildi. Eylem 2. yurdun önünde bitirildi.

27 Mayıs gecesi saat 23:30'da ODTÜ öğrencileri yine yurtlar bölgesinde eyleme çıktı. Bu ikinci eyleme 500'e yakın ODTÜ'lü katıldı. 2. yurt öğrencilerinin başını çektiği eyleme tüm yurtlardan destek verildi. "İnsanca barınmak istiyoruz!" pankartı ile yurtlardaki sorunların sadece kantinlerle sınırlı olmadığı

gösterildi.

Yurtlardan örülecek bir süreçle ODTÜ'yü kazanmaya!

Yurtlarda oluşturulan birliktelikler anlamlı sonuçlar yaratırken, bu sonuçların büyütülmesi önümüzde bir sorumluluk olarak duruyor.

29 Mayıs günü tüm ODTÜ'de gerçekleştirilecek tek günlük boykot ile süreç ileri taşınacak, tüm ODTÜ bir günlüğüne tüketmemeye çağrılacak. 29 Mayıs günü saat 17:00'de Fizik önünde buluşulacak ve yemekhaneye yürünecek. Oradan yurtlar bölgesine gelinerek ortak bir sofranın kurulacağı ve dayanışmanın arttırılacağı bir eylemli şenlik yapılacaktır. Yurtlar bölgesinin gezileceği bir gece eylemi ile tek günlük büyük boykot bitirilecek.

ODTÜ Ekim Gençliği

Eskişehir'de tutuklama terörü!

Eskişehir'de devlet terörü ve devlet eliyle kışkırtılan faşist saldırganlık tırmanarak devam ediyor.

21 Mayıs günü Anadolu Üniversitesi'nden çıktıktan bir süre sonra Eskişehir TMSH polisleri tarafından dövülerek gözaltına alınan Ekim Gençliği okuru Hasan Akman, tutuklanarak Eskişehir H Tipi Cezaevi'ne gönderilmişti. Geçtiğimiz hafta Anadolu Üniversitesi Bahar Şenlikleri'nde özel güvenlikleri darp ettiği gerekçesiyle polis tarafından zorla gözaltına alınan Hasan Akman, bir gün gözaltında tutulmuş, savcılıkta faşistlere teşhis ettirilen bir fotoğrafla, olaylar sırasında yaralanan faşistlerden birini "bıçakladığı" iddiasıyla tutuklanmıştı.

Faşist bir komployla tutuklanan arkadaşımızın serbest bırakılması ve mahkemenin kararını protesto etmek için 23 Mayıs günü Anadolu Üniversitesi Yunus Emre Yurdu önünden yemekhaneye kadar süren bir yürüyüş gerçekleştirildi. Yemekhane önünde gerçekleştirilen basın açıklamasında şunlar söylendi:

"Okulla hiçbir bağlantısı olmayan kişiler, güvenlik görevlileri eşliğinde, ellerinde bıçaklar, sopalar ve satırlarla giren saldırganlar, bir dizi suç işlemişken, basına 'şenlikleri izleyen vatandaş' olarak yansıtılmış ve mağdur durumunda gösterilmiştir. Olayı gerçekleştirdikleri alenen ortada olan bu saldırganlar, suç duyurusunda buldukları halde ve kimlikleri ortadayken nasıl oluyor da bulunamamıştır. Bu cesareti nereden aldıkları açıktır. Arkadaşımız, şenliklerde saldırıya uğradığı halde bu olayların tek sorumlusu olarak; basında 'provokatör öğrenci tutuklandı' başlığıyla verilmiş, üzerinde bıçaklama olayını gerçekleştirdiği bıçağın da bulunduğu iddia edilmiştir. Olaylardan bir hafta sonra nasıl oluyor da bu bıçak arkadaşımızın üzerinde bulunabiliyor! İşte artık arama çalışmaları sürdürülüp bulunamayan faşistlerin kimlikleri ortadadır. Rektörün yaptığı 'yolu kesenlere soruşturma açacağız, diğerlerini arama çalışmalarımız sürüyor' tehdidi önceden beri bilinen bu faşistlerin saklı tutulması, polis kuklası rektörlüğün, öğrenci düşmanı tutumunu açıkça ortaya koyuyor ve kime hizmet ettiğini gösteriyor."

Eylemde rektörlüğün ve burjuva basınının bu olay karşısındaki tutumu teşhir edildi. "Faşizme karşı omuz omuza!", "Soruşturmalar, tutuklamalar, baskılar bizi yıldırılmaz!", "Polis defol, üniversiteler bizimdir!", "Yaşasın devrimci dayanışma!" sloganlarının atıldığı eyleme yaklaşık 70 kişi katıldı.

Hasan Akman, yapılan itirazlar sonucu 26 Mayıs günü serbest bırakıldı.

Ekim Gençliği Eskişehir

İstanbul'da Akman'la dayanışma eylemi!

İstanbul Ekim Gençliği 26 Mayıs günü Galatasaray Postanesi önünde gerçekleştirdiği basın açıklaması ile Hasan Akman'ın serbest bırakılmasını istedi.

Basın açıklamasında, "Polis-sivil faşist-idare işbirliğine son! Hasan Akman serbest bırakılsın!/ Ekim Gençliği" yazılı pankart açıldı. "Hasan Akman serbest bırakılsın!", "YÖK, polis, medya, bu abluka dağıtılacak!", "Polis, idare, sivil faşist işbirliğine son!", "Faşizme karşı omuz omuza!" dövizlerinin açıldığı eylemde, "Soruşturmalar, tutuklamalar, baskılar bizi yıldırılmaz!", "Faşizme karşı omuz omuza!", "Hasan Akman serbest bırakılsın!" sloganları atıldı.

Basın açıklaması, "Yıllardır karşımıza çıkartılan tüm bu saldırılara karşı mücadelemiz nasıl sürdüyse bundan sonra daha da güçlenerek devam edecektir!" sözleriyle sona erdi.

Kızıl Bayrak / İstanbul

Kapitalizm öldürüyor!

Ülke genelinde geçen yıl olduğu gibi bu yıl da kene paniği yaşanıyor. Durum bu yıl geçen yılıkinden de daha vahim görünüyor. Bir sağlık ocağının kenelerce işgal edilmesi, üst düzey kamu kurumlarında ve havaalanında VIP salonunda kene ısırması vakalarına rastlanması yeni bir sağlık skandalını gösteriyor.

Kapitalist sistemin doğanın dengesini bozması nedeniyle hayvan ve bitki ekolojisi altüst olurken, insanlık her geçen gün yeni bir bela ile tanışıyor. AIDS, ebola, deli dana derken, son günlerin sıkça görülmeye başlayan ve ölümcül bir hastalığa yol açan "Kırım Kongo Kenesi" insanoğlunun yeni belası. Keneler aracılığı ile bulaşan bu viral hastalık, son günlerde ülkenin dört bir tarafında ölümlere yol açıyor.

Kırım Kongo Kanamalı Ateşi (KKKA) virüsü 6 yıl içinde 150 kişinin ölümüne yol açtı. Çorum, Yozgat, Karabük ve daha pek çok ilden hastalığın neden olduğu ölüm haberleri geliyor. Son olarak Kocaeli'nde iki günde ortalama 50 kişi kene ısırması şikâyetiyle hastaneye başvurdu. Şu ana kadar belli ilaç firmalarını zenginleştirmeye yarayan açıklamalar ve bilimsellikten uzak tespitler, halk sağlığının korunmasına yönelik bir niyetin ortada olmadığını gösteriyor.

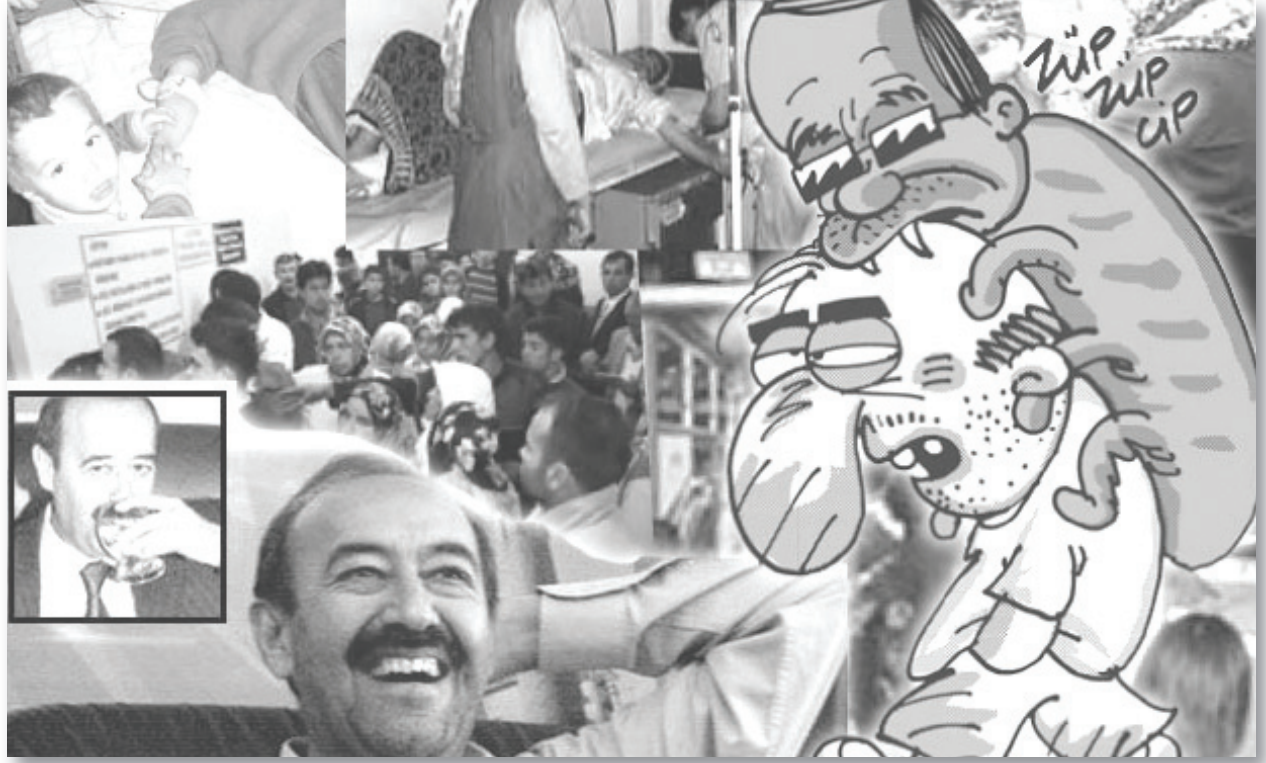
Sermaye devletinin vakanın görüldüğü ilk yıllarda halka "tavsiyesi", "pikniğe gitmemek, kenenin giremeyeceği kıyafetler giymek, dış elbiselere öldürücü ilaçlar sürmek, vücuda kene yapıştı ise çıkartmadan en yakın sağlık kuruluşuna gitmek" şeklinde olmuştu. Ancak 6 yıldır KKKA virüsünden ölümlerin artarak sürmesi bu "tavsiye"lerin yetersizliğini açığa çıkardı. Şu an KKKA virüsünü kanında taşıyan 4 kişi ölümü beklerken, devletin yeni önlemi kenelere karşı keklik üretimine hız verilmesi oldu!

Aksaray'da ise, binlerce kişi sudan zehirlenirken Belediye Başkanı pişkinlikle çeşme suyu içmiş, sonra "gene olsa aynısını yaparım" benzeri açıklamalarda bulunmuştu. Sorunun kanalizasyon şebekesinin içme suyuna karışmasından kaynaklandığı yetkililerce itiraf edilmişti. Daha bu skandal unutulmadan bir başka haber de Osmaniye'den geldi. Yakılarak yok edilebilen tıbbi atıkların Ceyhan Nehri'ne atıldığı ortaya çıktı. Üzerinde içme suyu ve sulama tesisleri bulunan nehre karışan atıkların hangi toksinli maddeler taşıdığı ve ne gibi tehlikeler arz ettiği henüz bilinmiyor.

Bu ülkede, burjuvazinin ve onun adına ülkeyi yönetenlerin dışında emekçi kitlelerin yaşamının bir değeri yoktur. Örneğin, bu ülke bebek ve doğum sırasında anne ölümlerinin en yüksek olduğu, her beş yaş altındaki bin çocuktan 37'sinin toprağa verildiği bir ülkedir.

Tüm bunlara karşı ciddi bir önlem almamanın gerekçesi de hazır; "bütçede kaynak yok." İşçi ve emekçilerin yaşamını korumak için devletin kaynağı yok. Bütçeden, sağlık için ayrılacak kaynak yok. Ama Diyanet'e var, kirli savaş için var, bir avuç kapitalistin kasasını doldurmak için var. İşçi ve emekçilerin yaşamını korumak için ise yok!

Burjuvazinin çıkarlarını korumak için işçi sınıfı ve emekçilerin, Kürt halkının mücadelesi karşısında binlerce askerini, polisini, maddi olanakları seferber edenler, sosyal güvenlik harcamalarını azaltıyor, işçi ve emekçilerin sağlığı için yapılan harcamaları daha da kısıyor, basit önlemleri bile almıyorlar. Burjuvazi ve onun devletine göre, işçi ve emekçiler köle gibi

çalışmalı, sistemin çarkını döndürmek için canını vermeli, fakat en temel ihtiyaçları için ağzını bile açmamalıdır.

Bu sistem sürdükçe, insanlık yeni yeni virüslerle,

yeni felaketlerle karşılaşacaktır. Bu sistem sürdükçe, doğadaki tüm canlılar da bu felaketlerden nasibini alacaktır. Yaşanabilir bir dünya için bu sistemi tarihin çöplüğüne atmak dışında bir yol yoktur.

"Dış mihraklar"ın son oyunu!

Bu ülkede her taşın altından çıkan "dış mihraklar", genelde sonlarına eklenen "gâvur" tabiriyle birlikte anılırlar. "Yunan gâvuru", "Bulgar gâvuru", "Moskof gâvuru". "Ermeni dölü" gibi faşizan nitelermelere sıklıkla rastlanır. Zaman zaman ABD, İngiltere, Almanya ve İsrail de dış mihraklar arasına katılmıştır ama genelde kısa sürede öfke geçmiş, "stratejik ortaklık" tanımı tercih edilmiştir. Sonuçta dış mihrak yabancıdır, bizden değildir, "Türk'ün Türk'ten başka dostu" olmadığına ve tüm dünya ona düşman olduğuna göre de kötüdür!

"Dış mihrak" tanımlamasının en büyük avantajı tüm toplumsal olaylara uygulanabilir olmasıdır. Örneğin Kürt sorunu üzerine yapılan tartışmaların vazgeçilmezidir "dış mihrak". Zaman zaman "Emperyalist devletlerin oyunları"ndan bahsedilir, gün olur Abdullah Öcalan'ın Ermeni olduğuna dair kanıtlar ortaya atılır. Faşizmin literatüründe "Kürt" olmaktan daha kötü bir şey varsa o da "Ermeni" olmaktır...

Üniversitelerde yaşanan faşist saldırılar; sokaklarda, mahallelerde, meydanlarda yaşanan polis terörü; kontrgerilla operasyonları; gerici suikastler; linçler hep bu dış mihrakların işidir. Ama dış mihraklar hiçbir zaman katledenler, yakanlar, saldıranlar arasında olmaz. Toplumsal olaylarda katledilenler hep dış mihrakların oyununa gelenler olmuşlardır. Gazi Mahallesi'nde provoke olup polise saldıranlara "emniyet güçleri" "müdahale" etmiş, "istenmeyen görüntüler" ortaya çıkmıştır örneğin. Ya da Aziz Nesin dış mihraklara alet olup Sivas'a gelerek halkı provoke etmiş, "duyarlı vatandaşlar" da tepki göstermiştir. Yine bu "duyarlı vatandaşlar" 6-7 Eylül'den Maraş'a, 16 Mart'tan Kanlı Pazar'a kadar hep bu dış mihrakların kışkırttığı gayrimüslimleri, Alevileri, ilerici-devrimci öğrencileri katletmişlerdir. "Dış mihrak"ın amacı bellidir: "Ortağı karıştırmak", "iyi giden memleketimizin tekerine çomak sokmak", "Türkiye'nin yükselişini çekememek" vb...

Bu kokuşmuş beyinler için "dış mihrak" öyle bir can simidi olmuştur ki, bir dönem CHP ve DSP içinde muhalefet yapanlar bile "dış mihrak" olarak tanımlanabilmiştir. Bazen bu iddialar o kadar soysuzlaşır ki, Hrant Dink'in katledilmesi üzerine olayın arkasında Ermeni lobisinin parmağı olduğu iddiaları bile ortaya atılır. Tabii iddialar, katilin "özbeöz Türk" bir faşist tetikçi olduğu ortaya çıktıktan sonra pek dillendirilmez.

Şimdi de "dış mihrak" Tuzla'da!

Yıllardır kitleleri kışkırtmak ile uğraşan bu "dış mihraklar"ın son oyunu Sanayi ve Ticaret Bakanı Zafer Çağlayan sayesinde deşifre edildi. Çağlayan'ın cesur tespiti Tuzla'da yaşanan iş cinayetlerine dair önemli bir "gerçeğe" parmak basıyordu. Taşeronlaşmamış, uzun saatler çalışmamış, güvenlik önlemlerinin alınmayışymış, bunların hiçbiri "Çalışma Bakanı" sıfatlı şahsın gündemini fazla meşgul etmemiş olacak ki, bakan ortaya "Tuzla'daki ölümlü iş kazaları acaba dış mihrakların provokasyonu mu?" sorusunu atıyor. Üstelik dili döndüğünce gerekçelerini de ortaya koyuyor: Tersanecilik sektöründe dünyada 8'inciymişiz, mega-yat üretiminde 3'üncüymüşüz, bir takım dış güçler bundan sıkıntı duyuyor olabilirmiş!..

Böylece mücadele edenler "vatan haini", asalak sermaye patronları ise "milli kahramanlar" ilan ediliveriyor. Sermaye devletinin canının sıkın vakalarda başvurduğu "çözüm", olayın "dış mihrak" bağlantılarını ortaya koymak oluyor. Böylece sorunun özü çarpıtılmış ve gerçek hedefinden sapıtılmış oluyor.

NKP (Maoist) hükümet kurmaya hazırlanıyor!

10 yıl süren gerilla savaşı ile ortaçağ kalıntısı monarşiyi teslim olmaya zorlayan Nepal Komünist Partisi (Maoist), liberal burjuva partileriyle vardığı anlaşmadan sonra Nisan ayında girdiği seçimlerden zaferle çıkmıştı. Nepal Başbakanı Girija Prasad Koirala, seçimden en büyük parti olarak çıkan NKP (Maoist) liderlerini yeni hükümeti kurmaya davet etti.

Konuyla ilgili açıklamayı yapan Barış Bakanı Ram Chandra Poudel, “Başbakan, seçime Nepal Komünist Partisi olarak katılan eski gerilla liderlerinden yeni hükümeti kurmak için çalışmalarına başlamasını istedi” dedi.

Bu arada krallığı lağvetme sürecini başlatacak olan Kurucu Meclis’in de 28 Mayıs’ta toplanacağı bildirildi. Kurucu Meclis’in, önceki toplantılarında monarşiyi yıkıp cumhuriyeti kurma kararı almasına rağmen, cumhuriyeti kurmak için yapılan hazırlıkların yeterli olmadığı bildiriliyor.

NKP (Maoist)’in kararlı tutumu karşısında krallığın lağvedilmesini kabul eden hükümetin, yeni bir cumhuriyetin kurulması için gerekli olan mekanizmaları oluşturmakta ağır davrandığı belirtiliyor. Buna karşın 28 Mayıs’taki toplantıda Kurucu Meclis’in cumhuriyet ilan etmesi bekleniyor.

Eski gerilla liderlerine hükümeti kurma çağrısı yapan hükümet, hemen ertesinde başkent Katmandu’nun önemli merkezlerinde miting ve yürüyüşleri yasakladığını ilan etti.

Eylem yapmanın yasaklandığı yerler arasında devrik Kral Gyanendra’nın oturduğu saray, yeni seçilen meclis binası ve başbakanlık konutu gibi yerler de bulunuyor.

Göründüğü kadarıyla merkezi alanların eylemlere kapatılmak istenmesi, NKP (Maoist)’in kitlesel eylemler yapmasının önüne geçmeyi hedefliyor. Tabii halen sarayda ikamet eden monarşik yönetimin devrik kralı Gyanendra’yı koruma kaygısı da var.

Son nefesini veren Ortaçağ kalıntısı monarşinin ömrünü uzatmak için yeni çırpınışlarda bulunmayacağı belli değil, ama bu despot rejimin tarihin çöplüğünü boylayacağı kesindir.

Tarihin çöplüğünü boylayan monarşinin yerine cumhuriyetin kurulması, kuşkusuz ki Nepal halkları açısından büyük önem taşıyan bir gelişmedir. Ancak bu gelişme, sınıf çatışmalarının daha karmaşık bir hal alarak devam edeceği gerçeğini de içeriyor. Hem yaygın kitlesel desteğe yaslanan hem güçlü örgütlülük ağı kuran NKP (Maoist)’in farklı bir biçime bürünen sınıf çatışmalarını hangi perspektifle sürdüreceği önümüzdeki dönemde belli olacaktır. Bu tercih, Nepal halklarının geleceği açısından tarihsel önemde bir rol oynayacaktır.

Güney Amerika Ülkeleri Birliği (UNASUR) anlaşması imzalandı!

Kıtada “sol dalga”nın yükselmesinden sonra, emperyalist merkezlerin Latin Amerika’nın doğal ve beşeri zenginliklerini yağmalama pervasızlığına belli sınırlamalar getirilebildi. Venezüella, Bolivya, Ekvador, Arjantin, Şili gibi ülkelerde yapılan bir takım düzenlemelerin yanısıra mali ve ticari alanda bölgesel çapta yapılan anlaşmalar kısmen de olsa yağmanın sınırlanmasına katkıda bulunmuştur.

Bu gelişmeler esas olarak, kıtayı saran ve meşru-militan bir zeminde gelişen işçi, emekçi ve yerli hareketlerinin basıncı sonucu olmuştur. Nitekim atılan adımların bir kısmı harekete geçen emekçiler lehinedir.

Bununla birlikte kıta ülkelerindeki kapitalistlerin de, yandan bölgesel güç olma hevesleri güçlenirken, öte yandan emperyalist güçlerle bölüştükleri artı-değerden aldıkları payları büyütmeye yarayacak kararlar da almaya başladılar.

Bu alandaki önemli yeni gelişme, 12 ülkenin devlet başkanları düzeyinde katılımıyla Brezilya’da gerçekleştirilen zirvede varılan anlaşmada görüldü. Zirveye katılan başkanlar, Güney Amerika Ülkeleri Birliği’ni (UNASUR) kurmak için anlaşmalarını ilan ettiler. Anlaşma, farklı yansımaları olan önemli bir siyasi gelişme olarak değerlendiriliyor. Nitekim UNASUR’un doğduğunu ilan eden katılımcılar, attıkları bu adımla kıtada siyasi birliği ve ekonomik entegrasyonu geliştirmeyi amaçladıklarını belirttiler.

Zirvede konuşan Brezilya Devlet Başkanı Lula da Silva, Avrupa Birliği’nin bölgesel versiyonu olarak yorumlanan UNASUR’u selamlayarak, diğer Latin Amerika ve Karayip ülkelerini de bu girişime katılmaya davet etti.

Varılan anlaşmanın Güney Amerika’nın küresel aktör olduğunun işaretlerini verdiğini savunan Da Silva, hükümetler arasındaki farklılıkların ise bir canlılık yarattığını söyledi.

Zirvedeki konuşmasında, ABD’nin Güney Amerika’da savaşlar çıkarmak için çaba harcadığını hatırlatan Venezüella lideri Hugo Chavez ise, “Güney birliğinin bir numaralı düşmanı, Birleşik Devletler imparatorluğudur” dedi.

UNASUR’un yılda iki kere dışişleri bakanları düzeyinde toplanması, başkanlığının dönemsel olması ve Bolivya’da bir parlamentosunun bulunması planlanıyor.

Bu girişimin ABD’yi memnun etmeyeceği ne kadar açıksa, birliğin anti-emperyalist bir nitelik taşımadığı da o ölçüde açıktır. Zaten zirveye katılan başkanlar da savunma ve ticaret gibi iki önemli konuda görüş birliğine varamadı. Yine de işlevsel olması durumunda UNASUR’un kıta ülkelerinin inisiyatif alanını genişleteceğini söylemek mümkündür.

Şili’de 100 işkenceci katil tutuklandı

Tüm kapitalist devletler istihdam ettikleri işkenceci katilleri korumak için, kendi yasalarını ayaklar altına almak dahil her yola başvururlar. Zira burjuvazi, en iğrenç işlerini gören bu ücretli güruhları her zaman el altında bulundurmadan edemez. Kapitalizm, uzlaşmaz sınıf çelişkilerini her gün yeniden üretirken, rejimin efendileri, bu çelişkiden beslenen muhalefeti ezmek ya da kontrol altında tutabilmek için genelde zorbalığa bel bağlarlar. Bundan dolayı burjuva devletlerin militarist kurumlarının tümünde bu icraatları yürütmekle görevlendirilmiş tetikçi güruhlar istihdam edilir.

Türkiye’de işkenceci katiller devlet hiyerarşisinde zirvelere doğru tırmanırken, toplumsal muhalefetin kitleselleştiği Arjantin, Şili gibi ülkelerde egemenler, dünün tetikçilerini yargı önüne çıkarmak zorunda kalıyor. Bunun son örneği Şili’de gerçekleşti. Başını Pinochet’in çektiği askeri faşist diktatörlük döneminde işlenen cinayetleri soruşturan Şilili bir yargıç, 100 civarında istihbaratçı ve ordu mensubu subayın tutuklanması talimatını verdi.

Tutuklanan istihbaratçı ve subaylar, 11 Eylül 1973’te, ilerici Salvador Allende yönetimine karşı gerçekleşen CIA patentli askeri darbenin hemen ardından uygulamaya konan “Colombo Operasyonu” kapsamında, 119 ilerici ve devrimciyi kaçırıp katletmekle suçlanıyor.

Mahkeme tutanakları Temmuz 1975’te 119 ilerici ve devrimciyi katleden devlet görevlilerinin korunduğunu, katliamın üstünü örtme işinin ise gizli servis tarafından üstlenildiğini saptıyor. Tutanaklar, gizli servisin, 119 kişinin diğer sol fraksiyonlarla giriştikleri çatışmalarda öldüklerine dair haberler yaydığını vurguluyor.

Katledilen 119 kişiden 42’sinin cesetlerinin halen bulunmadığını ifade eden yetkililer, tutuklananlar arasında Dina adlı tetikçi gizli polis biriminin eski yöneticilerinden Manuel Contreras’ın da bulunduğu belirtti.

İşkenceci katillerin düzen mahkemelerinde de hesap vermesini sağlamanın önemi küçümsenemez. İlerici ve devrimci güçlerin elleri, düzenin işkence ve cinayet şebekelerinin yakasından düşmemel, ancak bu tür yargılamaların, asıl suçlu olan kapitalist rejimi aklanma operasyonuna dönüşmesine de izin verilmemelidir.

Lübnan'da taraflar anlaştı...**14 Mart'çılar geri adım atmak zorunda kaldı!**

Fuad Sinyora hükümetinin ABD'nin desteği ve yönlendirmesiyle Hizbullah şahsında Lübnan direnişine karşı saldırıya geçmesiyle başlayan gerginlik, kısa sürede silahlı çatışmaya dönüşmüş, çatışmalar onlarca kişinin ölümüne, yüzlerce kişinin yaralanmasına yol açmıştı. ABD'nin finanse ettiği paralı askerleri sokaklara salan Saad Hariri önderliğindeki 14 Mart'çılar, Hizbullah savaşçılarının kısa sürede Batı Beyrut'u denetim altına almasıyla hüsrana uğradılar. Paralı askerlerle idealleri için savaşan direnişçiler arasındaki bariz fark, Beyrut çatışmalarında bir kez daha açıkça görüldü.

ABD işbirlikçisi 14 Mart'çıların geri adım atması ve ordunun araya girmesiyle çatışmalar son bulmuştu. Sinyora hükümeti de, Beyrut uluslararası havaalanı güvenlik şefinin görevine devam etmesini kabul etmiş, direniş için hayati önem taşıyan Hizbullah'ın kurduğu telefon şebekesini yasadışı ilan eden kararını geri almıştı. Bu kararlar çatışmaların bitirilmesini sağlamıştı ancak kronikleşen sorunları çözmek için yeterli değildi. Her an çalışma alevlenebilirdi.

Bu aşamada Beyrut'u ziyaret eden Arap Birliği genel sekreteri Amr Musa devreye girmiş, ancak önerdiği çözüm kabul görmemişti. Başarısız olan Amr Musa'nın ardından Katar Emiri Şeyh Hamad bin Halife el Tani arabuluculuğa başladı.

14 Mart'çılardan Başbakan Fuad Sinyora, Gelecek Hareketi Şefi Saad Hariri, Lübnan Güçleri Şefi Semir Caca, Dürzi lider Velid Canbolat, muhalefet kanadından ise, Meclis Başkanı Nebih Berri, Özgür Yurtsever Hareket lideri Mişel Aun, Hizbullah Milletvekili Muhammed Raad ile taraflara mensup delegasyonlar Katar'ın başkenti Doha'da gerçekleşen görüşmelere katıldılar. Yaklaşık bir hafta süren görüşmeler önce tıkanma noktasına gelirken, Katar Emiri'nin bizzat araya girmesi ile anlaşmayla sonuçlandı.

Varılan anlaşmaya bakıldığında, Beyrut çatışmalarını kışkırtan 14 Mart'çıların Doha'da geri adım atmak zorunda kaldıkları görülüyor. Nitekim anlaşmanın ardından bir açıklama yapan Amerikancı güçlerin şefi Saat Hariri, "Ağır yaralıyız ama bu uzlaşmayı kabul etmeye mecbur kaldık" dedi. Bu açıklamanın ardından Hariri'nin siyaseti bırakıp aile şirketlerinin başına geçebileceği iddia edilmeye başlandı. Bu arada İsrail'deki siyonist şeflerin Doha anlaşmasından rahatsız olduklarını dile getirmeleri, Lübnan direnişinin bu süreçten de kazanımlarla çıktığını teyit etmektedir.

Üç temel noktayı içeren anlaşma, ortak aday olan ve genelkurmay başkanlığı görevini yürüten Mişel Süleyman'ın cumhurbaşkanı olmasını öngörüyor. Nitekim 25 Mayıs'ta yapılan seçimle Mişel Süleyman cumhurbaşkanlığına seçildi. Böylece aylardır süren cumhurbaşkanlığı sorunu çözülmüş oldu.

Anlaşmanın ikinci maddesi ise taraflara verilecek bakan sayısıyla ilgili. Buna göre, seçimden sonra kurulacak "ulusal birlik hükümeti"nin otuz üyesinin 16'sı çoğunluk (14 Mart'çılar), 11'i muhalefet (Hizbullah, Emel Hareketi), 3'ü de devlet başkanı listesinden seçilecek. Daha önce 4 bakanla temsil edilen Hizbullah, bu anlaşma ile hükümet kararlarını veto edebilecek bir kabine çoğunluğunu elde etmiş oldu.

Mutabık kalınan bir diğer konu ise, kurulacak hükümetin görev süresinin en az bir yıl olması, yeni bakanlar kurulunun ise 2009 ilkbaharında yapılacak seçimlerden sonra oluşturulmasıdır.

14 Mart'çıların üzerinde en çok durdukları nokta olan direnişin silahsızlandırılmasının ise Doha görüşmelerinde gündeme gelmediği bildirildi. Zaten Hizbullah daha önce direnişin silahtan arındırılmasının görüşülmesini ilke olarak reddettiğini açıklamıştı.

Sinyora hükümetinin provokatif girişimiyle Beyrut'ta başlayan çatışmalarda Hizbullah'ın silah kullanmasını fırsat bilen ABD-İsrail borazanları, "Hizbullah ulusal bir hareket değildir. Silahlarını ülke içine çevirerek gerçek yüzünü göstermiştir" vb. demagojilerle hemen karşı saldırıya geçmişti. Ancak 14 Mart'çılar bile direnişin silahlarını tartışma gücünü kendilerinde

26 Mayıs 2008 | Lübnan

bulamadılar. Çünkü onlar, ABD'nin silahlandığı paraları askerleri halkın ve Hizbullah'ın üzerine salmışlardı.

Washington'daki savaş kundakçıların planladıkları saldırı, direnişi zayıflatmak bir yana, ABD-İsrail işbirlikçisi 14 Mart'çıların mevzi kaybetmesiyle sonuçlanmıştır.

Fakat bu durum, emperyalist-siyonist güçlerle Lübnan'daki işbirlikçilerinin rahat duracakları anlamına gelmiyor. Tersine, ilk fırsatta

yeniden saldırıya geçecekleri biliniyor. Tehlikenin farkında olan direnişçi güçlerin de olası saldırılara karşı hazırlıklı olacakları açıktır.

Dünyadan...**Almanya: Berlin'de öğrenci yürüyüşü!**

22 Mayıs günü 8 bin civarında öğrenci, SPD-Die Linke hükümetini protesto etmek için sokağa çıktı. Öğrenciler eylemde yaptıkları konuşmalarda, sözde "sol" hükümet olarak geçinen bu partileri, eğitim alanında en büyük kısıtlamaları yapmakla eleştirdiler. Berlin'de grevde olan kamu çalışanları ile dayanışma içinde olduklarını belirttiler.

Almanya: Karmann işçileri yürüdü

21 Mayıs günü Osnabrück'te kurulu bulunan araba üreten Karmann Fabrikası'nın bin çalışanı fabrikanın tasfiye edilmesini engellemek için bir yürüyüş gerçekleştirdi. Karmann patronunun yaptığı açıklamaya göre, yeterli üretim siparişi alınmaması durumunda, 30 Haziran'da fabrikanın kapısına kilit vurulacak.

Fransa: Liman işçileri ve balıkçılar eylemde!

Fransa'da liman işçileri özelleştirme planlarına, balıkçılar ise yükselen mazot fiyatlarına karşı 20 Mayıs'ta birçok limanı bloke edip greve giderek tepkilerini ortaya koydular.

Grevdeki liman işçileri limanların özelleştirilmesine karşı tepkilerini aylardır çeşitli eylemlerle dile getiriyorlardı. 20 Mayıs'ta Marsilya'da 500 liman işçisinin katıldığı sokak eyleminde polis liman işçilerine azgınca saldırarak göz yaşartıcı gaz kullandı.

Fransa: Alcan tekelinde grev!

Fransa'nın Neuf-Brisach bölgesinde Alcan Alimünyum Fabrikası'nda bin işçinin yüzde 80'i 13 Mayıs'tan bu yana grevdeler. Grevde giden işçiler, yeni çıkarılan iş yasasına, alım gücünün düşmesine, işten çıkarılma tehditlerine karşı olduklarını açıkladılar.

Kanada'lı tekel olan Alcan dünyanın en büyük alimünyum üreticileri arasında yer alıyor.

Almanya: Pilotlardan uyarı grevi!

Birleşik Pilotlar Sendikası Cockpit, 21 Mayıs sabahı, saat 5.30 dan 8.00'e kadar 99 uçaktan 97'sinde greve gitti. Grev ücretlerin artırılması talebiyle gidildi. Grev nedeniyle Eurowings, Germanwings, Lufthansa firmalarının uçuşları yapılmadı. Almanya genelinde 14 havaalanı grevden etkilendi.

Almanya'da ulusal dinleme merkezi planı

Almanya içişleri bakanlığı kendine örnek aldığı Amerikan ulusal güvenlik acentasından hareketle, Almanya'da ulusal dinleme merkezi kurmak istiyor. Birçok farklı kurumun yaptığı kişi, kurum, örgüt, parti vb. yerlere yönelik ispiyonlama, dinleme, gözetleme vb. işleri merkezi bir çatı altında toplanmış olacak. Böylelikle federe anayasayı koruma, federe polis, federe istihbarat teşkilatı ve bunların her eyaletteki çalışan birimleri birleştirilecek.

Berlin: "Denetlenen şehir" protesto edildi

Berlin'de "Korku yerine özgürlük!" şiarı altında 17 Mayıs günü düzenlenen yürüyüşe ikibin kişi katıldı. Yürüyüş, devletin son yıllarda hayata geçirdiği toplumun her kesimine dönük telefon, internet vb. dinleme ve bilgileri kaydetmesine karşı çıkmak amacıyla gerçekleştirildi.

Mayıs şehitleri anmalarından...

Kartal: “Devrimci mücadele sürüyor!”

Mayıs şehitleri 25 Mayıs günü Kartal İşçi Kültür Evi’nde yapılan “‘68’den günümüze devrim mücadelesi sürüyor!” etkinliğiyle anıldı.

Etkinliğe Kartal İşçi Kültür Evi, OSB-İMES İşçileri Derneği ve tersane işçileri katıldı.

Etkinlik, Mayıs şehitleri şahsında tüm devrim şehitleri için yapılan saygı duruşu ile başladı. Ardından yapılan konuşmada Denizler’in, Mahirler’in, İbrahimler’in ve Sinanlar’ın mirasının gerçek sahiplerinin

onları “dizilerin kirli senaryolarına alet edenler” ve anmalarını yine bu dizilerin kahramanları ile yapanlar değil, geçmişin mirasını mücadelede daha da ileriye taşıyan komünistler olduğu vurgulandı.

Açılış konuşmasının ardından “‘68’den günümüze devrim mücadelesi” adlı sinevizyon gösterimi ilgiyle izlendi. Ardından BDSP temsilcisi bir konuşma gerçekleştirdi. Sinevizyonda ve açılış konuşmasında vurgulanan noktaların önemine değinilen konuşma “şehitlere sözümüz var, bu ülkenin topraklarına kızıl bayrağı dikeceğiz” sözleriyle sonlandırıldı.

İki işçinin Mayıs şehitleri için hazırladığı şiir dinletisinin ardından etkinlik müzik dinletisi eşliğinde çekilen halaylarla son buldu. Etkinliğe yaklaşık 50 kişi katıldı.

Kızıl Bayrak / Kartal

Esenyurt İKE: Denizler’ce çoğalıyoruz!

Esenyurt İşçi Kültür Evi olarak, Türkiye devrimci hareketi tarihinde bir döneme damgasını vuran Deniz Gezmiş, Mahir Çayan, İbrahim Kaypakkaya’yı ve onlar şahsında Mayıs şehitlerini ve tüm devrim şehitlerini anmak amacıyla 25 Mayıs günü bir anma etkinliği gerçekleştirdik.

Etkinlik, sinevizyon gösterimi ve şiir dinletisinin ardından Grup Gölgedekiler’in söylediği türkü ve marşlarla devam etti. Etkinliğe 50 kişi katıldı.

Bir döneme damgasını vuran ‘71 devrimci hareketinin simge isimlerini her ölüm yıldönümlerinde anmak ve devrimci kadro tipinin seçkin örnekleri olarak Türkiye Devrimci Hareketi’ne kattıkları devrimci değerlere vurgu yapmak, onların mirasını bugüne taşımak biz komünistler için devrimci bir görev ve sorumluluktur. ‘71 devrimcilerinin gerçek mirasçıları ve onların uğrunda

ölüme gittikleri davalarının savunucuları olarak onların açtığı devrimci yoldan yürümeye devam ediyoruz.

Esenyurt İşçi Kültür Evi çalışanları

25 Mayıs 2008 / Kartal İKE

Mamak’ta Mayıs şehitleri anıldı...

24 Mayıs günü Mamak İşçi Kültür Evi’nde 1 Mayıs’tan Nurhak’a devrim tarihimizde ölümsüzleşen devrimcileri anma etkinliği gerçekleştirildi.

Etkinlik yiğitlikleri, devrim davasına adanmışlıkları ve baş eğmezlikleriyle ölümsüzleşen Denizler, İbrahimler ve Sinanlar şahsında yapılan saygı

duruşuyla başladı. 1 Mayıs’tan başlayarak, Denizler, İbrahim Kaypakkaya ve Nurhak şehitlerini anlatan sinevizyon gösterimi ile birlikte yapılan sunumla devam etti.

Ardından BDSP adına bir konuşma yapıldı. Konuşmada 12 Mart faşizminin ardından sermaye devleti tarafından katledilen devrimcileri, devrim davasıyla güçlü bağlar kurarak anmanın önemine vurgu yapıldı.

Mamak İşçi Kültür Evi müzik topluluğunun devrimci marşlardan ve ezgilerden oluşan dinletisinin ardından anma etkinliği sona erdi. Anmaya 30 kişi katıldı.

Mamak BDSP

Gazi’de anma: “Çelik aldığı suyu unutmadı!”

İbrahim Kaypakkaya, işkencede katledilişinin 35. yıldönümünde, 25 Mayıs günü Gazi Mahallesi’nde düzenlenen “Çelik Aldığı Suyu Unutmadı-

Unutmadık!” başlıklı bir salon etkinliğiyle anıldı. Etkinlik süresince İbrahim Kaypakkaya’nın hayatı ve devrimci önderliği anlatıldı.

Partizan Tertip Komitesi’nin organize ettiği etkinlik saygı duruşuyla başladı. Grup İsyen Ateşi, Hilmi Yarayıcı ve Hasan Sağlam’ın söylediği türkü ve marşlarla devam etti. Skeç gösteriminin sergilendiği etkinlikte, devrimci mücadelede ölümsüzleşen devrimcilerin resimlerinden oluşan slayt gösterimi yapıldı. Etkinliğe birçok kurum ve cezaevlerinde bulunan Partizan tutsakları mesaj gönderdi.

GOP BDSP de etkinlikte yerini alarak anmanın önemine vurgu yapan bir mesaj gönderdi.

Kızıl Bayrak / GOP

24 Mayıs 2008 / Mamak İKE

Devrimci önderler Wuppertal’de anıldı!

Birçoğunu Mayıs ayında ölümsüzlüğe uğurladığımız ‘71 Devrimci Hareketinin önderleri İ. Kaypakkaya, Deniz Gezmiş, Hüseyin İnan ve Yusuf Aslan’ın yanı sıra, devrim tarihimizin diğer kilometre taşları olan M. Suphi, Mahir Çayan, Fatih Öktülmüş, Mazlum Doğan ile Parti şehitlerimizi, 24 Mayıs günü Almanya’nın Wuppertal kentinde düzenlediğimiz etkinlikle bir kez daha andık.

Anma öncesinde, “Devrim tarihimizin kilometre taşları parti, devrim ve sosyalizm mücadelemizde yaşıyorlar!” yazılı etkinlik afişleri, başta Wuppertal olmak üzere Köln ve Essen gibi yakın kentlerde yapıldı, aynı şiarın yer aldığı el ilanları dağıtıldı.

Anma etkinliği saygı duruşuyla başladı. Ardından sahneye çıkan Wuppertal Emekçi Kadın Korosu’nun günün anlamına uygun seçtiği devrimci türkü ve marşları beğeniyle dinlendi.

Koronun ardından bir yoldaşımız günün anlam ve önemini belirten bir konuşma yaptı. Partimizin devrimci geçmişi ve mirası nasıl ele aldığını, boşluğa doğmadığımızı, bu devrimci geçmişin bizim de geçmişimiz olduğunu, bu devrimci mirası geleceğe taşımamızın tek yolunun ise onu devrimci temelde ileriye doğru aşmaktan geçtiğini, bu yönüyle de devrimci geçmişin partimiz şahsında güvencede olduğunu vurguladı. ‘68 kuşağının bu yıl her zamankinden fazla tartışıldığını, ama bu tartışmaların çoğunun bugün onlara layık olmayan bir konumda bulunanlar tarafından yapıldığını söyledi. Böylece devrimci önderlerin devrimci kişiliklerinden soyutlandığına, buna karşı dikkatli olunması gerektiğine değindi.

Ardından 6 Mayıs konulu bir sinevizyon gösterimi yapıldı. Verilen aradan sonra dostumuz Halil Kamalak, bağlaması eşliğinde söylediği türkü ve marşlarla etkinliğe renk kattı.

Son olarak Ali Mahir sahneye çıktı. Ruhi Su tarzında söylediği türkülerle etkinliğimize anlamlı bir katkı yaptı. Etkinliğe yaklaşık 80 kişi katıldı.

NRW’den TKİP taraftarları

Almanya’da Kaypakkaya anması...

Yiğit devrimci İbrahim Kaypakkaya katledilişinin 35. yılında, Almanya’nın Ludwigshafen kentinde 24 Mayıs günü, TKP/ML tarafından düzenlenen merkezi geceyle anıldı.

Avrupa’nın çeşitli ülkelerinden iki bini aşkın kişinin katıldığı etkinlik iki bölüm halinde gerçekleştirildi. Uluslararası Sempozyum başlığı altındaki ilk bölümde Nepal, Almanya ve Yunanistan’dan katılan konuşmacıların yanısıra Türkiye’den Haluk Gerger, Faik Bulut ve Partizan dergisi temsilcisi konuştu.

İkinci bölümde sinevizyon gösterildi. Pınar Sağ, Rojda, Partizan Müzik Topluluğu sahneye çıktı, Gökkuşluğu Sanat Atölyesi etkinliklerini sergiledi. TKP/ML adına konuşmalar yapıldı ve mesajlar okundu. Coşkulu geçen gece Ferhat Tunç’un sahneye çıkmasının ardından sona erdi.

Sınıf devrimcileri olarak geceye katılıp TKİP Yurtdışı Komitesi adına mesajımızı ilettik. Partimizin yayınlardan oluşan standımızı açtık.

Frankfurt’dan TKİP taraftarları

Sincan Kadın Hapishanesi'nden mektup...

“Küçük hapishaneden dışardaki büyük hapishaneye sesimizi ulaştırmaya çalışıyoruz!”

Sevgili Kızıl Bayrak gazetesi emekçileri merhaba... Özellikle Sincan Kadın Hapishanesi'nden kucak dolusu sevgi ve selamlar.

Gazetenizin elimize çok düzenli bir şekilde ulaştığını bilmenizi isteriz. Tecrit koşullarında özellikle devrimci basının önemi tartışılmaz. Bu konuda gösterdiğiniz çaba ve emekten dolayı size teşekkür ediyoruz.

Sizlerle son süreçte yaşadığımız keyfi uygulama ve hak gasplarını paylaşmak istiyoruz. Biliyorsunuz buralarda günlük onlarca keyfi uygulama ve hak gasplarına maruz kalıyoruz. Bu uygulamalar zaman içinde “olağan uygulama” halini alıyor. Yaşadığımız sorunları belli başlıklar halinde toparlayarak, 2008 yılı başından itibaren öne çıkan bazı somut örneklerle aktarmak istiyoruz.

1-Sağlık sorunlarımız

Bu sorunu revir, hastane, doktor ve asker boyutuyla değerlendireceğiz. Revirle ilgili sorunların en başında hastane sevklerinin erken yapılmaması yer alıyor. Hapishanede görev yapan doktorlar, pratisyen doktorlar çoğu zaman hiçbir tetkik yapılmadan tanı koyuyor. Bunlar da genelde çok ciddi ve belirgin hastalıklarda bile “psikolojik, üzülmeye geçer” gibi antibilimsel bir yaklaşımla geçiştirilmeye çalışılıyor. Buna en çarpıcı örnek, Temmuz 2007’de TİKB dava tutsağı Nevin Yaylacı’nın başındaki rahatsızlık nedeniyle çıkarıldığı revirde, hastane sevkinin zamanında yapılmayarak anti-depresan ilaçları verilip “psikolojik” denilerek gönderilmesidir. Sonrasında durumu ağırlaşan arkadaşımız, acil olarak hastaneye kaldırılmış ve beyin kanaması geçirdiği anlaşılmıştır. Hayatı tehlike altında uzun süre hastanede tedavi olan Nevin Yaylacı’nın sorunu tam olarak çözülememiş, beyni ve vücudunun belli bir bölümü hasar görmüştür.

Geçen yaz ve bu yıl Şubat ayında yaşanan salgın hastalıklarda birçok kişi rahatsızlanmış ve bu durum revir ve hapishane idaresi tarafından uzun süre gizlenmiştir. Öğrenebildiğimiz kadarıyla amipten kaynaklı dizanteri, tifo vb. rahatsızlıklardır. Bunun için herhangi bir önlem ve temizlik, dezenfeksiyon vs.

yapılmamıştır. Pek çok kişi kendi kendine iyileşmiştir. Çok sayıda dilekçe, suç duyurusu yazmamıza rağmen sonucu henüz öğrenemedik. Konu öylece kapandı. Ta ki bir kez daha gündeme gelene kadar. Bundan çok kısa bir süre sonra kanalizasyon tıkanması gerekçesiyle, bulunduğumuz hücredeki logar kapakları açılmış, bir hafta kapatılmamıştır. Birlikte kaldığımız arkadaşlardan birinin Hepatit B değerinin de Ölüm Orucu gazisi olmasına ve bunun da dosyalarında yer almasına rağmen defalarca uyardığımız halde kapaklar kapatılmamıştır. Sonrasında üçümüzde üst solunum yolları enfeksiyon teşhisiyle bir hafta tedavi gördük.

Normalde aylık düzenli olarak verilmesi gereken temizlik malzemesi hakkımız diğer zamanlarda verilmeyip, gaspedildiği gibi salgın koşullarında dahi istememize rağmen verilmemiştir.

Yine somut bir örnek vermek gerekirse, 21.02.08 tarihinde Resmiye Vatansever adlı arkadaşımızın beli tutuldu ve vücudunu kontrol edemediği için yere düştü. Hiç hareket edememesine, yürüyememesine ve tuvalette dahil gidememesine rağmen acil olarak çağırılan doktorun, “psikolojik, üzülmeye geçer” şeklinde tavırları çok çarpıcıdır. Sonrasında ısrarlı çabalarımızla hastaneye sevki yapılan arkadaşımız, bu kez de Sincan Devlet Hastanesi’ndeki doktorların saldırgan tutumuyla karşılaşmıştır. Durumu oldukça kötü olduğu halde, doktor kelepçesinin açtırılmasını istememiş, muayene olmak için kelepçesinin açılmasını talep eden arkadaşımıza “kelepçen açılınca bana saldırmayacağımı nereden bileyim” diyerek tutunak tutturup dışarı attırılmıştır.

Bir başka örnekte Münevver Şeker adlı arkadaşımızın yaşadıklarıdır. Diş çekimi için gittiği “kampüs” içinde yer alan diş ünitesinde tedavi olabilmek için kelepçesinin açılmasını isteyen arkadaşımıza, doktor “senin dişini çekeceğiz, tırnağın değil” şeklinde fazlaca da yoruma gerek kalmayan bir cevap vermiştir. Her iki örnekte de görüldüğü gibi sevk yaptırıp hastaneye gidebildiğimizde ise hiçbir şekilde tedavi olamıyoruz. Asker, jinekoloji de dahil olmak üzere muayene odasından çıkmıyor, kelepçelerimizi açmıyor, doktorlar ise bu duruma müdahale edip kelepçeyi açtırıp askeri dışarı çıkarması gerekirken (ki bu hem görevi, hem de buna yetkisi vardır) asli hekimlik görevini unutup, askerin baskısı altında kalarak, bazen de askerin apoleti karşısında hazırola geçip, askerden de daha saldırgan tutum sergileyebilmektedir.

Bir dizi uluslararası anlaşmalarla ve ülke içi ‘anayasal’ bir hak olan sağlık ve tedavi olma hakkımız çiğnenerek insanlık onuruna yakışmayan koşullarda tedavi dayatılıyor. Doktorlar bağlı oldukları meslek kurumlarının kararlarını değil, askerin kanunlarını yaşama geçiriyor. Birçok arkadaşımız çeşitli uğraşlar sonucu sevk edildiği hastaneden defalarca askerin muayene odasından çıkmaması ve kelepçenin açılmaması nedeniyle tedavi olamadan geri dönmüştür. Ayrıca bilincimizi kaybetmiş vaziyette dahi olsak, hastaneye ambulansla değil, ringle kelepçeli bir şekilde götürülüyor. Zaten çok ciddi rahatsızlıklarımız varken, hastanede (yaz, kış) muayeneyi beklerken daha da hastalanıyoruz.

Bunun dışında askerin saldırgan tutumuna ek olarak, ayakkabı aramasını protesto ettiğimiz için ayakkabısız gittiğimiz mahkemelerde nezarethanede

bekletilirken hastalanmamızı sağlamak için asker tarafından nezarethaneye ve oturulacak banklara su dökülerek ıslatılması da yaşadığımız saldırgan tutumlardan bir tanesi.

2- Disiplin cezaları

Açıldığı tarihten bugüne bütün F tipi hapishaneler de dahil keyfi cezaların uygulanma sıklığı ve cezaların limitleri bakımından en yüksek cezaların verildiği hapishane burası. Disiplin cezaları bir yana bazı arkadaşlarımız hapis cezası dahi aldı. Saldırıya, hakarete uğradığımız, onursuz arama dayatıldığı ve bunların bir kısmı kameralar önünde yaşandığı halde, mahkemeden kayıtların incelenmesini istediğimizde “yanlışlıkla silinmiş” cevabını alarak suçlu çıkarılıyor.

Son 2 ay içinde verilen bazı disiplin cezaları ve hak ihlallerini şu şekilde sıralayabiliriz.

- 04.03.08 tarihinde Birgül Uzun'a hapishaneye ilk getirildiği zaman dayatılan uygulamalar sonrası soruşturma açılmıştır. Hapishane açıldığında ilk getirilen tutsaklardan olmasına rağmen, neredeyse 2 yıla yakın zamandır açılmayan soruşturmanın şimdi açılıp işleme konması da Eylül'de cezası bitip tahliye olacak olan arkadaşın tahliyesini engellemeye dönük bir uygulama olduğu ortadadır.

- 11.04.08 tarihinde yapılan genel arama sonrası çatılarda takılan gazete, not vb. şeyleri havalandırmaya atarak bunların temizliği gerekçe gösterilip, açık olması gereken havalandırma kapılarımız kilitlenmek istenmiştir. Gün içerisinde hücrelerimize kilitlenmek istenmemize karşı çıktığımızda da fiili saldırıya uğrayarak ardından yine bizim hakkımızda soruşturma açıldı. Soruşturma sonucunda Fadime Özkan, Resmiye Vatansever, Zeliha Bulut, Sema Gül, Deniz Tepeli, Münevver Şeker ve Filiz Uluçelebi'ye “2 ay ziyaret yasağı”, Özlem Aydın ve Semra Yalçinkaya'ya ise “2 ay iletişim yasağı” verildi.

- 11.04.08'deki genel arama sırasında “2 ay ziyaretçi yasağı” olan Sema Gül'ün cezası 09.05.08'de başlatılmış, Temmuz ayında tahliye olması gereken arkadaşımızın tahliyesi de yakılarak Ekim 2008'de tahliye olacağı söylenmiştir.

- 11.04.08'de uyuşturucu suçundan yatan adli tutukuların bulunduğu 2 koğuştan anüs ve vajina araması yapılmıştır.

- 17.04.08'de Deniz Tepeli'nin asker hakkında yaptığı suç duyurusu sonucu askere iftira attığı gerekçesiyle ifadesi alınmış, haklıyken haksız pozisyona getirilmiştir.

- 17.04.08 tarihinde kaldığımız hücrelerde bulunan ortak alanlarımızın elektriği tamamen keyfi bir şekilde kesilmiş, 3 kişi kalınan hücrelerdeki tecrit yetmemiş ki yaşamımız tek kişilik hücrelerimizle sınırlandırılmak isteniyor. Elektriklerin kesilmesi, tecrit-tedman ve hapishanelerin ticarileştirilmesine yönelik başlıbaşına ele alınması gereken çok yönlü bir saldırdır. Bu durumda her hücreye ayrı buzdolabı, televizyon, ketil, vb. alınması dayatılmaktadır.

- Nisan-Mayıs ayları içinde yaklaşık bir ay boyunca 1 saat olan görüş süremiz 10 dk. gasp edilerek, 50 dk. ile sınırlandırılmıştır.

3- Görüş sorunları

Diğer bütün hapisanelerde haftalık yapılan arkadaş görüşleri burada aylık yapılmaktadır. Gasp edilen arkadaş görüş haklarımız ayrıca ilk tutuklanıldığında 10 gün içinde görüşülecek kişinin isim ve adresinin bildirilmesi zorunluluğu getirilerek, zamanında bildirilmediğinde bu hak da ortadan kalkmaktadır. Tecrit koşullarında iletişimin çok sorunlu olduğu koşullarda bu süre kesinlikle gerçekçi değildir.

4- Arama sorunları

Kısmi arama adı altında istedikleri zaman istedikleri hücreye baskın arama yapmayı meşrulaştırdılar. Normal aramalarda daha önce sorun olmayan şeyler, daha sonra sorun olabiliyor. Keyfi tutumlar takınıyor.

Yine aramalarla ilgili askerin keyfi tutumlarıyla da karşılaşıyoruz. Mahkeme-hastaneye gidiş gelişlerde gerek eşyalarımızı aramaları, gerekse kitap, gazete, yiyecek, sigara vs. almamaları, zaman zaman sözlü ve fiziki saldırıları sık sık yaşıyoruz. Mahkemeye götürüldüğümüzde gün boyu nezarete kelepçelerimiz açılmadığı gibi tuvalete de kimi zaman çıkarılmıyoruz. Öyle ki kelepçelerimizi açmadan tuvalete gitmemiz isteniyor.

5- Sohbet hakkı

Bazı hapisanelerde bir dönem uygulanan ama gelinen aşamada hiçbir hapisanede uygulanmayan 'haftada 10 kişiyle 10 saat sohbet hakkı' bulunduğumuz hapisanede uygulanmıyor.

6- Yayın sorunu

Yayınlarımıza daha önceden sınır konmazken gelinen aşamada arşiv yapmamız engelleniyor. Önceden adımıza fotokopi şeklinde gelen yazılar sorun olmazken şimdi alınmıyor. Elle yazmamız isteniyor.

7- Savunma hakkımız engelleniyor

Zaman zaman avukatımıza yazdığımız mektuplarımıza el konularak, avukat görüşüne giderken kağıt, kalem bulundurmamız engellenerek savunma hakkımız gaspediliyor.

Yukarıda sıraladığım disiplin cezalarına ek olarak bütün siyasi tutsakların neredeyse 1 yılı geçen açık görüş cezaları da bulunmaktadır. Açık görüş cezası hangi disiplin cezası alınır alınır, cezanın kaldırılma süresine kadar ayrıca uygulanmaktadır.

Sevgili dostlar, size kabaca buranın koşullarını ve maruz kaldığımız uygulamaları aktarmaya çalıştım. Elbette sizlerin bu uygulamalara yabancı olmadığımızı biliyoruz. Bizler bu koşullarda yaşananları kamuoyuna taşımaya ve sorunlarımızı gündemleştirmeye, duyarlılık çağrılarımızın sizlerin de aracılığıyla en geniş kesime ulaşmasını amaçlıyoruz. Zira dışarda yaşananlar, işçilere, emekçilere, devrimci, demokrat kesimlere yönelik uygulamalar buraları aratmıyor. Bizler sadece küçük hapisaneden dışardaki büyük hapisaneye sesimizi ulaştırmaya çalışıyoruz.

Çalışmalarımızda başarılar diliyor tekrar sevgerimizi yolluyoruz.

Bir utanç belgesi: “Türkiye’de Kürt sorununa barışçıl çözüm çağrısı”

M. Can Yüce

Le Monde ve *International Herald Tribune* gazetelerinde, altında DTP’li milletvekilleri, belediye başkanları, gazeteci, siyasetçi ve Avrupa’dan değişik mesleklerden 1000 kişinin imzası olan “**Türkiye’de Kürt Sorununa Barışçıl Çözüm Çağrısı**” başlıklı bir bildiri yayımlandı.

Anılan bildiriye, şimdiye kadar söylenmiş ve sürekli tekrarlanagelmış reformist, teslimiyetçi ve emperyalist güçlerden medet uman çizginin özlü bir ifadesinden başka bir şey yok. “Yenilik” olan ise reformist, teslimiyetçi ve düzen içi eğilim ve kişilerin 1000 kişilik bir koalisyonla ortaya çıkmış olmalarıdır! “Düşman kardeşler” DTP, KADEK, HAK-PAR ve birçok “aydın”ın böyle bir metinde buluşmaları, kesinlikle rastlantı değildir... Bu, bir ortak çizgi buluşmasıdır!

İmralı’da 9 yıldır dile getirilen ve her defasında ısıtıp ısıtıp gündemleştirilen “Cumhuriyetin temel niteliklerine saygılıyız, yeter ki kimi kültürel kırıntılar verilsin ve sınırlı dil hakkı ile af karşılığında silahlarımızı bırakıp devletle bütünleşmeye hazırız” çizgisinin özü ve özeti anılan bildirinin ruhuna ve lafzına sinmiştir.

Bildiriye ortaya konulan politik ve ahlaki düzey, egemen ve orta sınıf Kürt aydınları ve siyasetçilerinin kimliğini ve düzeyini ortaya koyan bir ibret vesikasıdır! Bu kimlik ve düzey, gerçek anlamda “iğdiş edilmiş sömürge kişiliğini” yansıtmaktadır. Bunlar, kendilerini ve adına hareket ettiklerini iddia ettikleri halkı, diğer halklarla eşit ve özgür görmezler. Sadece kırıntılarla sığıntı bir yaşamı layık görürler. Bir halk ve birey olarak onurlu bir tarzda, başı dik her halkın ve her bireyin sahip olduğu hakları talep etmek ve bunlardan ödün vermemek, güçle ilgili değildir, ilkeli ve ahlaki bir duruşla ilgilidir. Çok güçsüz olabilirsin, ama bu, sığıntı bir onursuzluğun gerekçesi değildir, olamaz. Kürt halkının diğer halklardan aşağı olan yanı nedir? Güçsüz olması mı? Yapılan “reel politik mi”, yoksa kırıntı dilencililiği mi?

Başvurulan adresler de bellidir: AB ve ABD! Peki, bu devletlerin halklara eşit haklar ve özgürlük bahsettiği görülmüş müdür?

Güney Kürdistan’ın durumu da bu bağlamdadır.

ABD’nin Irak ve Ortadoğu politikaları sonucu bazı fırsatların ortaya çıkması ve bunun sonucu meydana gelen gelişmelerin, bir hak ve eşitlik bağışi olarak algılanması son derece yanıltıcıdır. 5 Kasım Washington anlaşmasından sonra yaşananlar yeterince açıklayıcı olmalıdır!

Anılan bildiri ile “Bakın, biz, düzen içi, sizi ve sınırlarınızı, egemenliğinizi zorlamayacak, sadece ‘bireysel haklar’ kategorisindeki hakları talep ediyoruz. Bunları kabul ederseniz PKK de silahlarını bırakır ve düzenin bir parçası haline gelir. Böylece Kürt sorunu ve ondan kaynaklanan bütün sorunlar da çözüm yoluna girmiş olur” mesajı emperyalist merkezlere verilmek isteniyor. Onlardan “arabulucu” olmaları isteniyor...

Bu, sadece “saf” ve içi boş bir kendi kendini kandırma girişimi mi, yoksa Kürt halkının ulusal bilincini, direniş ruhunu ve onurunu zedeleme çabalarının yeni koşullarda bir tekrarı mı?

TC’nin inkârcı ve zalim olduğundan dem vurmak bir şey ifade etmiyor. “**Bu talepler mevcut sınırları sorgulamayan ve tüm demokratik ülkelerin vatandaşlarına tanıdıkları asgari temel insan haklarıdır**” dediğiniz noktada kendinizi de ele vermiş oluyorsunuz. Zor ve işgal ile çizilmiş sınırları, bunun üzerine bina edilmiş uluslararası sömürgeci sistemi “meşru” kabul ettikten sonra yaptığımız, AB ve ABD’nin eliyle TC’den kırıntı dilemekten öte ne anlam ifade eder ki?

Bu kadar mücadele eden, sayısız bedel ödeyen, her şeyini ortaya koyan Kürt halkı 1000 imzalı bildiriye hak etmiş midir? Kesinlikle hayır! Son iki yüzyıldır verilen mücadele, son 30 yılı aşkın bir süredir ödenen bedel, İmralı’da, Ankara Meclis kulislerinde ve Avrupa merkezlerinde kırıntılar karşılığında trampa edilmek için mi verildi?

Bu 1000 imzalı bildiri ve bu 1000 kişi, halkımız ve tarihi açıdan birer utanç lekesi olmaktan öte bir şey ifade etmeyeceklerdir. Ne yalvardıkları Avrupa ve ABD, ne de “sınırlarını” meşru gördükleri TC nezdinde itibar görecekle; elleri böğürlerinde eziklikleriyle baş başa kalmaktan ve “yetimleri” oynamaktan başka...

27 Mayıs 2008

Mücadele Postası

Gök-Ana

(Tuzla Tersaneleri'nde ölen işçilerin anısına...)

I

Bırak göğün mavi atlasını
yıldızlar parçasın.

Alıp götürsün usunu
uzak limanlara.

Sen hasret dolu
bir şarkı ol yine de
söylensin dilden dile.

II

Gittin...
Gidişin iz bıraktı iskelelerde.

Meydanlar andı seni.
Kucak dolusu karanfil kondu
sonsuzluğa uğurlandığın
o topraksız mezara.

Gittin...
Zamana aldandı gök-ana
ağladı durdu.

III

Göz pınarlarında
Hiroşimalı çocukların
ağıtını kurutan gök-ana:
- Gürle! Çaksın şimşekler.

Bir sel gibi yürüsün
göz-yaşların zulmün üstüne.

Hangi kör karanlıklar
karşı koyabilir şimdi sana.

Sen ki hayatın
damıtılmış alinteri.

Rahime Henden

20 Mayıs '08

“Devrimci tutsaklar yalnız değildir!”

Sincan F Tipi'nde tecrite ve mesane kanserine karşı yaşam mücadelesi sürdüren Erol Zavar'a destek için 31 Mayıs'ta Sincan'a yürüyüş düzenlenecek.

Erol Zavar'a Yaşama Hakkı Koordinasyonu'nun çağrısıyla Erol Zavar ve hasta tutsakların serbest bırakılması talebi ile düzenlenecek yürüyüşe pek çok ilerici, devrimci kurum ve sanatçı da destek verecek. “Devrimci tutsaklar yalnız değildir!” şiarı ile yürüyecek olan bileşenler, 30 Mayıs Cuma günü saat 22.30'da Eski Tüyap önünde buluşarak Ankara'ya hareket

edecekler. 31 Mayıs günü Ankara'da buluşarak Sincan F Tipi Cezaevi'ne yürüyecekler.

Odak dergisi eski Yazışları Müdürü Erol Zavar 2001 yılında ömürboyu hapis cezasına çarptırılmıştı. Mesane kanseri olduğu ortaya çıkan Zavar'ın tedavisi 2004 yılına kadar cezaevi yönetimince keyfi biçimde engellenmiş ve bu süre zarfında hastalık hayli ilerlemişti. Tedaviye başlamasının ardından da maruz kaldığı kötü muamele değişmeyen Zavar'ın sağlık durumu 16 kez ameliyat olmasına rağmen gittikçe kötüleşiyor.

Devrimci Demokrasi gazetesine toplatma!

Devrimci-sosyalist basın-yayın organlarına dönük TMY terörü devam ediyor. *Halk Gerçeği* ve *S. Barikat* dergisine verilen yayın yasaklarının ardından *Halk İçin Devrimci Demokrasi* gazetesinin 20-31 Mayıs 2008 tarihli 133. sayısı hakkında toplatma kararı çıkarıldı ve bir ay yayını durdurma cezası verildi.

Toplatma ve yayın yasağına gerekçe olarak,

PKK'nin Hakkari'de Aktütün Karakolu'na yönelik gerçekleştirdiği eylem haberi gösterildi.

Devrimci Demokrasi gazetesinin konuya ilişkin açıklamasında, gazetenin ve gazete çalışanlarının maruz kaldığı baskılar ve diğer sosyalist-devrimci basın-yayın organlarına dönük engellemeler vurgulanarak, “Sınıf düşmanlarımızın ilan ettiği bu savaş kabulümüzdür” denildi.

Cenevre: “UDC'ye hayır!”

Sermayenin dünya çapında işçi ve emekçilere dayattığı sosyal hak gaspları yetmiyormuş gibi bir de ırkçı propaganda tırmandırılıyor. Sosyal yıkım saldırılarına tepki duyan emekçilerin bilinci ırkçı-faşist propaganda ile karartılmaya çalışılıyor. İsviçre'de 1 Haziran'da yapılacak seçimlere ırkçı parti UDC de hazırlanıyor.

Bu ırkçı parti özellikle göçmen vatandaşları baş tehlike olarak gösteriyor. Bu ırkçı propagandaya karşı Cenevre'deki sol güçler çalışmalar yürütüyorlar. Bu çalışmalardan biri de Cenevre'nin

en büyük kilisesi olan Cathedral Saint Pierre'e “UDC'ye hayır! (UDC Non!) yazılı pankartın asılması oldu. Bu dev pankart Cenevre'nin hemen hemen her yerinden görülüyor. Birçok kişinin izlediği protestodan 2 saat sonra polis gelerek olaya müdahale etti. Eylemciler polisi yuhalayarak pankartın indirilmesine tepki gösterdiler. Halkevi de eylem destek veren kurumlar arasındaydı. Eylem oldukça iyi bir etki yarattı.

BİR-KAR Cenevre

Neuchatel'de kampanya çalışmaları...

Bölgemiz La chaux de fonds'ta ırkçılık ve sağlık alanındaki yeni saldırı temel gündemi oluşturuyor. Referandumla karşı yoğun bir afiş çalışması yürütüyoruz. La chaux de fonds'tan sonra çalışmayı Neuchatel'de de sürdürdük. Şehrin önemli yerlerini afişlerimizle donattık. Geçmişten farklı olarak afişlerin büyük bir kısım yerlerinde duruyor. Oysa geçmişte afişlerimiz saldırıya uğrayıp yırtılıyordu.

Bu da bize, yaşadığımız ülkenin yerel gündemlerini faaliyetimizin eksenine haline getirdiğimizde daha verimli sonuçlar alabileceğimizi gösteriyor. Ayrıca kitlelerle bağ kurma sorunumuzu da büyük oranda çözme imkânı sağlıyor.

Faaliyetlerimiz 1 Haziran'a kadar aralıksız olarak devam edecek. Yapılan kamuoyu yoklamaları vatandaşlıkla ilgili yasanın kabul edilmeyeceği yönünde. Sağlıkta yıkım yasanının ise geçeceği düşünülüyor. Bu da gösteriyor ki, önümüzdeki yıllarda sağlık alanında tam bir kuralızsızlık yaşanacak, sigorta şirketlerinin birbirlerini yutma mücadeleleri hızlanacak. Tam da bundan dolayı biz komünistler, bu yıkım saldırılarına karşı daha etkin ve yaygın bir devrimci faaliyet yürütme sorumluluğu ile karşı karşıyayız.

BİR-KAR / Neuchatel

EKSEN Yayıncılık Büroları

Üsküdar (İstasyon) Cad. Pınar İşhanı
No: 5 Kat: 4 Daire: 52 Kartal/İstanbul (0 216 353 35 82)

853. Sok. Bilen İşhanı No: 27/710
Konak/İZMİR Tel-Fax: 0 (232) 489 31 23

Necatibey Cd. Gözlükçü İşhanı No: 26/24
Kızılay/ANKARA Tel: 0 (312) 232 29 10

Cemal Gürsel Cd. Shell Karşısı Vakıf İşhanı Kat: 3
No: 306 ADANA Tel: 0 (322) 363 19 94

Sönmez İş Sarayı Kat: 3 No: 220 Heykel/BURSA
Tel: 0 (224) 220 84 92

Gazetene sahip çık! Abone ol! Abone bul!

Adı : .....
Soyadı : .....
Adresi : .....
Tel : .....

6 Aylık Yurt içi 30.000 000 TL Yurt dışı 100 Euro
1 Yıllık Yurt içi 60.000 000 TL Yurt dışı 200 Euro

Gülcan Ceyran adına,
* TL için : Yapı Kredi Bankası İstanbul/Aksaray Şb. 0097680-3
* Euro için : İş Bankası İstanbul/Aksaray Şb. 10021127094
No'lu hesaba yatırdım. Makbuzun fotokopisi ektedir.

**“kardeşlerim
sıska öküzün yanına koşulup
şiiirlerimiz
toprağı sürebilmeli
pirinç tarlalarında
bataklığa girebilmeli
dizlerine kadar
bütün soruları sorabilmeli
bütün ışıkları derebilmeli
yol başlarında durabilmeli
kilometre taşları gibi
şiiirlerimiz
yaklaşan düşmanı
herkesten önce
görebilmeli
cengelde tamtamlara
vurabilmeli
ve yeryüzünde
tek esir yurt
tek esir insan
gökyüzünde atomlu
tek bulut kalmayınca
kadar
malı mülkü akli fikri canı
neyi varsa verebilmeli
büyük hürriyete şiiirlerimiz”**

Nazım Hikmet

**Sınıfın, devrimin ve
komünizmin büyük şairi!**